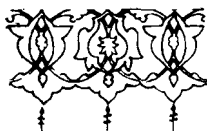

Нормурод Нарзий

ЧАМАН ИЧРА

(Қўшиқларим)

Тошкент

Ғафур Ғулом номидаги Адабиёт ва санъат наشريёти

Муҳаррир Эркин САМАНДАР

«Хазина» илмий-ижодий ишлаб чиқариш бирлашмаси

Нарзий, Нормурод.Чаман ичра: (Қўшиқларим). — Т. Ғ. Ғулом,
1995, 224.

Ушбу тўпلامга Нормурод Нарзуллаев (Нарзий) нинг ҳофизлар овозида янграйдиган кўшиқлари жамланди. Бу кўшиқлар ҳар бир хонадонга кириб улгурган, десак янглишмаган бўламиз. Тўпلام сиз, китобхонларга маъқул келади деб ўйлаймиз.

Ў32

Н $\frac{4702620202\ 34}{М\ 352\ (04) - 94}$ қатъий буюртма —95

ISBN 5-635-01446-1

© Нарзуллаев Нормурод, 1995 й.

ШОИР ЧАМАНИ

(Нормурод Нарзий баҳона)

Қўшининг товуғи ҳамиша кўзимизга семиз кўринади. Саид Аҳмаднинг «Келинлар кўзғолони»даги Фармонбиби «Хўроққанд чет элники деса одамлар бир ялаб кўради» деган луқмаси ҳам кулгили, ҳам қайгули.

Адабиётимизга қарашимиз ҳам тахминан шу аҳволда. Ўз адабиётимиз кўзимизга гариб кўринади-да, бошқа халқларнинг шоир ва ёзувчиларини кўкларга кўтариб мақтаймиз. Масалан, Евтушенко, Вознесенский, Қулиевларни даҳо шоирлар, деб атаган ҳолда, ўшалар тенги, улардан-да баландроқ шоирларимиз Эркин Воҳидов, Абдулла Орипов олдимизда оққан тиниқ сувдек... Тирик классиклар бўлиб юришибди.

Бир танқидчимиз-ку адабиётимизни ёппасига ура-ура охири ўзи ҳам ерга урилди... Бундай воқеалар адабиёт тарихида кўп бўлган.

Бундан адабиётимизни фақат оғиз кўпиртириб мақташ керак, деган маъно чиқмасин: ҳамма даврда муттасил равишда адабий жараёнинг сарасини саракка, пучагини пучакка чиқариб туриш керак. Акс ҳолда гумай босиб кетади, мита талайди.

Аммо адабиётда худди рўзгордагидек бориға қаноат қилиб, йўгини йўндириш, имкониятларни излаш, мавжуд истеъодларнинг янги қирраларини кашф этиш, янги кучларни ишга солиш талаб этилади.

Қадимий бир подшо саройида Прокуруст деган жаллод бўлиб, ўлимга маҳкум этилган одамларни махсус каравотга ётқизар, агар маҳкумнинг бўйи узунлик қилиб оёқлари каравотда чиқиб қолгудек бўлса, ҳафсала билан ўша оёқларни каравотга баробарлаб қирқиб ташлар, мабода пакана бўлиб бош-оёқлари каравот четларига етмай қолса, икки барзангига торттириб баробарлар, сўнг хотиржам қатл этар экан.

Адабиётда, умуман, ҳамма нарсда Прокуруст бўлиш керак эмас.

Ўнта бўлса ўрни бошқа, қирқта бўлса қилиги.

Адабиёт кенг бир олам экан. Бу оламга кирганлар кўп, чиқиб кетганлар ундан кўп. Бу оламда астойдил меҳнат қилиб, игна билан қудуқ қазиётганлар ҳам талайгина.

50-йилларнинг бошларида ўзбек адабиётига қимтинибгина кириб келган ёшлар кўп эди. Бу ҳақда устоз Озод Шарафидиновнинг «Замон, қалб, поэзия» (Тошкент, Ўзадабийнашр 1961 йил) китобидан яхшигина маълумот олиш мумкин. Ўша йиллари адабиёт дарвозасидан қимтинибгина кириб келганларнинг кўпчилиги яна қимтинибгина чиқиб кетганлиги ҳам сир эмас. Аммо росмана меҳнатга бўйин эгиб, машаққат билан юксакликка кўтарилишга интилганлари ҳам талайгина.

Шулар орасида қирқ йилдан буён ижодий изланишда келаётган, ўз меҳнати билан шеърят чаманини яшнатишда самарали меҳнат қилаётган Нормурод Нарзий (Нарзуллаев) ҳам бор.

Одатда, кимдир ҳақида ёзилса ё гапирилса, ўша одамнинг таржимаи ҳоли ҳам баён қилинади. Биз ҳам бу анъанадан воз кечмоқчи эмасмиз.

Нормурод Нарзуллаев (Нарзий) 1934 йилнинг 7 июлида Қашқадарё вилояти Касби туманидаги Хўжахайрон қишлоғида деҳқон oilасида дунёга келди. У етти йиллик маълумотни ўз қишлоғидаги мактабда олди. 1948 йилда Йўлдош Охунбобоев номли Қарши педагогика билим юртига кириб ўқиди. 1956 йилда эса Самарқанд Давлат педагогика институтининг тил ва адабиёт куллиятини имтиёзли диплом билан битирди.

Меҳнат фаолиятини 1956 йилдан бошлади: «Ленин йўли» (Самарқанд), «Қашқадарё ҳақиқати» (Қарши) рўзномаларида мусахҳих, адабий ходим, бўлим мудирини ва масъул котиб вазибаларида ишлади. 1968-1969 йилларда Алишер Навоий номли Самарқанд Давлат университетининг ўзбек адабиёти кафедраси аспирантурасида ўқиди.

Таржимаи ҳолнинг ана шу жойига келганда бир оз тўхташга, очиги бир қадар изоҳ бериб ўтишга мажбурмиз.

Албатта, келажак авлод собиқ СССР бўлганлиги ва бу гаройиб мамлакатга 70 йилдан ортиқроқ вақт давомида коммунистик партия деган бир зўравон ҳокимлик қилганлигини китоблардан ўқийди-ю, ёқасини ушлаб ҳайрон бўлиши мумкин. Яна шунисига ҳайрон бўладикки, ўша давр одамлари коммунист деб аталган одамдан ҳам чўчиган, ҳам қўрққан. Коммунистга ҳамма йўллар очик эди, имтиёзлар кўп эди. Коммунист бўлмаган одамнинг на имтиёзи, на-да обрўси бор эди.

Конкрет масалага келадиган бўлсак, ёзувчини ва шоирлар тар-

жимаи ҳолида «партия иши» деган тушунча бўлса, шоирлик ва ёзувчиликдан кўра ўша обрўлироқ бўларди. Ҳаммамиз шунинг учун ҳам партия ишига интилганмиз, шу жумладан Нормурод Нарзий ҳам ҳоли эмас.

Н. Нарзуллаев 1969 йилдан партия ишига ўтади: Ўзбекистон КҲП Самарқанд шаҳар комитети пропаганда ва агитация бўлимининг мудури бўлиб ишлади, 1970 йил январидан 1974 йил июлигача Ўзбекистон Компартияси Марказий Комитети маданият бўлимининг инструктори, сектор мудури лавозимларида хизмат қилди. 1974 йилда Ўзбекистон ССР Ёзувчилар союзи правлениеси раисининг биринчи ўринбосари ва Президиуми аъзоси этиб сайланди. 1976 йилдан 1981 йилгача Ўзбекистон Ёзувчилар союзи Правлениеси секретари ва котибият аъзоси вазифаларида ишлади.

Н. Нарзуллаев 1981 йил декабрида Ўзбекистон ЛКСМ Марказий Комитети «Ёш гвардия» нашриёти бош редактори этиб тасдиқланди. 1991 йилдан эътиборан Ўзбекистон Ёшлар Иттифоқи «Камалак» нашриёт-матбаа бирлашмасининг бош муҳаррири вазифасини бажармоқда.

У 1961 йилдан Журналистлар уюшмаси, 1970 йилдан эса Ёзувчилар уюшмаси аъзоси, 1976 йилдан то СССР тарқалгунга қадар СССР Ёзувчилар союзи тафтиш комиссиясининг аъзоси бўлган.

Нормурод Нарзуллаев ижодий фаолиятини 1954 йилдан бошлайди, вақтли матбуот саҳифаларида унинг илк шеърлари босилади. Рафур Гулом номидаги Адабиёт ва санъат нашриётида шоирнинг илк шеърий тўплами — «Суюнчи» (1965) босилиб чиқади. Бугунга қадар шоирнинг ўттизга яқин шеърий китоблари босилиб чиққан. У «Сизни Ватан эркалар» (1966), «Меҳр чашмаси» (1970), «Зарафшон зарлари» (1970), «Уфқларда кўзларим» (1973), «Ёгду» (1974). «Нигоҳлар» (1976), «Лаҳза ва ларза» (1978), «Севги сеҳри» (1981), «Оқ саманим» (1982), «Тонг элчиси» (1984), «Шамолни ушлаган бола» (1985), «Яхшилик деб яшайман» (1987), «Аниқ вақт» (1989) каби тўпламларнинг муаллифидир. Н. Нарзуллаевнинг рус тилида «Высокое солнце» (1974), «Добрый свет» (1977), «Поет дутар» (1977), «Мгновение» (1982), «Дыхание трав» (1983), «Мальчик поймавший ветер» (1990) китоблари чоп этилган. Бундан ташқари шоирнинг «Муҳаббатдан туғилган» китоби озарбайжон, «Қўшчинор» тўплами тожик тилида нашр этилган.

Шоир асарлари чет эллик шеърят мухлисларига яхши таниш: унинг шеърлари инглиз, вьетнам, чех, немис, поляк, турк, ҳинд, испан, француз каби тилларга таржима қилинган.

Нормурод Нарзуллаев адабиётга оид бир қатор илмий, адабий-танқидий мақолаларнинг ҳам муаллифидир. «Халқ бул-

були», «Дўстлик мушоираси» ҳужжатли фильмларининг сценарийлари, «Виждон исёни» драмаси ҳам Н. Нарзуллаев қаламига мансубдир.

Ўзбек санъати, унинг атоқли арбоблари ҳаёти ва ижодига бағишланган «Севги сурури», «Доиранинг довруги» каби видеофильмлари ҳам томошабинлар томонидан самимий кутиб олинди.

Нормурод Нарзуллаевнинг «Ўқитувчи» нашриёти томонидан 1986 йилда чоп этилган «Оила йилномаси» қўлланмаси янгича урф-одатлар, миллий маросимларни тарғиб қилгани учун ҳам жамоатчиликнинг эътиборини тортди, бугунги кунда маъмур китоб ЗАГС идоралари ходимлари учун энг яқин маънавий маслаҳатчига айланиб қолди.

Ғафур Ғулом помидаги Адабиёт ва санъат нашриёти 1984-1985 йилларда шоир тўғилганига 50 йил, ижодий фаолиятига 30 йил тўлиши муносабати билан унинг икки жилдлик сайланма асарларини, шунингдек, рус тилида «Дыхание трав» шеърый тўпламини босиб чиқарди. «Ёш гвардия» нашриётида эса ўзбек тилида «Тонг элчиси» лирика китоби чоп этилди.

Ушбу қисқа баъдан ҳам кўриниб турибдики, Нарзий — серқирра, тиниб-тинчимас ижодкор, ҳамиша ижодий изланишда, шу билан бирга жамоат ишларида ҳам фаол.

Чоп эттирган китоблари рўйхатида ҳам маълум бўлдики, Нарзий адабиётда ўз ўрнини тошган, мустақкам замин узра қанот қоқиб парвоз қилаётган шoirдир.

Агар шеърларининг аниқ таҳлилига ўтадиган бўлсак, бир нарсани алоҳида таъкидлашни истардим: Нарзий шеърлари ённасига бахшиёна. Бу шу маънодаки, Нарзий халқ ижодини яхши билади, дostonчиларнинг услубини чуқур ўрганган.

Оқ сўт билан жон-жонимга киргансан.

Ҳаёт бўлиб ол қонимга киргансан.

Қасамёдим, паймонимга киргансан.

Виждонимга, имонимга киргансан.

Ўзбек тилим, она тилим, ўз тилим.

Ўзбек элим, она элим, ўз элим.

(«Ўзбек тилим, ўзбек элим» шеърдан.)

Адабиётшуносликда фольклоризм, деган тушунча бор. Бу тушунчани бир-икки огиз сўз билан ифодалаш мумкин эмас, чунки, бу тушунчани изоҳлаш учун халқ ижоди билан конкрет шоир ёки ёзувчи ижодини чоғиштириш, таҳлил қилиш керак бўлади. Бизнинг адабиётимизда Ғафур Ғулом, Мақсуд Шайхзода, Туроб Тўла, Тўра Сулаймон, Нарзий каби шоирларнинг фольклоризмининг ўрганиш, тадқиқ этиш фойдадан холи бўлмас эди.

Хуллас, Нарзий шеърларидаги бахшиёналик унинг шеърларига қанот боғламоқда, уларнинг халқ орасига тез сингиб кетишини таъминламоқда.

Нормурод Нарзуллаев «Нарзий» тахаллуси билан қўшиқнавис шоир сифатида айниқса машҳур. Унинг шеърлари асосида яратилган кўнлаб қўшиқлар Бутуниттифоқ ва республика конкурсларида махсус совринлар ва дипломлар билан тақдирланган.

1993 йили Ўзбекистон Республикаси мустақиллигига бағишланган энг яхши қўшиқлар кўрик-танловида шоирнинг «Тўйларинг муборак» қўшиғи биринчи ўринга сазовор бўлди. Айни пайтда шоирнинг 400 дан ортиқ қўшиқлари муваффақият билан ижро этилмоқда. «Аркадий Каманин», «Мерос», «Узилган торлар» каби спектакллар ва кинофильмлардаги қўшиқлар ҳам шоир Нормурод Нарзуллаев томонидан ёзилган.

Шоирнинг «Муҳаббат» қўшиғи замонавий қўшиқлар Бутуниттифоқ танловида иккинчи, «Наврўз муборак» қўшиғи эса жумҳурият кўригида учинчи ўринни эгаллаганлиги фикримизнинг исботидир. Шоирнинг болаларга бағишланган «Шамолни ушлаган бола» тўплами эса Ўзбекистон жумҳурияти матбуот Давлат кўмитаси билан табиатни муҳофаза қилиш Ўзбекистон жамияти ҳайъати ҳамкорликда 1991 йилда ўтказган «Яшил елкан» танлов-кўригида ғолиблик дипломи ва пул мукофоти билан тақдирланди.

Нормурод Нарзуллаев бадий таржима соҳасида ҳам самарали ижод этмоқда. Шоирнинг Демьян Бедний, Генрих Гейне, Николай Грибачев, Михаил Луконин, Михаил Дудин, Максим Танк, Степан Шчепачев, Анатолий Сафронов, Евгений Евтушенко, Роберт Рождественский, Мўмин Қаноат, Гулрухсор Сафиева, Георге Виеру, Жобир Наврўз, Қайсин Қулиев, Римма Казакова, Ибройим Юсунов, Андрей Дементьев, Анатолий Передреев, Мавжуда Ҳақимова каби таниқли шоирлар, шунингдек Осиё ва Африка мамлакатлари шоирларининг ижодидан қилган таржималари ўзбек китобхоналарига манзур бўлди.

Нормурод Нарзуллаевнинг адабий ва ижтимоий фаолияти халқимиз ва ҳукуматимиз томонидан муносиб тақдирланган.

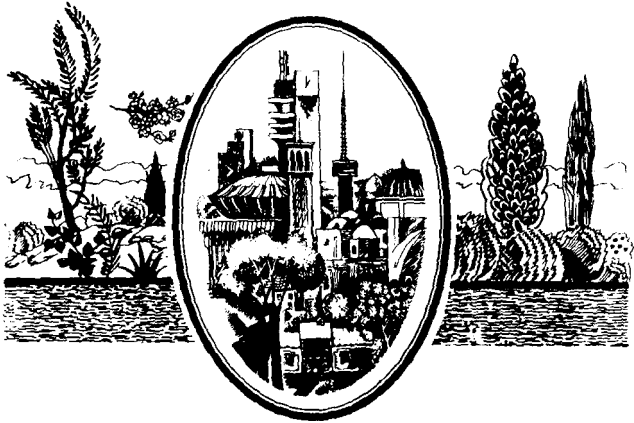
Илмий-адабий жамоатчилигимиз шоир Нормурод Нарзуллаев ижодига вақт-вақтида ўз самимий муносабатини билдириб келмоқда, унинг ўзбек адабиёти равнақиға қўшган улуши таниқли сўз усталари ва олимларимиз томонидан эътироф этилмоқда. Таниқли рус шоирлари Михаил Дудин, Андрей Дементьев, машҳур ўзбек адабиётшунослари Озод Шарафиддинов, Мамадали Юнусов, Сайдулла Мирзаевлар, таниқли тожик оли-

ми Отахон Сайфуллаев, Ўзбекистон халқ шоирлари Уйғун Зулфия, Асқад Мухтор, Туроб Тўла, Абдулла Орипов, Ўзбекистонда хизмат кўрсатган санъат арбоби Жуманиёз Жабборов ва бошқа қалам соҳибларининг Нормурод Нарзуллаев ижодига бағишланган мақолалари, китобларига ёзган кириш ва сўнгги сўзлари, тақризлари фикримизнинг тасдиғидир.

Модомики, шоир ижоди ҳақида гап борганда унинг шахси одамийлиги ҳақида ҳам сўз юритмасдан илож йўқ. Баъзи шоирлар ёки ёзувчилар ижодда камолатга эришган бўлсалар-да ҳаёт тарзида, одамшавандаликда қўнғилга урадиган даражада бадхулқ бўлишлари мумкин. Нормурод Нарзуллаев бадхулқликдан тамоман ҳоли инсон. Унинг суръати, муомаласи худди шеърлари, қўшиқлари каби ёқимли. Шунинг учун ҳам у ҳамма давранинг иззатли меҳмони.

Шоир 60 баҳорни кўрди. Агар Нарзий ҳақида бирон даврада гап борса, ҳеч ким уни ёмон от билан тилга олмайди. Ҳамиша ҳам ҳамма уни илиқ табассум, соғинч билан тилга олади. Шоирга яна узоқ умр, баракали ижод тилаймиз ва бундан кейин ҳам ҳамманинг эътиборида, дилида бўлаверсин.

АСРОР САМАД

*Қўлда синмас торим бор,
Юртим куйлаб ўтарман.
Номусим бор, орим бор,
Элни ўйлаб ўтарман.*

МЕНИНГ БОРДИР ЎЗ ДИЕРИМ...

Ўзбекистон — она юртим,
саодатим, юрагимдир.
Менинг бордир ўз диёрим,
ҳеч ёт диёр даркор эмас.

Субҳидамда чаман кезсам,
иқболимдай балқар наҳор,
Менинг бордир ўз наҳорим,
ўзга наҳор даркор эмас.

Булбулларнинг хонишидан
тонглар отсин, кулсин қуёш,
Менинг бордир ўз гулзорим,
ўзга гулзор даркор эмас.

Баҳор фасли — ёшлик васли,
ул севгидир, гўзалликдир,
Менинг бордир ўз баҳорим,
ўзга баҳор даркор эмас.

Садоқату меҳру вафо
рамзи эрур ишқ тумори,
Менинг бордир ўз туморим
ўзга тумор даркор эмас.

Гул ҳаётнинг сарчашмаси —
садоқатдир, муҳаббатдир,
Менинг бордир ўз дилдорим,
ўзга дилдор даркор эмас.

Дутор — икки тордир, Нарзий,
икки дилнинг таржимони,
Менинг бордир ўз дуторим,
ўзга дутор даркор эмас.

Ўзбекистон — она юртим,
саодатим, юрагимдир,
Менинг бордир ўз диёрим,
ўзга диёр даркор эмас!

31.V.1987.

СОЗИМ БИЛАН

Дўстлар, қўлда рубоб — мен бахтиёр созим билан,
Сиз учун мен куйларам, эй дўсти ёр, созим билан.

Сиз азиз халқим учун жоним фидо этсам бўлар,
Бир умр хизматдаман, қилдим қарор, созим билан.

Кўнглингиз чоғ айларам, йўллаб бугун табрик, салом,
Эҳтиром айлаб сизга субҳи наҳор, созим билан.

Мен сира умрим бўйи йиглоқи куй куйламадим,
Шодлигу бахт қўшиғи дилда шиор, созим билан.

Шодлигим дарё эрур, мен она юрт куйчисиман,
«Ҳофизим» деб атади гулгун диёр, созим билан.

Меҳнатим бахт келтирур, эзгу ният йўлдош менга,
Тинч ҳаёт завқин суриб, қалбда баҳор, созим билан.

Хур Ватан — йўлбошчимиз, олга қадам босдик дадил,
Қўшигим қалбга мадад, мен бахтиёр, созим билан.

ЎЗБЕК ТИЛИМ, ЎЗБЕК ЭЛИМ

Оқ сут билан жон-жонимга киргансан,
Ҳаёт бўлиб ол қонимга киргансан,
Қасамёдим, паймонимга киргансан,
Виждонимга, имонимга киргансан,
Ўзбек тилим, она тилим, ўз тилим,
Ўзбек элим, она элим, ўз элим!

Насабим ҳам, миллатим ҳам, ирқим ҳам,
Ғарбу Шимол, Жанубим ҳам, Шарқим ҳам,
Шодлигим ҳам, ғазабим ҳам, завқим ҳам,
Ўзлигим ҳам, ўзгалардан фарқим ҳам,
Ўзбек тилим, она тилим, ўз тилим,
Ўзбек элим, она элим, ўз элим!

Аллам менинг, тоғим менинг, кўк қирим,
Боғим менинг, тоғим менинг, тақдирим,
Тангрим менинг, ишонганим — руҳ, ширим,
Тириклигим, ўлмаслигим, тақдирим,
Ўзбек тилим, она тилим, ўз тилим,
Ўзбек элим, она элим, ўз элим!

Заргаримсан, гавҳаримсан, сўзимсан,
Оқ-қорани танитувчи кўзимсан,
Пок тупроғим, ризқи рўзим, тузимсан,
Остонамсан, кошонамсан, изимсан,
Ўзбек тилим, она тилим, ўз тилим,
Ўзбек элим, она элим, ўз элим!

Қон-қардошлар даврасида ўрнинг бор,
Ўз байроғинг, Гимнинг бору Гербинг бор,
Мардлигинг бор, субутинг бор, қадринг бор,
Қувон, Нарзий, қалб қўшигинг, шеъринг бор,
Ўзбек тилим, она тилим, ўз тилим,
Ўзбек элим, она элим, ўз элим!

5.11.1989

ҲУРРИЯТ ҚЎШИҒИ

Тингла, само, тингла, кенг дунё,
Мустақиллик наҳоридирман.
Бахт қушиман — ҳумоман, хумо,
Ўзбекистон баҳоридирман.
Истиқлолнинг қуёшидан мен
Кўзларимга олганман зиё.
Олмос чўққи — тоғ бошидан мен
Кенг жаҳонга ташлайман қиё.
Озод Ватан — сўлмас гулшаним,
Ҳурриятнинг бахтли қизиман.
Меҳнатимдир шарафим-шоним,
Кўкка учган Ер юлдузиман.
Мен — Тўмарис, ўчман, қасосман,
Озодликман, мен тоза виждон.
Чўлнонойман, ойман, қуёшман,
Халқ қалбида сўнмаган армон!
Менман — Нурхон, менман — Турсуной,
Ўзбегимнинг Нодирасиман.
Мен Гулсара, мен — ишқ, кўрк, чирой,
Гўзалликда бокирасиман.
Субҳидамнинг сабоси бўлиб,
Юзим чайдим шабнамларга мен.
Қалб торларин садоси бўлиб,
Парвоз этгум оламларга мен!
Истиқлолнинг қуёшидан мен
Кўзларимга олганман зиё.
Олмос чўққи — тоғ бошидан мен
Кенг жаҳонга ташлайди қиё.

1987—1993 й.

ЎЗБЕКИСТОН СЎЗЛАГАЙ,

Гул Ватанда озод диёр,
обод гулистон сўзлагай,
Бахтиёр, ғолиб, музаффар,
марди майдон сўзлагай.

Сир, Амулар ёндош бўлиб,
ер сеҳрига жондош бўлиб,
Эл меҳрига қондош бўлиб,
заррин Зарафшон сўзлагай.

Йўлдан тоймас ҳеч карвонлар,
барчин қизлар, мард ўғлонлар,
Юракларда ишқ, армонлар,
юртда шараф-шон сўзлагай.

Ўз сўзида вафоси бор,
лафзи ҳалол, чин вафодор,
Меҳнатидан шухрат, бахт ёр,
баҳодир инсон сўзлагай.

Кулиб боқди ҳур Истиқлол,
дўстлар билан топди камол,
Ҳусни зебо, соҳибжамол,
жон Ўзбекистон сўзлагай.

Ватан, халқим, дейди диллар,
ёғду, гулдан сўлим йўллар,
Аждодларим руҳи қўллар,
локиза виждон сўзлагай.

Шафақларга кўзин қадаб,
қўлда тутиб биллур қадах.
Шаънига шеър, меҳрин атаб,
Нарзий газалхон сўзлагай!

1976 – 1994.

ЭРК МУБОРАК!

Қанотингдан ўнай, ошпоқ кабутар,
Тонгдан балқди олам бўйлаб хушхабар,
Кулиб боқди ўлкамизда музаффар,
Ҳақиқатнинг таптапаси -- муқаррар,
Ўзбекистон, истиқлолнинг муборак,
Бахт-иқболнинг, истиқболнинг муборак!

Қучиб, ўпиб топтадилар қадрингни,
Ётлар кўмди тириклайин қалбингни,
Буколмади зинҳор мағрур қаддингни,
Бугун кўрсин қудратингни — қурбингни,
Ўзбекистон, истиқлолнинг муборак,
Бахт-иқболнинг, истиқболнинг муборак!

Давлатим бор, миллатим бор, тилим бор,
Қўбистон, диёнатли элим бор,
Дўст-душманни сараловчи дилим бор,
Имон билан таплаган ўз йўлим бор,
Ўзбекистон, истиқлолнинг муборак,
Бахт-иқболнинг, истиқболнинг муборак!

Бошимизда гулгун ёнсин байрогинг,
Омон бўлсин ҳар тирик жон-қароғинг,
Онажоним, кўзга суртгум тунроғинг,
Насиб этсин ўзимизга қучоғинг,
Ўзбекистон, истиқлолнинг муборак,
Бахт-иқболнинг, истиқболнинг муборак!

Зулумотни нур қувгани чин энди,
Юзимизни гул ювгани чин энди,
Мустақиллик ёр бўлгани чин энди,
Адолату эрк қулгани чин энди,
Ўзбекистон, истиқлолнинг муборак,
Бахт-иқболнинг, истиқболнинг муборак!

24.IX.1991

НАСИБАМ

Қайда экан менинг насибам,
Осмондами, ердами, қайда?
Топарманми, дунё айлансам,
Ё пинҳонми номаълум жойда?

Қайда экан менинг насибам,
Денгиздами ёки дарёда?
Топарманми яйлов айлансам,
Ё тоғ қизи гўзал барнода?

Қайда экан менинг насибам,
Ёр қалбига қулоқ тутайми?
Қўлга олиб қоғоз ва қалам,
Насибамга дoston битайми?..

Қайда экан менинг насибам,
Осмондами, ердами, қайда?
У — юртимнинг тақдири билан
Менинг умрим қўшилган жойда!

САДОҚАТИМ — ЮРАГИМ МАЙЛИ

Тингланг, дўстлар, ғазалхон қалбим,
Наво тўла дил сўзларимни.
Гул диёрим, меҳрибон халқим,
Қабул айла таъзимларимни.

Бошим силаб, мададкор элим,
Толе тилаб, соз тутди қўлга.
Умрим бўйи бахшида дилим,
Қўшиқ айт, деб бошлади йўлга.

Кўксим узра ғурур ва сурур.
Садоқатим — юрагим майли.

Қалбимда қўр, кўзларимда нур,
Сурурларим севги туфайли.

Чаманлар кўп ёруғ дунёда,
Ўзбекистон — юртлар зебоси.
Қуёш юртим — кўркам, зиёда
Оламаро йўқдир қиёси.

Тингланг, дўстлар, ғазалхон қалбим,
Наво тўла дил сўзларимни.
Гул диёрим, меҳрибон халқим,
Қабул айла таъзимларимни.

1981

СЕВГИ ФАСЛИДА

Ёр келса, кулар офтоб,
Олам бўлар чароғон,
Бахтим ёр, эмас сароб,
Йўлим ойдин, нурафшон,
Ўқий олқиш шараф-шон.

Ҳаёт ташна қуёшга,
Не савдо тушди бошга,
Ошиқман қаламқошга,
Ишқида ўртанар жон,
Дилни қийнайди ҳижрон.

Юрак ёнар васлида,
Ёшлик, севги фаслида,
Кўнгил совчи аслида,
Меҳрим тошқин Зарафшон,
Йўлида кўз нигорон.

Ишқ билан тирик инсон,
Эмас севилиш осон,
Меҳнат билан шуҳрат-шон,
Элим ботир қаҳрамон,
Суюкли Ўзбекистон.

Соғиндим кўнгила билан,
Ерга муштоқ дил билан,
Чиқсам пеншов гул билан,
Қалбимда қолмас армон.
Қолмагай шубҳа, гумон.
Замонам, диёримга,
Иқболим, баҳоримга,
Садоқатли ёримга,
Жонлар садақа, қурбон,
Фидо эрур ширин жон.

1974

ТУРНАЛАР

Намозшомда кўкка қадалди кўзим.
Нигоҳимни тортган юлдузлар эмас.
Ўзим билан бирга бахтим, юлдузим,
Эрка тилакларга умрим ҳамнафас.

Осмонда аргимчоқ солган турналар
Қатимга тизилган маржон эмасми?
Хомуш ва бемаврид қайга йўл олар.
Ким раво кўрибди бундоқ ҳаваси?

О, бобош турналар, юртингиз таңлаб,
Қайларга ўчяйсиз, менга айттингиз?
О, тагин юрмангиз кўзингиз ёшлаб,
Яхшиси, яхшиси, ортга қайтингиз!

Турналар, турналар, содда турналар,
Дилгинамни мана нелар тирмалар:
Ҳа, дайди, санқиган турналар озмас,
Яхшиям, бу одат инсонга хосмас!

КЎНГИЛ ҚУЙЛАР

Қалб боғидан тутар аста гулдаста кўнгил.
Муҳаббати меҳрингизга пайваста кўнгил.

Табиатнинг таровати тилларда дoston,
Ёруғ куннинг ёғдусидан ораста кўнгил.

Ҳаёт обод, умр кўркам севги сеҳридан,
Сирли ишқин сўйлар мудом оҳиста кўнгил.

Ғар сиздирса дил кўзгусин қора юраклар,
Кечирмағай ёт дилларни бу хаста кўнгил.

Осмондан ой, сайёралар суқли боқсинлар,
Қойил қолиб санъатига, Шохиста, кўнгил.

Зебо ўлкам меҳри билан парвозда қалбим,
Озод элим эрк, кўркига ҳавасда кўнгил.

Қалб боғидан тутар аста гулдаста кўнгил...

1977

ТҶЙЛАР МУБОРАК!

*Бастакор Тўхтасин Жалиловнинг
шу номли машҳур куйи оҳангида*

Й и г и т:

Тўйлар муборак, она диёрим,
Гулдай очилди бахтим, баҳорим.
Ўзбекистонда тўй — шодиёна,
Кундай ёзилди кўнгил хуморим.

Қ и з:

Жонлар тасаддуқ, эй, голиб инсон,
Юртда ушалди орзу-армонлар.
Таъзимга келди ер бирлан осмон,
Осмонни қучди опшоқ хирмонлар.

Й и г и т:

Меҳнатдан шуҳрат тонган элинг бор,
Кўксингда юлдуз, азиз жонона,
Олтин қўллигим, аҳдинг барқарор,
Олтин тоғларинг юртга тўёна.

Қ и з:

Қутлайди диллар бахтли тўйимиз,
Бизнинг ҳаётга олам маҳлиё,
Кўкка таралсин қўшиқ, куйимиз,
Соф ишқимиздан мунаввар дунё.

Й и г и т в а қ и з:

Тўйлар муборак, она диёрим,
Даврон сурайлик, кел, энди ёрим.

ҚУЁШЛИ ЭЛИМ

Тоғ бошидан ўйнаб келар шалола,
Қалб торимни юрагимга созладим.
Шафақ мисли алвон ёнган ол дала,
Мен саробсиз олисларни кўзладим.

Қуёшли эл жамолига зор дунё,
Чаман юртим камолига маҳлиё,
Севишганлар висолига тасанно,
Ўз бахтимни Ватанимдан изладим.

Субҳидамда сабо бўлиб келганман,
Келажакка садо бўлиб келганман,
Ошиқларга наво бўлиб келганман,
Ўз ишқимдан мен оламга сўзладим.

Тоғ бошидан ўйнаб келар шалола,
Қалб торимни юрагимга созладим.

САМАРҚАНД ҚЎШИҒИ

Самарқандим, қадим шаҳрим, дурдона шаҳрим,
Олимлару шоирларга ҳур она шаҳрим,
Асрларга тенгдош шаҳрим, гулхона шаҳрим,
Ҳам фаҳримсан, ҳам шарафим, мардона шаҳрим,
Қўлларимиз кўксимизда салом, ассалом!
Дўстларимиз кўзи бизда салом, ассалом!

Навоий ва Жомийларнинг изи бор сенда,
Улуғбекнинг кўкка боққан кўзи бор сенда,
Юракларда доноларнинг сўзи бор сенда,
Чин вафодор ўгил билан қизи бор сенда,
Самарқандим, қадим шаҳрим, дурдона шаҳрим,
Асрларга тенгдош шаҳрим, гулхона шаҳрим.

Зарафшоннинг бўйларига келинг, мархабо,
Шўх маърака, тўйларига келинг, мархабо.
Хурматингиз бажо айлаб, гуллар тутишар,
Қалбин айлаб гул ноёндоз меҳмон кутишар,
Самарқандим, она шахрим, дурдона шахрим,
Асрларга тенгдон шахрим, гулхона шахрим.

Шарқ уфқида оловланган шафасинг алвон,
Бошинг узра чарақлайди юлдузли осмон,
Қуён мангу кулиб боқар, бахтинг нурафшон,
Шарафингга нурдан газал тўқир Зарафшон,
Самарқандим, она шахрим, дурдона шахрим,
Ҳам фаҳримсан, ҳам шарафим, мардона шахрим.

Салом йўллаб, табрик йўллаб қўллар таъзимда,
Гулгун ҳаёт даврон сураб шаҳри азимда,
Бахтли юртим — ҳаётимда, қўшиқ, сөзимда,
Мангуликка ҳайкал қурдим қалбим — назимда,
Самарқандим, қадим шахрим, дурдона шахрим,
Асрларга тенгдон шахрим, гулхона шахрим.
1972

ЗАРАФШОННИНГ ҚЎШ ҚИРҒОҒИ..

Тошқин-тошқин Зарафшоннинг қўш қирғоғи,
Соҳиллардан салом йўллар сабо бунда,
Қуён каби нур сочади бахт чироғи,
Қанотида бахт порлайди, зиё бунда.

Ол шафакдан уйғонади ошноқ тонглар,
Камалакдай товланади турфа ранглар,
Туйғулардан тўлғанади куй, оҳанглар,
Борлиқ куйлар, сирли сўйлар садо бунда.

Зар улашган, зар ташиган Зарафшоним,
Заминимсан, осмонимсан, шараф-шоним,
Сен-юрагим, муҳаббатим, пок виждоним,
Севги бунда, ҳаёт бунда, наво бунда.

Пахтакорим, довруглигим, буюк инсон,
Оқ пахтагдан чехранг равшан, йўл нурафшон,
Қахрамонсан, шарафингдан — олий унвои,
Истиқболга ишонч бунда, вафо бунда.

Ҳар дўст юрак, ҳар ўт нигоҳ Самарқанд дер,
Аҳли жаҳон зиёратгоҳ Самарқанд дер,
Қимки бахтли кунга гувоҳ Самарқанд дер,
Жаннатмакон диёр бунда, маъво бунда.

Тошқин-тошқин Зарафшоннинг кўш қиргоғи,
Соҳиллардан салом йўллар сабо бунда,
Қуёш каби нур сочади бахт чирोगи,
Қанотида бахт норлайди, зиё бунда.

ЭЪТИРОФ

Шоир дўстим Эркин Самандарга

(Ҳазил аралаш)

Амударё бўйларин
Ҳавосига мен борман.
Амударё сувларин
Гаввосига мен борман.

Ҳар элнинг ўз удуми,
Бордир ширин каломи,
Хоразмлик дўстларнинг
«Ҳовво»сига мен борман!

Хоразм воҳасида
Тўрт фаслни бор кўрдим,
Муסיқавий диёр бу —
Садо кўрдим, тор кўрдим.
Эркин, омон замонда
Ишончи ортиқ, комил,
Ишончига эркини
Тугал кўрдим, ёр кўрдим.

Хоразмнинг нахтасин,
Шолисини мақтайми?!
Тил ёрар қовун, анжир,
Олусини мақтайми?!
Хоразм наволари
Дунё кезиб юрибди,
Қалб тугёни, илҳоми,—
«Лазги» сини мақтайми?!

Бу ўлкани кезиб хўб,
Анча ҳаяллаб қолдим,
Дўстларим парвозидан
Кўкда ҳаволаб қолдим.
Хоразм санамларин
Тилларида бол борми,
Калима қайтаролмай
«Ҳовво-ҳовво» лаб қолдим.

ЖИЗЗАХ ЖОЗИБАСИ

Келинг, дўстлар, сайр этайлик, Жиззах эли бу,
Яшил водий, боғу бўстон, ҳаёт гули — бу!

Қалб кўримиз, дил меҳримиз элга бахшида,
Меҳнат билан гулгун диёр, инсон қўли — бу.

Сангзор дарё тилло камар шаҳрим белида,
Сув оқади, нур оқади, олтин кўли — бу.

Гул унади, дур унади зар тупроғидан,
Кеча бўз ер, бугун бўстон юртим чўли — бу.

Бахмал элим, Олқор тоғим, Маржонбулоғим,
Мени чорлар бахт манзили, умр йўли — бу.

Шоирлари, хофизлари булбулигўё,
Ўзбек элим берган ширин забон тили — бу.

Дўстлик билан топди шараф, обрў, эътибор,
Жаннатмакон Ўзбекистон қайноқ дили. — бу.

Она Ҷиззах жозибасин куйладим ёниб,
Оқ дафтарга кўчган Нарзий оппоқ кўнгли — бу!

Келинг, дўстлар, сайр этайлик, Ҷиззах эли — бу,
Яшил водий, боғу бўстон, ҳаёт гули — бу!

1982-1991

НАМАНГАННИНГ ГУЛЛАРИ

Бунча равон бўлмаса
Наманганнинг йўллари.
Бунча хандон бўлмаса
Наманганнинг гуллари.

Наманган — жаннат диёр,
Кавказ келсин таъзимга.
Водийда яшил маржон
Жўрдир юрак созимга.

Наманган юлдузлари
Қалбада чақин, дейдилар.
Наманганининг қизлари
Кўзга яқин, дейдилар.

Ошиқ кўнгил тўрида
Ишқ яширин, дейдилар.
Наманган гўзалларин
Тили ширин, дейдилар.

Асло кетгим келмайди
Бундай гўзал чамандан,
Йўқолиб қолса Нарзий
Излангиз Намангандан!

1983

БУЛГАНМИСИЗ ФАРҒОНАДА

Бўлганмисиз олтин водий — Фарғонада,
Қалбин тутар гул-доладай остопада.

Чинорлари мангуликка, яшил ҳайкал,
Севишганлар толе излар гулхонада.

Ял-ял ёнар шойи-атлас камалакдай,
Қўним топмиш мангу қуён нурхонада.

Меҳнатсевар, исоннарвар, меҳмоннавоз,
Саломини изҳор айлар таронада.

Қизлари шўх, йигитлари марди-майдон,
Осмон акси жило топмиш дурдонада.

Садоқатдан сабоқ олар, келса дунё,
Насибаси тугал, бутун ҳар хонада.

Нарзий наво садо берсин чаман ичра,
Гул ҳаётда тўйхонаю шодиёнада!

Бўлганмисиз, олтин водий — Фарғонада,
Қалбин тутар гул-лоладай остонада!

1986

ҚАШҚАДАРЁ

Қалбга жўрлаб қувноқ торимни,
Атаб сенга қўшиқ — боримни,
Мен куйлайман хур диёримни,
Қалби қайноқ, меҳри дарё, —
Қашқадарё.
Қашқадарё, сен она юртим,
Зар турногинг кўзимга суртдим,
Озод турмуш завқини сурдим,
Қалби қайноқ меҳри дарё, —
Қашқадарё.
Сувга чанқоқ, тапша чўлимсан,
Юрагимга ошна чўлимсан,
Йўқ, чўл эмас, ҳаёт гулимсан,
Қалби қайноқ, меҳри дарё, —
Қашқадарё.
Осмондаги юлдузингни мақтайми,
Ё ердаги хур қизингни мақтайми,
Аҳда вафо, чин сўзингни мақтайми,
Қалби қайноқ, меҳри дарё, —
Қашқадарё.
Чўлда олтин топган элимсан,
Тандирда пон ёнган элимсан,
Истиқболга чонган элимсан,
Қалби қайноқ, меҳри дарё, —
Қашқадарё.

Мард, баҳодир элинг дилимда,
Менга тутган гулинг қўлимда,
Мақсадим бир қуёш йўлимда,
Қалби қайноқ меҳри дарё, —
Қашқадарё.

ҚАРШИ ҚЎШИҒИ

Уфқи мисол кенг меҳри
Қайноқ Қарши даштининг.
Сирли бир дунё сеҳри —
Қувноқ ёшлик гаштининг.

Н а қ о р а т:

Қарши, Қарши, Қаршисан,
Қалбимнинг оташисан,
Қашқадарё юраги, —
Гул ҳаётим нақшисан!
Қалбимнинг оташисан!

Қуёш ҳароратини
Кўчирганман юракка.
Ўлкам муҳаббатини
Олиб учгум юксакка.

Н а қ о р а т:

Меҳнатим шуҳратини
Ёйдим йироқ-йироққа.
Қардошлик дастхатини
Битдим сахий тупроққа.

Н а қ о р а т:

Ватан, қалб зиёсидан
Элим шодмон, бахтиёр,
Қардошлик даҳосидан
Чўл қўйнида чаманзор.

ҚАЛБИМ ҒАЗАЛИ

Ассалом, Тошкентим, бахтим баҳорим.
Пахтакор пойтахтим. Шарқим машъали.
Куйчи фарзандингман, тингла дил торим,
Сенга багишланур қалбим ғазали!

Қуёшинг ёрқинлиги кундузингдандир,
Ҳаётинг ёлқинлиги илдингдандир,
Осмонинг чақинлиги юлдузингдандир,
Севгимнинг висоли, ишқим иқболи.

Элинг ҳур, ошнолар аҳил, дўст, ўртоқ,
Меҳру муҳаббатинг кўксингда чироқ,
Дўстлик китобидан берурсан сабоқ.
Ҳаётинг нурафшон, умринг нашъали.

Қуёш суйганидан йўллар саломин,
Олам узра ёйдинг ўзбеклар номин,
Сендан аҳли шоир олур илҳомин,
Онам — Ўзбекистон, юртим, гўзали!

1983—1984

СЕВГИ ФАВВОРАЛАРИ

Фавворалар олмос-олмос,
Тошкентимнинг таровати.
Гўзалликдан кўзлар толмас,
Элим бахти, фароғати.

Акс этади мовий Ҷамо,
Сайёралар — армонлари.
Рақс этади инжу зиё,
Туйғуларим тугёнлари.

Фавворалар биллур-биллур,
Соф юраклар севинчидай.
Буни фақат кўнглим билур,
Кўнглим бир ёр иливжида.

Севинганлар хиёбони,
Гул ҳаётга жоним нисор,
Зарралари — ҳаяжони,
Муҳаббатим айлар ошкор.

Изла яшил хиёбондан,
Кўнгила кўйган бўлсанг, дилдор,
Сени кутгим, севгим — жондан,
Ошиқлардан сўра такрор!

АМИР ТЕМУР ҲАҚИДА ҚЎШИҚ

Сиз Амисиз, Сиз — Темурсиз,
жаҳонгир султон,
Имондирсиз, виждондирсиз,
Сиз азиз инсон,
Қалблар аро кўтармоқда
руҳингиз исён,
Сиздай мард зот туғилса деб,
умидвор жаҳон,
Темур бобо, помингизни
ёд этажакмиз,
Оламаро руҳингизни
шод этажакмиз.
Сиз ланг эмас, сиз чўлоқмас,
суюк бир зотсиз,
Ўзбек элим қисматида
ўлмас аждодсиз,
Томирларда қондай жўшган
ботир авлодсиз.

Биз, ўзбекка сиз даркорсиз
айни фурсатда,
Темур бобо, номингизни
ёд этажакмиз,
Оламаро руҳингизни
шод этажакмиз!
Туморларда, дуоларда
яшаб қоласиз,
Кўкни ўпган биноларда
яшаб қоласиз,
Кўзга кўчган зиёларда
яшаб қоласиз,
Нарзий битган наволарда
яшаб қоласиз,
Темур бобо, номингизни
ёд этажакмиз,
Оламаро руҳингизни
шод этажакмиз!

22.VI.1991

II

Меҳр тансиқ, оқибат

Тансиқ...

АЗИЗ ОНАЖОН

Кўнгил гул боғида асрайман сизни,
Кўзим қароғида асрайман сизни,
Қалбим ардоғида асрайман сизни,
Боғбоним, посбоним, азиз онажон!

Қалбим наволари қўшиқ, саз бўлгай,
Баҳор чечаклари поёндоз бўлгай,
Умид, орзуларим сарафроз бўлгай,
Юлдузим, оғмоним, азиз онажон!

Сиз билан кўркамдир йиллар, фасллар,
Қалбу кўксингиздан қарздор насллар,
Шу боис бош эгиб, ардоқлаб сийлар,
Имоним, виждоним, азиз онажон!

Сиз бедор, дунё тинч, эл обод бўлгай,
Дарду андуҳлардан дил озод бўлгай,
Хонадон серфайзу, кўнгил шод бўлгай,
Қуёшли жаҳоним, азиз онажон!

Юксак парвозларда синалар лочин,
Сиз борсиз, жаҳонни қучар қулочим,
Қанийди оқлолсам фарзандлик бурчим,
Қўшиғим, достоним, азиз онажон!

19.III.1989

МУҲАББАТ МУЛКИ

(Она алласи)

Қалб боғимда гул-лолам менинг,
Меҳрим мулки — зилолам менинг.

Кўзим нури, қалбимнинг қўри,
Кўкда кулган ҳилолам менинг.

Шўх кулгингдан уйғонсин дунё,
Тоғдан тушган шалолам менинг.

Тонг юлдузим, жону жаҳоним,
Жонга пайваст жон болам менинг.

Сен — асалим, ширин забоним,
Болга тўла пиёлам менинг.

Ширмон ёпсам тандирда ҳар кун,
Асли пишиқ зуволам менинг.

Муҳаббатим, ёдгорим, изим, —
Дил нидоси — ҳаволам менинг.

Гуруримсан, наслу насабим,
Боқий умрим — сулолам менинг!

Қалб боғимда гул-лолам менинг,
Меҳрим мулки — зилолам менинг.

1984

ФАРЗАНД БИЛАН

Умримиз гулшани яшнар гул ҳаёт фарзанд билан,
Бахтимиз кулгай чарақлаб зурриёт — фарзанд билан,
Оила бахти, қувончи, шодлигига биз шерик,
Хонамиз хуррам эрур, уйлар обод фарзанд билан.
Яхши қиз, яхши ўғил бўлгай она юрт давлати,
Хур Ватан тинчдир, омон, эл ҳам озод фарзанд билан,
Тўйимиз ҳам, куйимиз ҳам бизга ҳамроҳ бир умр,
Шодлик йўлдош эрур, қайғу ёт фарзанд билан.
Қалбимизда қўр бўлиб, у, кўзимизда нур бўлиб,
Биз фазога парвоз этдик қўшқанот фарзанд билан.
Ота-она рози бўлса — бул ҳаётда ўрнимиз,
О, қанийди қолса биздан яхши от фарзанд билан.
Даврамиз тўлсин ҳамиша бахтли ўғил-қизлар билан,
Дўстлар, етгай муродга Нормурод фарзанд билан.

1969

ИШОНАДИ ОНА ЮРАГИ

Сочлари қордек оплоқ
Онам алам ютади.
Қалбин қиймалар фироқ
Ҳануз ўғлин кутади.

Хизмат учун Ватанга
Кўнгиллилар қатори,
Кулиб кетганди жангга
Кўз қораси — шунқори.

Асрайди кўкрагида
Сўнгги ёзган хатини.
Эъзолар юрагида
Қўмсаб Азиз отини.

Хаёл билан олишар
Тунлари танҳо, бедор.
Суврат билан сўйлашар —
Ёлғиздан ул ёдгор.

Туширмайди гард, губор
Чангини артиб қўяр.
Ўпиб, ҳар кун неча бор
Кўзига суртиб қўяр.

Йўл қарар ўқтин-ўқтин
Совиб қолар ошлари.
Ўчиргай уруш ўтин
Онанинг кўз ёшлари.

Кириб чиқар тушига
Фарзанд — ҳаёт тираги.
Ишонар келишига
Уйғоқ она юраги.

1985

ҚАЙДАСИЗ, АЗИЗЛАРИМ?

Тинглангиз, тинглангиз қалб сўзимизни,
Қуролдош азизлар, тирик меҳрингиз!
Соғиниб излаймиз, жон дўстлар, сизни,
Қайдасиз, қайдасиз, жавоб берингиз?!

Нечун номаълум, жим, сизлар бедарак?
Интизор оналар, содиқ тул ёрлар.
Ҳаётга ҳамиша йигитлар керак,
Ҳовлида эгарли ҳамон тулпорлар.

Ёниқ чирогингиз хонадонларда,
Сиз терак, чинорлар, оқ қайинларсиз!

Насиба кутади дастурхонларда,
«Ҳаётни севинг» деб, ох, тайинларсиз.

Яшайсиз юракда жароҳат бўлиб,
Тумордир уч бурчак мактубларингиз.
Эзасиз қалбларни «қора хат» бўлиб,
Умидин узмаган маҳбубларингиз.

Сиздан бошланади саломларимиз,
Йўқлаб-сўроқлаймиз ёр-дўст ҳар маҳал.
Бахшида юз тилли каломларимиз.
Ғалаба жомлари сизларга маҳтал!

Тинглангиз, тинглангиз қалб сўзимизни,
Қурулдош азизлар, тирик меҳрингиз!
Соғиниб излаймиз, жон дўстлар, сизни,
Қайдасиз, қайдасиз, жавоб берингиз!

1983, Киев

АЛИШМАСМАН

Ёруғ олам рўшнолигин
шабнамларга алишмасман.

Яшия дунё зеболигин
оламларга алишмасман.

Сухбидамнинг саболари,
ёрга етказ саломимни,
Муҳаббатим баҳорини
кўкламларга алишмасман.

Ёру жоним қора қоши
тунга берур рангдан сабоқ,
Қора қошин, қалам қошин
қаламларга алишмасман.

Ҳижрон, фироқ ўтар-кетар,
васл боғи яшнар мангу,
Ширин висол дамларини
аламларга алишмасман.

Ҳаё, ифбат ишқ, вафога
азал-азал қондош, жондош,
Севишганлар соф севгисин
қасамларга алишмасман.

Зеболар кўп бу оламда,
толе тила, ошиқ Нарзий,
Мен вафодор севаримни
санамларга алишмасман.

19.VI.1988

УЙҒОН, ҚАЛБИМ!

Ҳақиқатни айтиш пайти келди-ей,
Ёмон йўлдан қайтиш пайти келди-ей,
Тилгинамга қўшиқ байти келди-ей,
Уйғон, қалбим,
эшит, халқим, замоним!

Оқ лайлақлар қайтмас бўлиб келди, денг,
Опноқ тонглар, ёруғ кунлар кулди, денг,
Ишқ яловин кўк тоқига илди, денг,
Уйғон, қалбим,
эшит, халқим, замоним!

Тунроқ талаш, Ватан талаш на керак,
Ризқ-рўз талаш, кафан талаш на керак,
Обрў талаш, саман талаш на керак,
Уйғон, қалбим,
эшит, халқим, замоним!

Қалбни сотсак, гамга ботсак, ким бўлдик,
Дўст кўксига ўқлар отсак, ким бўлдик,
Ўзалигимиз гар йўқотсак, ким бўлдик,
Уйгон, қалбим,
эшит, халқим, замоним!

Тўлин Ойни қайчиласа, на бўлгай,
Яхши куйни чала чалса, на бўлгай,
Ишқли қалбни парчаласа, на бўлгай,
Уйгон, қалбим,
эшит, халқим, замоним!

Эллараро элчи бўлсак, ўлим йўқ,
Диллараро совчи бўлсак, ўлим йўқ,
Шоир бўлсак, куйчи бўлсак, ўлим йўқ,
Уйгон, қалбим,
эшит, халқим, замоним!

27.IX.1990

ЮСУФ ҚАЙДА, ЗУЛАЙҲО ҚАЙДА?

Осмон осмон эмасдир,
сурайёси бўлмаса,
Ҳаёт ҳаёт эмасдир,
куй-навоси бўлмаса.
Вафо бирлан меҳрдан
яралгандир бу олам,
Ошиқ ошиқ эмасдир,
хур зебоси бўлмаса.
Висол тонги отажак,
ибо бирлан ёр гўзал,
Латофат қайдан бўлгай
шарм-ҳаёси бўлмаса.
Номусим де қадрингни,
севги қучгай бир умр,

Заргар ҳоли не кечгай,
зар-тиллоси бўлмаса.
Янги ҳаёт туғилмас,
фалак қолгай ҳувиллаб,
Омад кулиб боқарму
меҳригиёси бўлмаса.
Умид билан яшагай
ҳар соф юрак, тирик жон,
Орзулари ушалмас
муддаоси бўлмаса.
Манманлар топгай завол,
камтарга камол, дерлар.
Улғаярму ўғил-қиз
эл дуоси бўлмаса.
Ўткинчидир бу дунё,
давру даврон сурайлик,
Қуёш қуёш эмасдир
нур-зиёси бўлмаса.
Нарзий, чертгил дил торин,
муҳаббатни ардоқла,
Юсуф Юсуф эмасдир
Зулайҳоси бўлмаса.

14.X.1991

БАЁЗИДАН БИЛУРЛАР

Кўкда лочин қанотин
Парвозидан билурлар.
Қалб қўшигин — баётин
Куй-созидан билурлар.

Дўст қадрини дўст билар
Ошнолардан бир сўранг
Эл назари ҳурматин
Эъзозидан билурлар.

Вафо буюк бир неъмат
Садоқат синар ишқни,
Ёрнинг ибо, иффатин
Шўх нозидан билурлар.

Ҳаёт ўзи муаллим
Сабоғидан қалб чаман,
Шогирдлар садоқатин
Устозидан билурлар.

Фасллар фазилати
Табиатга хўб аён.
Алҳол; қишнинг қаҳрини
Аёзидан билурлар.

Кўнгил иши кўп нозик
Оғритмайлик дилларни,
Табассуму нафратин
Дил розидан билурлар.

Ул булбулми, ё тўрғай
Ё қарғами, тўтиқуш.
Неки борки қуш, зотин
Овозидан билурлар.

Эзгуликнинг изи — гул
Яхшиликни куйлаб ўт,
Шоир қалби — бисотин
Баёзидан билурлар.

ДИЙДОР ҒАНИМАТ

Тонг эслатар: наҳор ғанимат,
Ҳаёт ширин, минг бор ғанимат.

Муҳаббатим — бокира бахтим,
Гул юзида рухсор ғанимат.

Олтин юртим — нурафшон чаман,
Ёруг дунё, диёр ғанимат.

Майлим, эрким — кўнгил кўрким,
Виждон мулким, алёр ғанимат.

Гўзалликни асранг, азизлар,
Ёшлик ғасли, баҳор ғанимат.

Севишганлар сирли сурури, —
Ёр қўлида дутор ғанимат.

Ўзи якто вафо мулкида,
Нози бирлан дилдор ғанимат.

Оламга ким бўлибди устун,
Умр ўтар, дўст-ёр ғанимат.

Нарзий, айла шукроналарким,
Дил дилбандинг, ашъор ғанимат.

Тонг эслатар: наҳор ғанимат,
Ҳаёт ширин, минг бор ғанимат.

МЕХР ТАНСИҚ, ОҚИБАТ ТАНСИҚ...

Эй, яхшилар, ёруг оламда
Мехр тансиқ, оқибат тансиқ.
Оламдамас, азиз одамда
Мехр тансиқ, оқибат тансиқ.

Уйғон, Юрак, уйғон, соф виждон,
Дўстлик билан барҳаёт инсон,
Сезар буни ҳар бир иссиқ жон,
Мехр тансиқ, оқибат тансиқ.

Бу дунёда она — Ер танҳо,
Инсон зоти — табаррук даҳо.
Ишқли умр зебо, бебаҳо,
Мехр тансиқ, оқибат тансиқ.

Олсак наҳот сәломни қарзга,
Юрак ташна бир ширин сўзга.
Тиргак бўлсин мангу дўст дўстга,
Мехр тансиқ, оқибат тансиқ.

Оқибатни сотмайлик пулга,
Муҳаббатни ўрайлик гулга,
Ният билан чиқайлик йўлга,
Мехр тансиқ, оқибат тансиқ.

Севги билан буюк остона,
Ҳаёт билан суюк кошона,
Умид кўзин тикмиш замона,
Мехр тансиқ, оқибат тансиқ.

2.11.1989

ЧИН ҚАЙДА, ЕЛГОН ҚАЙДА?

Сени севаман, Хаёт,
Бер менга пўлат қанот,
Қалбим айлайин баёт,
Жон қайда, жаҳон қайда?
Ҳақиқат таянчимдир,
Адолат ишончимдир,
Саодат қувончимдир,
Дўст қайда, инсон қайда?
Заминни де, де фалак,
Ором истаб жон ҳалак,
Яшаш ишқида юрак,
Ер қайда, осмон қайда?
Бўй таратар атиргул,
Ошиқ дилга татир гул,
Сабо сарсари буткул,
Тоғ қайда, боғбон қайда?
Зот бўлсин, насл бўлсин,
Йил бўлсин, фасл бўлсин,
Муродлар ҳосил бўлсин,
Йўл қайда, карвон қайда?
Бошга бегона қилич,
Тўғрилиқдир қудрат-куч,
Ҳақ йўлида қасам ич,
Рост қайда, ёлгон қайда?
Яхши, ёмон ёнма-ён,
Бахт йўли эмас равон,
Элга керак мард Инсон,
Қалб қайда, виждон қайда?

10.1.1989

СЎРОҚЛАР

Самоларда юлдузларни осмон сўроқлар,
Чин инсонни кўнгил қўйиб инсон сўроқлар.

Орзу-армон туғилади ерда, юракда,
Чўққиларда бахтин излаб доvon сўроқлар.

Юрак, ёнгин бир умрга вафо йўлида,
Ошиқ аҳли ўз ишқини пишхон сўроқлар.

Дўст қадрига дўст етади, жон дўстинг ўша,
Бу оламда мол-дунёнгни подон сўроқлар.

Инсон қадри помусидай бўлсин покиза,
Бежомуслар ўз нархини арзон сўроқлар.

Ҳаёт ширин фарзанд билан, кўзлар қароғи,
Фарзандларнинг камолини замон сўроқлар.

Нарзий, тутгил одил йўлни, йўлдан адашма,
Билки, дунё сарҳисобли, виждон сўроқлар.

ТИНГЛА, ҲАЁТ!

Тингла, ҳаёт, куйчи ўғлинг дил розини,
Олий шараф бу дунёда дўстлар васли.
Эл кўнглига жўрладим мен қалб созини,
Чин дўстликка суянади замон асли.

Дарёларнинг сарчашмаси — қорли тоғлар,
Шарораси қанот қоққан кўнглим менинг,
Субҳидамда севишганлар бахтин боғлар,
Меҳнатимдан мунаввардир йўлим менинг.

Дўстлик меҳрин қанотида жаҳон кездим,
Оқ қаптарни оламари учирдим мен,
Кўк юзига қалбим қўшиб қўшиқ ёздим,
Ишқ китобин юрагимга кўчирдим мен!

Буюк Ватан фарзандиман, бахтим бутун,
Истиқлолдан ёғду олур ташна диллар.
Дўстлик, тинчлик диёримга дунё мафтун,
Юрагимга туташгандир барча йўллар...

1984—1986

ТОНГОТАРДАН НАВО УЧАР...

Дунё ёруғ оламари
 кўзи зиёлар бор учун,
Куйлагайман чин юракдан
 қалби дарёлар бор учун!
Осмон мовий, чароғондир —
 сайёралар сайри гўзал,
Дунё уфқи бепоёндир,
 кўкси самолар бор учун.

Ҳаёт илҳом сарчашмаси,
 вобастадир юракларга,
Боғда кўнгил газалхондир,
 булбулгўёлар бор учун!
Яхшидан ном қолғусидир,
 яхшилар бор, яхшилиқ қил,
Умр тонмас ҳеч бир завоқ,
 ақли расолар бор учун!

Табиатнинг гулдастаси —
 яшил олам, чаманзорлар,

Тонготардан наво учар
 субҳи саболар бор учун!
Нарзий, қўйла, муҳаббатдан,
 садоқатдан шўх газаллар,
Умринг ширин, бахтинг тайин
 қўшиқ, садолар бор учун!

1986

ЮРАГИМ, СЕВГИМ БЎЛ, ЗАМОН БЎЛ!

Гўзаллик қутқарар жаҳонни,
Ажратар бор яхши, ёмонни,
Ёвузлик қақшатар замонни,
Ҳалоллик англатар инсонни,
Юрагим, кўзим бўл, замон бўл!

Субҳидам элчиси шабнамдир,
Тиниқлик борлиққа малҳамдир,
Ҳаёт бор бу дунё кўркамдир,
Оламнинг ўзи ҳам одамдир,
Юрагим, жоним бўл, жаҳон бўл!

Тириклик нон билан, туз билан,
Фарзандлар — ўғилу қиз билан,
Дунёни кўра бил кўз билан,
Қалбларни қамал қил сўз билан,
Юрагим, шеърим бўл, Чўлпон бўл!

Муҳаббат куйлатар дунёни,
Кўнгилга жўрлатар навони,
Асрайлик иффату ҳаёни,
Етайлик қадрига вафони,
Юрагим, севгим бўл, султон бўл!

Қулатар тахтингдан жиноят,
Ажратар бахтингдан хиёнат,
Тарк этар бор меҳр, оқибат,
Борлиғим — ҳалоллик, Диёнат,
Юрагим, инсоф бўл, виждон бўл!

Олам ҳам вафоли келинчак,
Қўксидан тебранар беланчак,
Тонг отиб, иқболи кулажак,
Нур тўшаб, гул тутар келажак,
Юрагим, Нарзий бўл, Инсон бўл!

9.VI.1991

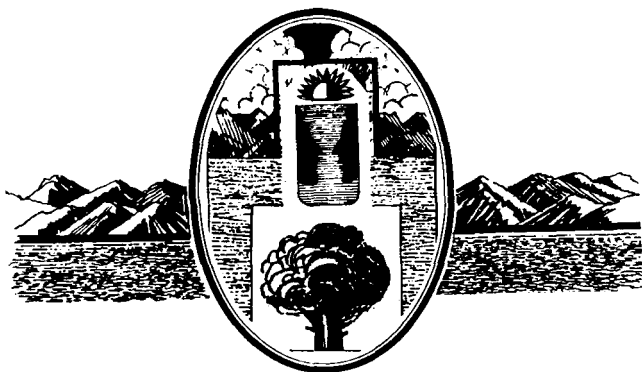
ЯРАШГАЙ

Гўзал, зебо замонам,
тароналар ярашгай,
Азиз, қутлуг кошонам,
жононалар ярашгай,
Лафзи билан қадрли,
аҳди-қарорли инсон,
Вафоли бу ҳаётга
наймоналар ярашгай.
Тилла қошни қўндириб
келин бўлиб тушса ёр,
Шода-шода марварид,
дурдоналар ярашгай.
Тотув бўлса хонадон,
дунё келур таъзимга,
Бахти бутун, қуёшли
остоналар ярашгай.
Меҳнатдан топдим камол,
иқбол чертар торимни,
Давру-давронимизга
мардоналар ярашгай.

Қўшиқ — қалбим илҳоми,
тонг уйғонар наводан,
Ошиқ Нарзийга ҳамдам
мастоналар ярашгай.

1986

III

*Қўшчинор,
Қўш дугор...*

ҚҰШ ДУТОР КЕЛДИ!

Тонг кулди, шафақ кулди,
Субҳидам, наҳор келди!
Дўст келди, меҳмон келди,
Ўлкамга баҳор келди!

Қалбда бўлмас остона,
Дўстлик — дилда дурдона,
Ардоқлайди замона,
Бахтиёр диёр келди!

Оқсоч Помир, Тиёншон,
Қардошликка ўқир шон,
Мамиун тинглар Зарафшон,
Нурвиқор Ҳисор келди!

Зебо Варзоб, гўзал Вахш,
Дили кушод, оромбахш,
Олам олар зебу нақш,
Куй келди, ашъор келди!

Дўстлик даҳоси — бу,
Норакнинг зиёси — бу,
Юракнинг баҳоси — бу,
Қўли гул меъмор келди!

Гулчехраю Мавжуда,
Мисли дарё мавжида,
Илҳомларин авжида
Озод, Гулрухсор келди!

Черт торингни Жўрабек,
Ўйна, духтари тожик,
Шайдо сенга бир ўзбек
Ошиқу хуштор келди!

Кўксида икки қўли,
Қўлида турфа гули,
Тошкентга тушмиш йўли, —
Душанбе — дилдор келди!

Мархабо, Тожикистон,
Қутлайди Ўзбекистон,
Бетакрор икки бўстон,
Тингланг, қўш дутор келди!

Тонг кулди, шафақ кулди,
Субҳидам, наҳор келди.
Дўст келди, меҳмон келди,
Ўлкамга баҳор келди!

1981

ОЗАРЛАРИМ

Она юртинг — Озарбайжон, озарларим,
Чаманаро бир гулистон, озарларим.
Дўстга мангу садага жон, озарларим,
Салом йўллар Ўзбекистон, озарларим,
Қабул айла, Озарбайжон, озарларим!

Икки халқмиз, бир юракмиз — тиллар яқин,
Бир-бирига устоз, шогирд — эллар яқин,
Асл дўстга чегара йўқ — йўллар яқин,
Қуй куйлаймиз, тўй-тўйлаймиз — диллар яқин,
Ўртададир бир дастурхон, озарларим!

Фозил ўлка, шоир эди, олтин тупроқ,
Фузулийдан, Низомийдан олдик сабоқ,
Еру кўкда қуёш ёққан сўнмас чироқ,
Оташпараст юракларда чақнар чақмоқ,
Бағри бутун, кўкси осмон, озарларим.

Тўлқин нима, ларза нима — Ҳазар билар,
Севги нима, вафо нима — дилбар билар,
Фазо нима, парвоз нима — каптар билар,
Китоб нима, ашъор нима — дафтар билар,
Қалби дунё, меҳри уммон, озарларим!

Оқсоч Кавказ талпинармиш Тиёншонга,
Шўх Аракс интилгандай Зарафшонга,
Табиат — мард, эслатади юрт, замонга,
Яхши одат — елка тутмоқ чин инсонга,
Бир умрга меҳмон, мезбон, озарларим!

Боку деса, Тошкент тонгдан дер: «Марҳабо!»
Дўст йўлига сочилади чечак, зиё,
Ўзбек, озар юрагини билар дунё,
Бу дўстликка кўз тегмасин, азиз ошқо,
Қўриқчидир Юрак, Виждон, озарларим!

27.XII.1986

ОЛАТОВДА БИР ЎТОВ...

(Ўлан йўлида)

Жон Олатов, Олатов,
Олатовда кўк яйлов,
Яйловида бир ўтов,
Ўтовида кишим бор,
Ул кишида ишим бор!

Ўтовида жоним бор,
Жоним — Бибижоним бор,
Иқболим, чўлпоним бор,
Жўр бўлақол, қўбизим,
Эшитсин жайрон кўзим?!

Қўйини боқиб келсин,
Биз томон боқиб келсин,
Қошини қоқиб келсин,
Қўшиқ, оҳангда келсин,
Майли тун, тонгда келсин!

Юрагида қўр бўлай,
Кўзларида нур бўлай,
Ўлан айтса, жўр бўлай,
Жон жаҳоним бор бўлсин,
Бибижоним бор бўлсин!

Жон Олатов, Олатов,
Олатовда кўк яйлов,
Яйловида бир ўтов,
Ўтовида ёрим бор,
Ёрим, вафодорим бор!

1987

ТОНГДА ЭСГАН САБОДИРМАН...

Тонгда эсган сабодирман, меҳмон кутиб,
Тордан чиққан садодирман, меҳмон кутиб.

Меҳмон дерлар, Шарқда улуғ отангдан ҳам,
Дўст йўлига зиёдирман, меҳмон кутиб.

Меҳмон келса ризқи келур эшик хатлаб,
Остонада садодирман, меҳмон кутиб.

Яхшиларга, чин дўстларга бағрим очик,
Қувноқ, уйғоқ дарёдирман, меҳмон кутиб.

Танисихат, хотиржамлик — эл давлати,
Дунё ичра дунёдирман, меҳмон кутиб.

Ошиқларга кўнглим совчи, элчи ўзим,
Меҳр, вафога ошнодирман, меҳмон кутиб.

Ўзбекнинг бир танти ўгли Нарзий куйлар,
Бу умримдан ризодирман, меҳмон кутиб.

1985

ДЎСТ-ЕРИДАН МАЪЛУМ

Қуннинг қулиши наҳоридан маълум,
Йилнинг келиши баҳоридан маълум.

Севги сурурини куйласа икки дил,
Юракдан чертган дуторидан маълум.

Оби ҳавони табиатдан сўранг,
Нархи-наво дунё бозоридан маълум.

Йиллар, асрлар имтиҳонлар олур,
Бинолар умри меъморидан маълум.

Ноёб бойликдир соғлиқ, омонлик,
Дарднинг кетиши беморидан маълум.

Уйидан мамнун, шод чиқса йигит гар,
Ҳовли бекаси — дилдоридан маълум.

Вафо хонасин қулатса хиёнат,
Қуйган юракнинг дил зоридан маълум.

Эл дилин, меҳрин билмоқ фарзу қарздир,
Ерда томир отган чиқоридан маълум.

Ҳофиз куйласа юрагини қўшиб,
Эл севган қўшиқ, ашъоридан маълум.

Дўстга содиқ бўл, эъзозла вафони,
Нарзий, чин инсон дўст-ёридан маълум.

1984

ДУСТ УЧУН

Ййраб чертсам дил торини,
Қилди наво дўст учун,
Эсгай майин чаманаро
Субҳи сабо дўст учун!

Ол шафақдан олганмикан,
Табассумин табиат,
Кўкдан қуёш салом йўллаб,
Сочди зиё дўст учун!

Дунё кезиб дунё эмас,
Дўст орттирдим дунёда,
Олтин ҳаёт қадрин ўйлаб,
Қурдим бино дўст учун!

Меҳру вафо, садоқату
Севги — умрим йўлдоши,
Яхшилик деб туғилганман,
Жоним фидо дўст учун!

Дўстлик ҳақи, шоир Нарзий,
Қалб созини баланд черт,

Ризодирман қалам, қалбим
Бўлса асо дўст учун!

Яйраб чертсам дил торини,
Қилди наво дўст учун,
Эсгай майин чаманаро
Субҳи сабо дўст учун!

1985

ҚУШЧИНОР

Ватанимиз минг чинордир,
Бўйи-басти тенг чинордир.
Буюк дўстлик чаманида
Элларимиз бахтиёрдир.

Чаманаро қўшчинор бор,
Икки бахтли гул диёр бор.
Қўшчинорим — икки бўстон,
Ўзбекистон — Тожикистон!
Тожикистон — Ўзбекистон!

Чор атрофи чаманзорим,
Уфқ билмас пахтазорим.
Яшил дунё, нурли жаҳон,
Бири — мезбон, бири — меҳмон.

Варзоби бор, Ҳисори бор,
Бор Зарафшон, Норақлари.
«Лоласи» бор, «Баҳори» бор,
Якдил тепар юрақлари.

Дарё-дарё орзулари,
Дунё-дунё инжулари,

Қалб навосин куйлаганда
Тонгдай тоза туйгулари.

Аср санар илдизлари,
Битилмаган дил сўзлари.
Бор Қуёши, тўлин Ойи,
Мовий само, юлдузлари.

Қардошлиқдан андозаси,
Олам узра овозаси.
Тошкент билан Душанбеси —
Озод Шарқнинг дарвозаси.

Ғубор қўнмас қош устига,
Меҳмон омад, бош устига,
Ташрифига ҳазор раҳмат,
Жони фидо жон дўстига!

Чаманаро қўшчинор бор,
Икки бахтли гул диёр бор.
Қўшчинорим — икки бўстон,
Ўзбекистон — Тожикистон!
Тожикистон — Ўзбекистон!

ТИНЧЛИК ТАРОНАСИ

Қўл чўзмоқда қўлларга қўллар.
Туташмоқда дилларга диллар.
Уланмоқда йўлларга йўллар,
Тенглик керак ҳар бир одамга,
Тинчлик керак кенг бу оламга!

Булбуллар шўх сайрасин, десак,
Кўнгиллар шод яйрасин, десак,
Гуллар бўйин тарасин, десак,

Тенглик керак ҳар бир одамга,
Тинчлик керак кенг бу оламга!

Тинчлик қушим, қитъаларга уч,
Бахтли кезиб, кўк юзини қуч,
Олам ичра омонлик зўр қуч,
Тенглик керак ҳар бир одамга,
Тинчлик керак кенг бу оламга!

Яхши дўстлар сафма-саф бўлсин,
Уруш, ҳуруж йўғу даф бўлсин,
Мард инсонга шон-шараф бўлсин,
Тенглик керак ҳар бир одамга,
Тинчлик керак кенг бу оламга!

Она юртим — тинчлик таянчи,
Ҳаётимиз — умид, ишончи,
Виждонимиз — энг содиқ элчи,
Тенглик керак ҳар бир одамга,
Тинчлик керак кенг бу оламга!

1986

ДЎСТЛИК ҚОШОНАСИ

Истиқболи нурафшон замонимиз бор,
Ўзбек элим камоли — қошонамиз бор.
Ўзбекистон — ҳур диёр, Шарқнинг машъали,
Қалбимиздан таралган таронамиз бор.

Қардошлик меҳри эрур асримиз қасри,
Ҳар қаричи олтиндан остонамиз бор.
Нур, оҳанглар таратгай севги навосин,
Санъатимиз сеҳри бу — нурхонамиз бор.

Меҳнат аҳли — ҳамиша элда ардоқли,
Тупроғи зар гулшану гулхонамиз бор.
Жаҳон келгай таъзимга, юртим, омон бўл,
«Оқ олтин» деб сийланган дурдонамиз бор.

Яхшилар кўп дунёда — тинчлик барқарор,
Ўз йўлимиз, сўзимиз, афсонамиз бор.
Гўзал Тошкент — дўстликка қўйилган ҳайкал,
Эътиқоду иймондан нишонамиз бор.

Ўзбекистон қизиман, озод инсонман,
Тили, дили пайваста ўз онамиз бор.
Истиқлол қўшиғини куйла, эй Нарзий,
Азиз Ватан тўйига тўёнамиз бор!

1981—1993

ХҲЖАЙЛИДА БИР ЛАЙЛИ...

Жон Хўжайли, Хўжайли,
Сенга туташ жон майли,
Бир нозанин туфайли,

Ақлим олмиш ул Лайли,
Ишқ боғида бетакрор,
Навбаҳорим, Навбаҳор!

Қокилин ташлаб келар,
Қўкларни бошлаб келар,
Ақлини пешлаб келар,
Қўнглини хушлаб келар,
Изларин ўпар наҳор,
Навбаҳорим, Навбаҳор!

Қуёш камалаги — у,
Қўнглининг малаги — у,

Учқур капалаги — у,
Дил боғлар йўлаги — у,
Ишқи билан бахти ёр,
Навбаҳорим, Навбаҳор!

Дарё оқмас, осуда,
Қуёш кўрдим аксида,
Бахт кулади рақсида,
Гўзалликка қасида,
Табиат ҳам лол, хуштор,
Навбаҳорим, Навбаҳор!

Тўсманг умид йўлимни,
Эркалангиз майлимни,
Кўринг кўнгил сайлимни,
Тониб беринг Лайлимни,
Ёрда нозик ишим бор,
Навбаҳорим, Навбаҳор!

Тонгни уйғотар нози,
Дил яйратар парвози,
Тегмасин ётлар кўзи,
Тинмасин Нарзий сози,

Созига жони нисор,
Навбаҳорим, Навбаҳор!

САРТАРОШ ҚИЗ БИЛАН МЕҲМОН ЙИГИТ АЙТИШУВИ

— Хуш келибсиз, меҳмон ога,
Хизмат борми, кенг¹, жон оға?
Соч олайми ёки соқол,
Бўлсин Сизга жон садаға!

¹ Жанубий вилоятларда «келинг» сўзини шундай талаффуз этадилар.

— Исминг Ойгул, Гулойимми?
Сенга толе тилайинми?
Меҳмондирман, юмушим бор,
Қўлинг енгил, мулойимми?

— Сўзнинг кўрки — мақол, дерлар,
Йигит кўрки — соқол, дерлар.
Ярашибди сизга мўйлов,
Қўрмаганни увол, дерлар.

— Қизнинг ҳусни — хол бўлади,
Кўнгил холга лол бўлади.
Қўйдиргани ҳай-ҳай ёмон,
Мард йигит ҳам чол бўлади.

— Савол бериб эзманг, меҳмон,
Хаёлимни бузманг, меҳмон.
Танлаган ўз йўлим бордир,
Йўлимни сиз тўсманг, меҳмон?

— Савол бериб эзганим йўқ,
Йўлингни ҳеч тўсганим йўқ.
Гўзалликка таслим кўнглим,
Умидимни узганим йўқ.

— Сўзингиздан кетдим қалқиб,
Келар, кетар меҳмон халқи.
Бевафолик қилса ёри
Кечирами ошиқ қалби?

— Кўнгил мулки — туморингиз, —
Борми ҳали хушторингиз?
Кўнглингизга олманг яна,
Билмай чертдим қалб торингиз?

— Тўғри, иссиқ истарам бор,
Қўлда ўткир устарам бор.

Бош устига, келиб туринг,
Менинг ҳам ўз жон тўрам бор!

— Узр сўрар меҳмонингиз,
Насиб этсин жононингиз.
Синглим бўлиб қолинг, майли,
Бутун бўлсин имонингиз!
— Гулойимман, Гулойимман,
Сизга оқ йўл тилайин ман.
Ёмонларга қаҳрим қаттиқ,
Яхшиларга мулойимман!

АМУДАРЁ УЗУГИ

Қорақалпоқ элининг юрагисан, қонисан,
Субҳидамни уйғотган тонг қизи — чўлпонисан,
Эл кўзида кўзмунчоқ, юрт зебигардонисан,
Тогдай ўсади кўксим,
Нукусим!

Амударё ўпади пойлари — изларини,
Тушроқ узра ёзади дастхати — сўзларини,
Уфқдан узолмайди ўтқараш — кўзларини,
Гулдай кулади, кўзим,
Нукусим!

Қуёшга улашади қалбидаги оловин,
Қўк тоқига илади қўлидаги яловин,
Рухсат бермас қўноққа едирмасдан паловин,
Ярашади табассум!
Нукусим!

Бунча ёрқин бўлмаса ердаги юлдузлари,
Санъат гулдастасидир «Айқулаш», «Қирқ қиз»лари,

Ойга хусн беради ранг талашган юзлари,
Ҳаётда қутлуғ изим,
Нукусим!

Жон Нукусим, Шарқда сең сулув шаҳар,
қалъасан,

Муҳаббат қудратини она ердан оласан,
Бир умрга қалбимда қўшиқ бўлиб қоласан,
Сенга тилайман тўзим,
Нукусим!

ТАТАРИСТОН ҚИЗЛАРИ

Чўлпон янглиғ кўзлари,
Анор каби юзлари,
Болдан тотли сўзлари,
Чакчак тутар ўзлари,
Дўстга бағишлар кўнглин -
Татаристон қизлари,
Татаристон қизлари.
Момо ҳаводан сўранг,
Одам атодан сўранг,
Мовий самодан сўранг,
Субҳи сабодан сўранг,
Гўзал, мотур ва сўлим,
Татаристон қизлари,
Татаристон қизлари.

Аср — асри — КамАЗда ҳам,
Кўкни ўпган парвозда ҳам,
Эҳтирому эъзозда ҳам,
Эл садоси — овозда ҳам,
Кўзлар иқбол манзилин —

Татаристон қизлари,
Татаристон қизлари.

Юмуш борки — чевар, илгор,
Қўллари гул ва фидокор,
Муҳаббатда чин вафодор,
Йигитларга содиқ дилдор,
Ардоқлайди севги гулин —
Татаристон қизлари,
Татаристон қизлари.

Севар Тўқай шеърийтин,
Муса Жалил жасоратин,
Шеърга солдим маҳоратин,
Мафтуниман гул санъатин,
Таржимони меҳр тилин —
Татаристон қизлари,
Татаристон қизлари.

Илҳом Шокир куйларида,
Ҳасан Тўфон ўйларида,
Оқ Эдилнинг бўйларида,
Ошиқларнинг тўйларида,
Қўшиқ қилиб куйлар дилин,
Татаристон қизлари,
Татаристон қизлари.

Ўйнар сувда ҳур чағалай,
Жўровоздир бўлбул, тўрғай,
Ўзбек оғанг — дўст, ўз оғанг,
Кетай майли, жон садағанг,
Кўксим узра икки қўлим —
Татаристон қизлари,
Татаристон қизлари.

1979 Қозон

САМАРҚАНД ҚИЗИ

(Муҳиддин Фарҳатдан)

Кўзим ёнди жонона ҳусни-жамолинг кўриб,
Ишқим тушди яшиндай кўркем камолинг кўриб,
Завқим таронасида севгим — хаёлинг кўриб,
Изтироб чексам майли, бу завқли ҳолинг кўриб.
Самарқанд қизи —
Духтари Самарқанд.
Самарқанд қизи —
Духтари Самарқанд.

Жонни дил баҳорига зор — мубтало айладинг,
Ғунча мисоли кулиб, субҳи сабо айладинг,
Кўнглим дилбари меҳринг қалбимга жо айладинг,
Нозу қарашманг бирлан мени адо айладинг,
Самарқанд қизи —
Духтари Самарқанд.
Самарқанд қизи —
Духтари Самарқанд.

Меҳмондурман шаҳрингга, эҳсонингни қутгумдир,
Ширин каломинг учун жон қулогим тутгумдур.
Қалб боғимдан гул териб, қўлларингга тутгумдир,
Бадахшонлик шоирман, Фарҳат дея битгумдур,
Самарқанд қизи —
Духтари Самарқанд.
Самарқанд қизи —
Духтари Самарқанд.

ҚОЗОҒИСТОНИМ

Уфқ билмас ўтлогим,
Коса тўла қаймогим,
Сут, қатиғим, пишлогим,
Тиниқ кўзли булогим,
Ҳам шаҳарим, қишлоғим,
Кўркам, сулув бўстоним —
Қозоғистоним.

Бирлик — қардошликдадир,
Қудрат — сирдошликдадир,
Дўстлик — жондошликдадир,
Тинчлик — қондошликдадир,
Ният — мақсадимиз бир,
Йўли равшан сарбоним —
Қозоғистоним.

Жамол очган чўлимсан,
Дўстга тутган гулимсан,
Ғазалхон булбулимсан,
Қалбга ошна йўлимсан,
О, бунчалар сўлимсан,
Тилдан тушмас достоним —
Қозоғистоним.

Ўзбек эли ўз оғанг,
Аҳди маҳкам — бўз оғанг,
Ширин тилли сўз оғанг,
Чақнаб турган кўз оғанг,
Жонлар бўлсин садағанг,
Қалбим, меҳрим, дармоним —
Қозоғистоним.

Порлаб толе қуёшинг,
Улғайиб борар ёшинг,

Кўкка етиб хур бошинг,
Лаззатланар тўй ошинг,
Табрик йўллар қардошинг,
Меҳнат ўғли, полвоним —
Қозогистоним.

ДУСТЛАР СЎРАБ КЕЛСАЛАР

Кўкка етгай бу бошим
Дўстлар сўраб келсалар.
Кўзларда қалқар ёшим
Дўстлар сўраб келсалар.

Бу ҳаётда топганим
Орттирганим сиз, дўстлар,
Балқар ою, қуёшим
Дўстлар сўраб келсалар.

Дўстлар билан ҳамиша
Боримни кўрдим баҳам.
Заҳар эмас, бол ошим
Дўстлар сўраб келсалар.

Елгизлик балосини
Ким ҳам этарди ҳавас,
Интизор киприк, қошим
Дўстлар сўраб келсалар.

Осмондан ёгилмагай
Ёмгир мисол омад ҳам.
Билар буни бардошим
Дўстлар сўраб келсалар.

Кимлигингни айтсинлар
Меҳнату одобингдан,

Азизам, қаламқошим
Дўстлар сўраб келсалар.

Ҳалоллик ва инсоф деб
Ўтсин ҳаётинг, Нарзий
Эгилгай дўстга бошим,
Дўстлар сўраб келсалар.

1985

IV

*Ниятимга гувоҳ уфқлар,
Ишқим билан ойдин йўлларим.
Ҳаётимга ҳамроҳ қўшиқлар,
Бахт яратар олтин қўлларим.*

ЎЗБЕКИСТОН ИПАКЛАРИ

Ўзбекистон ипаклари,
Лов-лов ёнган юраклари,
Ватан мамнун, мафтун дунё,
Лол табиат чечаклари —
Ўзбекистон ипаклари.

Пилласи ҳам тилосидир,
Эл бойлиги — дунёсидир,
Кўзларининг зиёсидир,
Толмас ботир билаклари —
Ўзбекистон ипаклари.

Кўнгил каби нозик, майин,
Дил қувнайди кўрган сайин,
Чалсам жўрдир қалбим майин,
Олтин қўллар қарсақлари —
Ўзбекистон ипаклари.

Кумуш ойми, кумуш қизми,
Таровати олмиш кўзни,
Ўзи билан наво, назми,
Она юртим истаклари —
Ўзбекистон ипаклари.

Хонатласми, беқасамми,
Кийиб келсам боқасанми,
Ошиқ бўлиб ёқасанми?
Ипакчи қиз тилаклари —
Ўзбекистон ипаклари.

Меҳнатингдан, жоним синглим,
Замин узра ойдин йўлим,
Таъзимдадир икки қўлим,
Афсоналар, эртаклари —
Ўзбекистон ипаклари.

Ўзбекистон ипаклари,
Лов-лов ёнган юраклари,
Ватан мамнуи, мафтун дунё,
Лол табиат чечаклари —
Ўзбекистон ипаклари.

1981

ЎЗБЕКИСТОН ЗЕБОЛАРИ

Азиз элим шўх эркаси,
Гулгун ҳаёт маликаси.
Ўзбекистон — олтин водий,
Бахт ўлкаси, нур ўлкаси.

Н а қ о р а т:

Гўзал қизлар, лобар қизлар,
Хулқар қизлар, дилбар қизлар.
Ҳусн мулкин санамлари,
Зарғар қизлар, гавҳар қизлар.

Она юртим зеболари,
Зукколари, донолари.
Сиз гўзаллик чаманзорин
Гулчеҳраю Раънолари.

Н а қ о р а т:

Гўзалларнинг гўзалисиз,
Юрагимнинг газалисиз,

Нафосату назокатда
Ширичисиз, асалисиз.

Н а қ о р а т:

Еру кўкда лочин қизлар,
Ботир қизлар, барчин қизлар,
Иффат, ибо насиб этсин,
Ҳаёсиздан қочинг, қизлар.

Н а қ о р а т:

Гуллар тутай кўксингизга,
Бахтиёрлик тилаб сизга.
Соҳибжамол, она қизлар,
Кўз тегмасин ҳуснингизга!

Н а қ о р а т:

ЎЗБЕКИСТОН ҚИЗИМАН (Ўзбек қизлари кўшиги)

Ўзбекистон қизиман,
Қуёшлидир қошонам.
Мен замин юлдузиман,
Олтиндандир остонам.
Юрагим уришига
Қалб созимни жўрлайман.
Еримнинг келишига
Қўш кокилим ўргайман.
Қўлларимда гулдаста,
Севгимга элчи нигоҳ,
Кўнглим ишққа пайваста,
Садоқатимга гувоҳ.

Меҳнатдан топдим бахтим,
Пешонамдан ўргулай.
Қўксимга нишон тақдим,
Замонамдан ўргулай.
Шафақ ёнар, тонг отар,
Олқар келажагимни.
Уйғоқ қалбим эслатар
Қундай кулажагимни.
Ўзбекистон қизиман,
Қуёшлидир кошонам.
Мен замин юлдузиман,
Олтиндандир остонам!

1985

ҲИЛОЛИМ

Мовий кўкда чақнар ҳилолим,
Саодатли диёрим гўзал.
Ёшлигимдай баланд иқболим,
Муҳаббатим қанотли газал.
Орзуларим умримга йўлдош,
Кенг оламини чулғар овозим.
Кўзларимдан нур олар қуёш,
Сайёралар кутар нарвозим.
Гул умримга ёлқин нашида,
Суруримда яшар гулбаҳор,
Ишқли қалбим сизга бахшида,
Севгим билан наҳор беғубор.
Ниятимга гувоҳ уфқлар,
Ишқим билан ойдин йўлларим.
Ҳаётимга ҳамроҳ қўшиқлар,
Бахт яратар олтин қўлларим.
Мовий кўкда чақнар ҳилолим.

НУРЛИ ЧАМАНИМ

(Қиз қўшиғи)

Куйлай беармон
Тутинг соз менга.
Тиланг, яхшилар
Шўх парвоз менга.

Тилимдан тушмас
Иқбол қўшиғи,
Бўлинг баралла
Жўр овоз менга.

Толеи юксак
Куйчи қизингман,
Юрт муҳаббати
Бахт, эъзоз менга.

Тонглар оқлиги
Кўчмиш чехрамга,
Оқ нур йўлимда
Поёндоз менга.

Қанотли қўшиқ —
Нурли чаманим,
Кўнгил туйғуси
Ёр, ҳамроз менга.

Топдим ишқимни
Йўлда, меҳнатда,
Элим олқиши
Сарафроз менга.

Чертсам дугорим —
Тилмоч дилимга,
Ватаним — онам,
Эл — устоз менга.

ОЙДИН ЙУЛЛАР

(Дуэт)

Қ и з:

Пахтазорда жавлон урган, эй чавадоз,
Жонингизга жоним нисор, гул поёндоз,
Сал бўшатинг тулпорингиз жиловини,
Дил сўрайди, сизга озроқ бор илтимос.

Й и г и т:

Жилгаларда сув оқади жилдир-жилдир,
Юрагимда орзуларим жуда мўлдир.
Эй, яхши қиз, не илтимос, бош устига,
Дема асло толе йўли равон йўлдир.

Қ и з:

Йигитларнинг энг сараси — мард бўлади,
Қошларида меҳнат юки — гард бўлади.
Сафдош бўлиб келдим мен ҳам қошингизга,
Қизларнинг ҳам юрагида дард бўлади.

Й и г и т:

Суворийлар синалади майдонларда,
Кўзларимиз кўкни ўпган хирмонларда.
Дардларингга дармон бўлай, кетдик, қани,
Қолма яна ортда ўксиб, армонларда.

Қ и з:

Пойгаларда олғир экан тулпорингиз,
Лафзи ҳалол, қатъий экан қарорингиз.

Биласизми, юрагини айлаб машъал,
Епингизда кўз тикади дилдорингиз?!

И н г и т :

Меҳнатимиз умримизга зеб бўлади,
Босган қадам изимиздан бахт кулади.

Қ и з :

Бизлар уйган хирмон-хирмон оқ толалар,

И н г и т :

Кузда бўлар тўйимизга сеп бўлади.

И н г и т в а қ и з :

Оқ пахтадай ниятимиз, ойдин йўллар,
Оқ олтинни яратади олтин қўллар.
Ғолиб байроқ ҳилпирайди бошингизда,
Истикболга она халқим ўзи йўллар!

ШАҲРИСАБЗНИНГ ДУПНИДУЗ ҚИЗЛАРИГА

Она шаҳрим қизлари шунчалар кўпми,
Қарашлари оловли, юзлари лўпчи.
Мени мафтун айламиш ҳунари билан,
Қўндиришиб бошимга ироқи дўпчи.

Насбингизга қўйибсиз муҳаббат, ихлос,
Қалбингизда ёнади минг орзу, хавас.
Кўзларимни узолмай қараб қоламан,
Устингизда чўгланса шоҳи-ю, атлас.

Бошимдаги дўппингиз ироқимасму,
Висол дамлари, қизлар, йироқ эмасму,
Кўксингизда порлаган қўш-қўш юлдузлар,
Муҳаббат юлдузлари — чироқ эмасму.

Меҳрингизни қўшибсиз кашта ишига,
Турфа гуллар солибсиз дўнни четига,
Бундан чиройли совга тона олмадим,
Дўстларимнинг тўйига — келин сепага.

Дўппингизни сақларман бошим устида,
Ҳурматингиз оқларман бошим устида.
Ёнингизда дўстингиз шунчалар кўпми,
Мени ҳам унутмангиз, қизларжон, хўпми?

Дўппингизни улашай дўстларга мен ҳам,
Дўстлар бошида ёнсин ироқи дўпни.
Чевар қўлингиз билан дўпни тикканда,
Мени ёнма-ён билинг, гўзаллар, хўпми?

МОҲИР ҚЎЛЛАР

*Тошкент бадиий буюмлар
фабрикаси чеварларига*

Салом сизга, қўллари гул, чевар қизлар,
Минг офарин, минг тасанно, дилбар қизлар.

Зар қадрини заргар билар зар тупроқда,
Олтин халқим заршуноси — заргар қизлар.

Бир кишига минг ҳунар кам, элда сизни
Улугламиш меҳнат билан ҳунар, қизлар.

Олтин қуёш, камалак ҳам ранг сўрайди
Лов-лов ёнган қалбингиздан, шакар қизлар.

Кўкда ойсиз, чақнаб ёнган тонг юлдузи,
Ҳилоласиз, гуллоласиз, ҳулкар қизлар.

Қизболага ҳусн мулкдир, одоб — давлат,
Ҳамолда ҳам, камолда ҳам лобар қизлар.

Оилада шамчироқсиз, кўнгил кўрки,
Қалблар қўри, кўзлар нури, гавҳар қизлар.

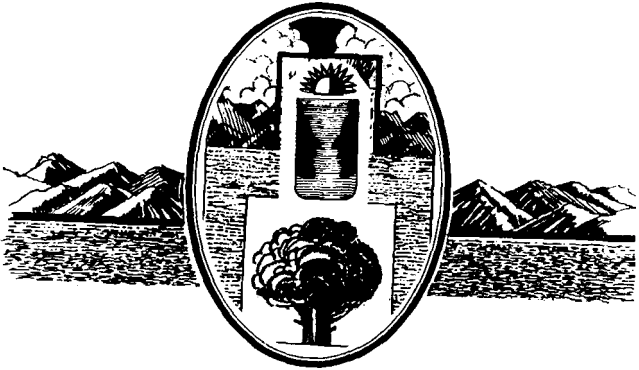
Ишқсиз дунё — кемтик дунё, бу ҳақиқат,
Ишқингизни асранг нурдай, сарвар қизлар.

Не-не ботир йигитларни бир қош қоқиб,
Ҳам кулдирган, ҳам куйдирган «ханжар» қизлар.

Олтин қўллар, моҳир диллар, йўллар равшан,
Қулсин омад, галабаю зафар, қизлар.

Ошиқ шоир оғангизнинг таъзими бу,
Сизни ўйлар, куйлар шому саҳар, қизлар!

1982

*Яхшилик деб
яшадим...*

КЕЧИБ БЎЛМАС

Юлдузлар кўн осмонда,
Чўлпондан кечиб бўлмас,
Фалак битта оламда,
Осмондан кечиб бўлмас.
Чаман ичра гуллар мўл:
Лола, наргиз, атиргул,
Ёлғиз чиннигулни деб,
Райҳондан кечиб бўлмас.
Ҳар дилнинг ўз хумори,
Ўз гули бор кўнгилнинг,
Жабру жафоси бор деб,
Жонондан кечиб бўлмас.
Топилади мол-дунё,
Келмай қолмас омад ҳам,
Инсоф бирлан диёнат,
Иймондан кечиб бўлмас.
Маконсиз замон борми, —
Замонсиз макон йўқдир,
Замоннинг ўгли бўлиб,
Макондан кечиб бўлмас.
Ҳар инсон nasibаси,
Ризқи бирлан бутундир,
Покиза дастурхону
Дехқондан кечиб бўлмас,
Нафс балоси кўп ёмон,
Нопоклик йўлдан ургай,
Ҳалолликка не етгай,
Виждондан кечиб бўлмас.

Умид тонги отажак,
Кўкда қуёш боқийдир,
Жаҳонаро жонлар бор —
Жаҳондан кечиб бўлмас.
Омонат олам, Нарзий,
Фаниматдир ҳар одам,
Меҳрли, оқибатли
Инсондан кечиб бўлмас!

1991

ҲЕЧ КИМ УСТУН БЎЛГАН ЭМАС

Олам ичра бир тирик жон
ҳеч устун бўлган эмас,
Дунё ҳам бир кам эрурким,
бусбутун бўлган эмас.

Жон элим меҳри баланд,
ўт билан қалб барҳаёт,
Кулга сажда айламас, кул
чўғ, учқун бўлган эмас.

Дарёлар дарё бўлурму
оқмаса ирмоқлари,
Сен кўпикка учмайин қўй,
шўх тўлқин бўлган эмас.

Доно инсон ҳокисору
камсуқум, камтар бўлур,
Беақл, бебурд гашида
маън-мазмун бўлган эмас.

Ой кулур, офтоб ёнур,
тунлараро сайёралар,
Ким кўрибди отганин тонг,
кунсиз тун бўлган эмас.

Бор имонли, пок ҳалоллар,
қалблари — мулк давлати,
Дунёга ўч, молпарастдай,
қул, тутқун бўлган эмас.

Ошнолар қадрига етгин,
ёқла дўстлар бахтини,
Битта тордан чиқмас садо,
тилсиз ун бўлган эмас.

Қани Фарход, қани Ширин,
Тохиру Зуҳро қани?
Лайлисин ҳажрида ёнмай
Қайс Мажнун бўлган эмас.

Ўтар кетар амал, дунё,
қилмас вафо умр ҳам,
Барчадан қолган бино бу,
хос очун бўлган эмас.

Оқибатнинг бағри тормас,
меҳр қолур, кўнгил яшар,
Қин, адоват бошга бало,
дўст малъун бўлган эмас.

Ақл ила ечгин тугунни,
ул ҳаёт жумбогидир,
Эртани эрта, деюрлар,
у — бугун бўлган эмас.

Яхшидан қолгай ҳамиша
яхши от, англа, Нарзий,
Бад киши бадбахт бўлур, ҳақ,
шод, мамнун бўлган эмас.

4.X.1989

ДИЛ ДЎСТИ БОР, ТИЛ ДЎСТИ БОР...

Бор яхшилар, бор ёмонлар элда ҳам,
Учрагайдир дўсту душман йўлда ҳам.

Тил дўсти бор, дил дўсти бор, англагил,
Тилда севмас, севмас асло дилда ҳам.

Жуссага кўп сен ишонма, алдагай,
Сичқон кўрса жон қолмагай филда ҳам.

Ҳар нарсанинг ўз ўрни бор ҳаётда,
Аргамчалик қувват бордир қилда ҳам.

Шакар умринг заҳарланар гап бирлан,
Ғаним аҳли оғу ташир тилда ҳам.

Туя учун ҳайт деган ҳам куч-қудрат,
Дўстга ярар мушкул дамда далда ҳам.

Иймон бирлан инсон тирик дунёда,
Имонсизлар топмас қадр элда ҳам.

Куйчиман деб кўп чиранма, биродар,
Бақалар ҳеч булбул бўлмас кўлда ҳам.

Қуёш кўкда, Ой осмонда боқийдир,
Табиатнинг сеҳри сирли селда ҳам.

Зар қадрини заргар билар, эй Нарзий,
Олтин асл, нархи баланд қўлда ҳам.

Бор яхшилар, бор ёмонлар элда ҳам,
Учрагайдир дўсту душман йўлда ҳам.

8.XI.1990

ДУСТ-ЁР БЎЛАК, АҒЁР БЎЛАК!

Танҳо асли кўҳна жаҳон,
Ёнма-ёнди́р яхши, ёмон,
Бўл оламда азиз инсон,
Дўст-ёр бўлак, ағёр бўлак.

Алангага асос учқун,
Ханжарига ярашар қин,
Зор ингратар хоин, сотқин,
Ботир бўлак, хунхор бўлак.

Йироқ бўлсин хорлик, зўрлик,
Оқламаслик тузни кўрлик,
Йўқолмасин оғзи бирлик,
Чин мард бўлак, бадкор бўлак.

Тарк этмасин иффат, ҳаё,
Нўр, гул билан ҳаёт зебо,
Муҳаббатсиз биркам дунё,
Дилдор бўлак, мурдор бўлак.

Оқибатга муҳтож олам,
Меҳр билан бардам одам,
Парвоз қилса қанотда ҳам
Қалхат бўлак, шунқор бўлак.

Гул умрни қўшиқ безар,
Хуштор дилни кўнгил сезар,
Нарзий қалби дунё кезар,
Сароб бўлак, ашъор бўлак!

7.XII.1989 Кисловодск

ДЎСТ БЎЛИБ СОТГАН ЁМОН

Эй, азизлар, эй, ёронлар,
Бор яхшилар, бор ёмонлар,
Англамасдан ҳақиқатни,
Тошдайин қотган ёмон!

Умид билан яшар одам,
Одам билан яшнар олам,
Сен муродга етганигда,
Ҳей, омад кетган ёмон!

Кимдир ганим, кимдир ошно,
Хиёнат бор, бордир вафо,
Дастурхонда тузингни еб,
Дўст бўлиб сотган ёмон!

Заҳар бўлур бол орзулар,
Қайтиб келмас шўх оҳулар,
Паймоналар қоқмас қанот,
Қалбга ўқ отган ёмон!

Имонингдай бўл пок, ҳалол,
Кулиб боқар толе, иқбол,
Лабларингга текканда жом,
Оғуни ютган ёмон.

Билар ҳаёт, билар дунё,
Бошга тушгай ҳар не бало,
Умр завқин тотмай тугал,
Ғуссага ботган ёмон.

Излаб-излаб хушторини,
Чертиб-чертиб қалб торини,
Ёр йўлида Нарзий каби,
Мўлтираб кутган ёмон.

АСРАСИН

Яхшилик деб яшадим,
эзгуликни улуглаб,
Эгам бизни ёвузлар,
ёмонлардан асрасин!
Номард нонингга шерик,
соя содиқ бўлганму,
Қўйнингдаги чаёну
илонлардан асрасин!
Сув балоси бир бало,
ўт балоси бир бало,
Аммо умринг эгови —
бўхтонлардан асрасин!
Одам бўлиб одаммас,
жондорни жондор дерлар,
Аллоҳ икки оёқли
хайвонлардан асрасин!
Учма асло ҳавойи,
алдоқчи саробларга,
Иблис иблис азалдан,
шайтонлардан асрасин!
Ҳасад, гараз билан у
кун ўтказар ҳаётда,
Иймонсиз, диёнатсиз
инсонлардан асрасин!
Фаришталар қўлласа,
ҳаё, ибо — ноёб бахт,
Ўз номусин пуллаган
«жонон»лардан асрасин!
Хумо қуши қўнганмас,
тушовлисан тулпордай,
Туйнуги йўқ, мўрисиз
зиндонлардан асрасин!
Ҳақиқату адолат
қуёши омон бўлсин,

Миш-миш, шубҳа, ёлгонлар,
гумонлардан асрасин!
Дуоларга талпин, дил,
муродинг ҳосил бўлгай,
Йўлдан урган беақл,
нодонлардан асрасин!
Яхшилик деб яшадим,
эзгуликни улуглаб,
Эгам бизни ёвузлар,
ёмонлардан асрасин!

1991—1992

ТУГИЛГАН КУНИМ

Нолимайман асло ўз тақдиримдан,
Кўпроқ йўлда ўтар ҳаётим, умрим.
На илож, ўз қалбим ўз таҳриридан
Ўтказар ҳаётим, синайди сабрим.

Ҳаётимда ажиб, бетакрорий кун —
Туғилган кунимдир, йўлда кутаман,
Юрагим, сирдошим, сир сақлар беун,
Изтироб шаробин ичга ютаман.

Туғилган кунимни кутдим олисдан,
Ошнalar йўлига қадалди нигоҳ.
Туйгулар тугёни — армонли ҳисга,
Қалбим уришига мисралар гувоҳ.

Бошидан ўтганга бу ҳолат аён,
О, дўстлар беминнат этгум илтижо:
«Елғизлик даҳшати ҳаммадан ёмон,
Туғилган кунимда қолдирманг танҳо!»

КЕРАКДИР

Кимга об-ҳаво керакдир,
Кимга нархи-наво керакдир.
Сизга нима даркор, билмадим,
Менга дутор, сато керакдир,
Менга қўшиқ, наво керакдир.

Ошиқ дилга забо керакдир,
Ҳусн бирлан ибо керакдир,
Адашганлар йўлларда қанча.
Йўл солмоққа доно керакдир,
Менга қўшиқ, наво керакдир.

Беҳаёга ҳаё керакдир,
Лоқайдликка даво керакдир.
Ишқ дардининг борми давоси,
Гул ҳаётга сафо керакдир,
Менга қўшиқ, наво керакдир.

Кимга дунё дунё керакдир,
Кўзига нур, зиё керакдир.
Садоқатга муҳтож бу олам,
Кимга аҳду вафо керакдир,
Менга қўшиқ, наво керакдир.

Асрий нидо — сазо керакдир,
Улуғлардан ризо керакдир.
Ишқ дафтарин бекам битмоққа
Нарзий каби мирзо керакдир,
Менга қўшиқ, наво керакдир.

МУҲАББАТ ФАРЗАНДИМАН

Кимки яхшилик деса,
Уша чин дўст, чин инсон,
Бошга тушганда савдо
Билинар яхши-ёмон,
Синалар дўст-ўртоқ ҳам,
Синовдан ўтар имон —
Муҳаббат фарзандиман,
Яхшилик дилбандиман!

Яхши инсон ҳамиша
Савоб билан яшагай,
Муроди ҳам покиза,
Жавоб билан яшагай,
Кимки ҳаётда нокас,
Сароб билан яшагай —
Муҳаббат фарзандиман,
Яхшилик дилбандиман!

Ҳаёт борки — кураш бор,
Ҳам висол бор, ҳам ҳижрон,
Эзгулик ва ёвузлик
Жанги мудом ёнма-ён,
Инсон умрига завол,
Эговдир гийбат, бўҳтон —
Муҳаббат фарзандиман,
Яхшилик дилбандиман!

Нафс йўлида баъзилар,
Виждонларин сотарлар.
Диёнатни унутиб,
Минг бор тубан кетарлар.
Яхшиларга пинҳона
Таъна тошин отарлар —

Муҳаббат фарзандиман,
Яхшилик дилбандиман!

Умидим бўлди зиё,
Виждонимга таяндим,
Дунё бўлиб бу дунё,
Виждонимга таяндим,
Гоҳо қолганда танҳо,
Виждонимга таяндим —
Муҳаббат фарзандиман,
Яхшилик дилбандиман!

Қўлда синмас торим бор,
Юртим куйлаб ўтарман,
Номусим бор, орим бор,
Элни ўйлаб ўтарман,
Қўшиқларим — қанотим,
Бахтдан сўйлаб ўтарман —
Муҳаббат фарзандиман,
Яхшилик дилбандиман!

VI

*Менинг кўнглим сендадир,
Сенинг кўнглинг кимдадир.*

ҲАЁТ ГУЛШАНИ

Тоза туйғулар тонгда туғилар,
Табассумига умрим йўғриллар,
Меҳрим тўридан ёлқин ёгилар,
Азиз диёрга садоқатим — бу!

Меҳрим ловулла — қалбим гулхани,
Меҳримдан яшнар ҳаёт гулшани,
Кўнгил сўроқлар — ишқим ўшани,
Гўзал ҳаётга эътиқодим — бу!

Вафо йўлида адашмас кўзлар,
Қалбим алдамас, севгидан сўзлар,
Ошиқ кўнгиллар бахтини излар,
Суюкли ёрга муҳаббатим — бу!

Умид фарзанди — чин инсон насли,
Севгининг асли бўлурми фасли,
Буюк бир байрам — ошиқлар васли,
Нарзий навоси — саодатим бу

Ноябр, 1976

КЎНГИЛ ИЗЛАР...

Лолалардан дала-қирлар
алвон-алвондир,
Муҳаббатга бир умрга
дил ошёнди!

Қалдиргочлар қанотиши
баҳор тарк этмас,
Сўлим баҳор, гўзалликка
ишқ ёнма-ёнди.

Кўнгил истар, кўнгил излар
бир-бирин ҳар гал,
Ишқ аҳлига оламаро
дил таржимондир!

Ошиқларни не-не куйга
солар муҳаббат,
Ишқ ўтида ўртанғуси
шу ширин жондир!

Севгимизни ардоқлайлик
вафо богида,
Висол агар зор қақшаса,
завол ҳижрондир.

Муҳаббат бор — ҳаёт боқий,
инсон яшагай,
Нарзий қалби навосида
элга шоёнди!

14.IV.1989

СЕВГИМ СИЗГА СЎЙЛОЛМАСМАН

Сиз кетдингиз қалбим чўглаб,
Бир келмайсиз мени йўқлаб.
Севги қурғур қўймиш, жоғим,
Бир умрга бизни боғлаб.

Дардим сизга айтолмасман,
Сиздан олис кетолмасман.

Ишқ йўлига кирдим, нетай,
Бу йўлдан ҳеч қайтолмасман.

Хусн сўраб Ойдан ҳам сиз,
Хатлаб ўтиб сойдан ҳам сиз,
Олиб буткул ҳаловатим,
Дуч келдингиз қайдан ҳам сиз?!

Ишқ кўкида ҳилолимсиз,
Сўнмас баҳор, иқболимсиз,
Айрилиқ ҳеч ажратолмас,
Муҳаббатим, висолимсиз!

Сиз кетдингиз қалбим чўглаб,
Бир келмайсиз мени йўқлаб.
Севги қурғур қўймиш, жоним,
Бир умрга бизни боғлаб...

3.Х.1990 Дўрмон

ҚОРА СОЧЛАР

Емгир ёғиб қорга айланди,
Бору йўғим борга айланди.
Муҳаббатим айлаб ошкора,
Ишқли қалбим торга айланди.

Садоси йўқ нидо нидомас,
Умидларим ҳаргиз алдамас.
Нози бирлан ўртаб дилимни,
Ул бегона ёрга айланди.

Айби нима нигоҳларимнинг,
Бетга айтинг гуноҳларимни.
Наҳот мени осмоқ қасдида,
Қора сочлар дорга айланди.

Ўзи қўйиб ишқий тузоқни,
Висол йўли шунча узоқми.
Ҳижрон ичра азобда бу жон,
Соғинчларим зорга айланди.

Парвоз билан, дерлар, қуш қушдир,
Севишганлар қаноти қўшдир.
Ёр васлига талпиниб юрак, —
Ишқ лочини — сорга айланди.

Булутларни қува бер, Қуёш,
Гўзалликка севгидир наққош.
Кута-кута ёр дийдорини,
Нарзий боши қорга айланди.

2.III.1991

КЎНГЛИМ СЕНДАДИР

Ғунча очилмай қолмас,
Тугун ечилмай қолмас,
Маржон сочилмай қолмас,
Менинг кўнглим сендадур,
Сенинг кўнглинг кимдадир!

Шамол бўлиб тинмасман,
Ниҳол бўлиб синмасман,
Юрагингни билмасман,
Менинг кўнглим сендадур,
Сенинг кўнглинг кимдадир!

Қуёш кулиб боқади,
Дарё бўлиб оқади,
Ишқинг қалбим ёқади,
Менинг кўнглим сендадур,
Сенинг кўнглинг кимдадир?

Муҳаббат бир тилсимдир,
Юрак ишққа таслимдир,
Ишққа совчи кўнглимдир,
Менинг кўнглим сендадир,
Сенинг кўнглинг кимдадир?

Юрак тори — созингми,
Ўт қарашинг нозингми,
Табассуминг розингми,
Менинг кўнглим сендадир,
Сенинг кўнглинг кимдадир?

Қайдан сени учратдим,
Ўзимни ўтга отдим,
Оромимни йўқотдим,
Менинг кўнглим сендадир,
Сенинг кўнглинг кимдадир?

Дерлар: — ноумид шайтон,
Жавобин бергин, жонон,
Ишқингда Нарзий сарсон,
Менинг кўнглим сендадир,
Сенинг кўнглинг кимдадир?

1.XII.1989 Кисловодск

КЕЧИРМАС СЕВГИМ

Дуч келдингу менга баногоҳ,
Бағрим ёқди ўтли бир нигоҳ,
Айтгил, жошим, бормиди қасдинг,
Йўқса, нечук этмадинг огоҳ,
Бағрим ёқди ўтли бир нигоҳ,

Ишқинг сеҳри меҳрингми, эй воҳ,
Кўнгилларга нигоҳлар гувоҳ,

Ишқ бобида ўйнашмас кўнгил,
Бевафолик — энг оғир гуноҳ,
Кўнгилларга нигоҳлар гувоҳ.

Муҳаббатга қазилмайди чоҳ,
Истадингми ё мендан паноҳ,
Адашгани кечирмас севгим.
Вафо уйи — муқаддас даргоҳ,
Шудир айбим, шудир гуноҳим,
Сенга тушмиш ишқим, нигоҳим.

СЕН КЕТДИНГ...

Сен кетдинг, ёр, беларво,
Гапим тилимда қолди.
Бўлибман, нетай шайдо,
Гулим қўлимда қолди,
Гапим тилимда қолди.

Боғ айланиб эрталаб,
Гул узгандим дасталаб.
Маст бўлиб бўйларига,
Гулга қўйдим аста лаб,
Гул узгандим дасталаб.

Ўйнат қўлда торингни,
Сўйла дилда борингни.
Нечун кўрмайсан, кўрким,
Ёнингдаги ёрингни,
Сўйла дилда борингни?

Жондан ортиқ борлигим,
Ҳаёт берган тортигим.
Ишқи ёнган кўксимга,

Ҳижрон санчар бор тигин,
Ҳаёт берган тортигим.

Сўраб туриб отимни,
Қайирма қанотимни.
Мактуб — қалбга таржимон,
Олиб ўқи хатимни,
Қайирма қанотимни.

Кўнгил яқин вафога,
Тўлдир кўкни навога.
Унутма, ёр, келганмиз,
Бизлар бир бор дунёга,
Тўлдир кўкни навога.

Хушторман жамолингга,
Хуморман висолингга.
Ўйнашмагин ишқ билан,
Мен қолмай уволингга,
Хуморман висолингга.

НИКОҲ УЗУГИМ

Едда ўша висол, нигоҳ,
Дилга тушди аланга.
Севгимизга юрак гувоҳ,
Мамнун боқдим оламга.

Эсингдами, суюкли ёр,
Ўқтин-ўқтин боққанинг.
Кўзларимдан бўса олиб,
Тилла узук таққанинг.

Қўлда ёнган олтин узук,
Васлимиздан нишона.

Ошиқларга сўйлар ёниб,
Олтин ишқдан афсона.

Тилла узук, тилла узук,
Бармоғимни оғритма,
Садоқатли ёринг туриб,
Ўзга ёрни ёр этма.

Соғинганда сафарларда,
Узугингга боқиб қўй.
Қўлга олу мени эсла,
Яна қайта тақиб қўй.

Едда ўша висол, никоҳ,
Дилга тушди аланга.
Севгимизга юрак гувоҳ,
Мамнун боқдим оламга.

ДИЛНАВОЗИМ

Черт, майли, дилдор, дилимни дутор айлагил,
Севгинг сеҳрини оламга ошкор айлагил.

Тавозе бирлан ҳурмат-ла кўтар бошингга,
Ёр келса йўлин ойдину гулзор айлагил.

Васлинг ҳажрида тунларим бедор ўтгуси,
Ишқинг йўлига бу жоним нисор айлагил.

Хусн — ўткинчи, ишқингга ишон, дилнавоз,
Ошиқлар аҳлин меҳрингга хумор айлагил.

Кўнгил боғимда очилган нозик гулимсан,
Шайдо Нарзийни ишқингга иқроп айлагил.

Черт, майли, дилдор, дилимни дутор айлагил,
Севгинг сеҳрини оламга ошкор айлагил.

ҲАР ДИЛНИНГ БИР БАҲОРИ БОР

Ҳар элнинг бир диёри бордир,
Ҳар йилнинг бир баҳори бордир,
Ошиқ дилнинг ишқидир азиз,
Ҳар дилнинг бир дилдори бордир.

Гул диёрнинг жамоли яхши,
Гулбаҳорнинг шамоли яхши.
Севги билан ҳаёт гўзалдир,
Севишганлар висоли яхши!

Уйки борки — остонаси бор,
Чироқ борки — парвонаси бор.
Лафзи билан тирикдир инсон,
Юрак борки — паймонаси бор.

Содиқ бўлса жуфти ҳалоли,
Қулиб боқар ёрига толе.
Ким хўрласа севгисин магар,
Тутар уни севги уволи.

Ҳазалимнинг қаноти сенсан,
Гул ҳаётим баёти сенсан.
Нарзий куйлар меҳру вафони,
Муҳаббатим дастхати сенсан!

Ҳар элнинг бир диёри бордир,
Ҳар йилнинг бир баҳори бордир.
Ошиқ дилнинг ишқидир азиз,
Ҳар дилнинг бир дилдори бордир!

1984

ВАФО БОҒИДА ТАНҶО

Қалам бошқа, қош бошқа,
Дўстим, қаламқош бошқа.
Ишқ дардин яхши билгунг,
Ишқ дарди тушса бошга.

Қошингнинг қаролиги,
Хуснингнинг зеболиги.
Биласанми, қаламқош,
Жонимнинг балолиги.

Наҳотки сен хаёлсан,
Қўл етмаган ҳилолсан.
Ҳижрон уйига ўт қўй,
Мен етмаган висолсан!

Ойга юзинг чайиб кел,
Менга бағринг ёйиб кел.
Вафо боғида танҷо,
Ишққа ҳайкал қўйиб кел!

Қалам бошқа, қош бошқа,
Дўстим, қаламқош бошқа.
Ишқ дардин яхши билгунг,
Ишқ дарди тушса бошга!

1987

МЕҲРУ ВАФОДА КЎРДИМ

Сахий офтоб меҳрини
Заррин зиёда кўрдим,
Тоза, тиниқ ҳавони
Мовий самода кўрдим.

Яшил олам шивири —
Шайдо кўнглим садоси,
Шаббодалар шавқини
Субҳи сабода кўрдим.

Ўзбекистон камоли
Шухратига ярашиқ,
Ўлкам хусни жамолин
Ҳар қиз — зебода кўрдим.

Муҳаббат — ҳаёт нақши,
Ишқим — синмас қанотим,
Ошиқларнинг қалбини
Қўшиқ — навода кўрдим.

Висол, ҳижронда аён
Изтироблар тугёни,
Айрилиқнинг дардини
Жабру жафода кўрдим.

Назоқату латофат —
Ифбатлилар иқболи,
Аёлларнинг хуснини
Шарму ҳаёда кўрдим.

Садоқат калимасин
Нарзий, дилда ардоқла,
Чин инсонлик қадрини
Меҳру вафода кўрдим!

VII

*Юрагимда яшаркан орзу,
Кўзларимдан ёғаркан ёғду,
Лабларимда куларкан кулгу,
О, ёшлигим, тарк этма мени.*

САМАРҚАНДА БИР ГҶЗАЛ БОР...

Самарқандда бор бир гўзал
Мархабо, жон, Мархабо.
Соғиниб дил битган шўх ғазал
Мархабо, жон, Мархабо!

Самарқанднинг кўк юлдузлари
Бунча узоқ бўлмаса.
Самарқанднинг санам-қизлари
Қалбда чироқ бўлмаса.

Бошда мангу чарақлаб турсин
Самарқанднинг осмони.
Саодатин сўроқлаб турсин
Самарқанднинг жонони.

Боғишамол боғлари аро
Гуллар тергим келади.
Этмиш бир гул мени маҳлиё.
Кўнгил бергим келади.

Тутсин буткул атиргул иси
Хабар олсин ёридан.
Тиллақоши, тилло дўпписи
Зарафшоним заридан.

Қалбда қуриб севги кўшқини,
Умри топмасин завол,
Айлаб ошкор олтин ишқини,
Бахтдай қуршасин висол.

Самарқандда бор бир гўзал,
Марҳабо, жон, Марҳабо!
Соғиниб дил битган газал,
Марҳабо, жон, Марҳабо!

2.27.1988

ШҲХ КҲЗЛАР

Жон кўзлар, жонон кўзлар,
Мен учун жаҳон кўзлар.
Кимга сириш ошкора,
Кимларга пинҳон сўзлар,
Жон кўзлар, жонон кўзлар.

Н а қ о р а т

Кўзлар боқиб тўймайди,
Шўхлигини қўймайди!
Тонгда қулган чўлпонсиз,
Сиз — ишончсиз, имонсиз,
Ошиқлар яхши билур,
Сиз — висолсиз, ҳижронсиз,
Тонгда қулган чўлпонсиз.

Н а қ о р а т:

О, кўзлар, омон бўлинг,
Ёмонга ёмон бўлинг,
Кўрмайин сизда алам,
О, кўзлар, хандон бўлинг,
О, кўзлар, омон бўлинг.

Н а қ о р а т:

Кўзлар ўзи бир дарё,
Ўзани, қирғоғи бор.

Кўзлар ўзи бир дунё,
Ошиққа сўроғи бор,
Кўзлар ўзи бир дарё.

Н а қ о р а т:

Кийма кўйлак жимжима,
Ўтлар солиб ичима,
Ошиқ кўзлар қилурлар
Бир-бирини таржима,
Кийма кўйлак жимжима...

Н а қ о р а т:

Кўзлар боқиб тўймайди,
Шўхлигини қўймайди!

БИЗ, ЙИГИТЛАР...

Кўнгил билан тирикдирмиз,
Биз, йигитлар, биз, йигитлар.
Эзгуликка шерикдирмиз,
Биз, йигитлар, биз, йигитлар.
Буюк давлат, юрт ишончи,
Саодатли эл қувончи,

Бизга боғлиқ, олам тизчи,
Она-Ватан ифтихори,
Биз, йигитлар, биз, йигитлар.
Диёр бахтин халоскори,
Биз, йигитлар, биз, йигитлар.
Оналарнинг кўз нуримиз,

Оталарнинг гул умримиз,
Фарзандларнинг қалб қўримиз,

Оиланинг чароғимиз,
Биз йигитлар, биз, йигитлар.
Нурга тўла қароғимиз,
Биз, йигитлар, биз, йигитлар.

Ҳаёт кўрки, зебо қизлар,
Диёнатли, доно қизлар,
Шайдо диллар сизни излар,
Севги куйи — қалб торингиз
Биз йигитлар, биз, йигитлар.
Садоқатли хушторингиз,
Биз, йигитлар, биз, йигитлар.

Қолдирмангиз бизни танҳо,
Дунё бизсиз — ғариб дунё,
Виждонимиз — кўзгу, даҳо,
Эътиқодли, имони бут,
Биз, йигитлар, биз, йигитлар.
Қадамларда барака-қут,
Биз, йигитлар, биз, йигитлар.

Ишқ элчиси — сайрасин тор,
Хиром этсин суюкли ёр.
Нарзий қалбин айлар ошқор,
Юракларда олов ҳислар,
Биз, йигитлар, биз, йигитлар,
Қолур биздан яхши излар,
Биз, йигитлар, биз, йигитлар.

Кўнгил билан тирикдирмиз,
Биз, йигитлар, биз, йигитлар.
Эзгуликка шерикдирмиз,
Биз, йигитлар, биз, йигитлар.

КЕЛ, КУЙЛАЙЛИК, ДУГОНА!

Куйла, куйла, дугона,
Қандай зебо замона,
Севгимиздан, кел, куйлайлик,
Чашмалардай жўшиб биз,
Довонлардан ошиб биз,
Бахтимиздан, кел, сўйлайлик.

Ҳаётга парвоз — тилагимда,
Қанотли овоз — юрагимда,
Мусаффо туйғудан наво яралгай,
Кўнглимдан садо таралгай.

Куйлашга чорлайди ҳаёт сози,
Бахтимдай норлайди тонг юлдузи.
Қалбим субҳидамдан олур андоза,
Элимнинг мен бахтли, эрка қизи.

Эзгулик деб чин инсон яшар,
Соғиниб боғлар, бизни қўмсар.
Ишқ бўлиб қалбим учгай самога.
Умрим ўраб гулға, нур — зиёга.

Куйла, куйла, дугона,
Қандай зебо замона,
Дугона, куйла...

1980

КУЛГИН, САНАМ!

Кулгин, майли, санам, кулгин,
Қула билгин юракдан.
Қошгинамга кулиб келгин,
Бахра олсин юрак, тан!

Яйра дўстлар даврасида,
Ой бўлиб, қуёш бўлиб.
Тенгдошларинг орасида,
Бир гул бўлиб, бош бўлиб.

Кўзларингда кўрмайин нам,
Бўлсин қайғу бегона.
Бир умрга бўлсин ҳамдам,
Шўх табассум дугона.

Богда ўсган гулгунчалар,
Кулгингдан лаб очсинлар.
Ошиқ кўнгиш куйин чалар,
Бошингдан зар сочсинлар.

Сен кулганда очсин жамол,
Юракларда субҳидам.
Субҳидамда, соҳибжамол,
Кўришайлик дам-бадам.

Йўлларингга қалбим тўшай,
Билма мутлақ йиғини.
Бу оламда бахтли яшай,
Кулгингга мен сизиниб.

1974

ШОҲИДА

О, чеҳраси гулгун, Шоҳида,
Кулиб, ўйнаб келгин, Шоҳида.

Учратдиму лол қолдим буткул,
Қуёш нинҳон ўт нигоҳида.

Шахло кўзлар шайдоси ўзим,
Бундай кўз бор фақат охуда.

Висолингга ташнаман, дилдор,
Ҳижрон ёнар юрак оҳида.

Қошларингга ҳавасда ҳилол,
Армон чақнар осмон моҳида.

Ишқимизни олқишлаб шамол,
Шўх-шўх ўйнар гул япрогида.

Кўнглим майлин, санам, майлими
Ошкор этсам эл гувоҳида.

Йўлингга зор мен ошиғингман,
Эслайсанми гоҳи-гоҳида.

Меҳринг билан яшайди кўнгил,
Кўшиқ ёздим қалб сиёҳида.

1977

ИШҚДАН АЙРИ КЎНГИЛ БЎЛМАС...

Шеър қуюлиб келди дилга,
ишқий байтмикин?
Меҳмон бўлиб севги бирдан
келар пайтмикин?
Ишқ савдоси тушмиш бошга,
душвор дардмикин,
Жондан суюб, «севаман» деб
айтиш шартмикин?
Муҳаббатим, жон-жаҳоним,
ширин забоним!

Дунё бунча гўзал экан,
билмасдим нечун?
Борлигимни севги этмиш
остину устун,
Ўзиники қилиб олди
ишқ мени бугун,
Ҳаловатим йўқдир энди
на кундуз, на тун,
Муҳаббатим, жон-жаҳоним,
ширин забоним!

Етти рангда товланмаса,
камалак эмас,
Уриб турса ишқли қалб ҳеч
кўр юрак эмас,
Тирик жонга ишқсиз олам
ҳеч керак эмас,
Менинг ишқим қўним билмас
капалак эмас,
Муҳаббатим, жон-жаҳоним,
ширин забоним!

Чаман кезиб, ишқсиз баҳор —
кўклам кўрмадим,
Гулга қўнган шабнам каби
шабнам кўрмадим,

Кўнглимдаги ёрдан сулув
санам кўрмадим,
Ошиқ аҳлин ишқдан айри
бир дам кўрмадим,
Муҳаббатим, жон-жаҳоним,
ширин забоним!

ОШИҚЛАР МАНЗИЛИ

(Айтишув)

Й и г и т :

— Унг кўзингиз қайси?
Чап кўзингиз қайси?
Излаб бориб тополмадим,
Манзилингиз қайси?

Қ и з :

— Унг кўзимни нима қиласиз,
Чап кўзимни нима қиласиз?
Излаб бориб тополмайсиз,
Манзилимни нима қиласиз?

Й и г и т :

— Ул манзилда кишим бордир,
Ул кишида ишим бордир.
Гар айтсангиз суюнчига,
Қафтимда кишимшиш бордир.

Қ и з :

— Менинг бундай кишим йўқдир.
Ул кишида ишим йўқдир.
Манзилидан нима фойда,
Кишимшига ҳеч хушим йўқдир.

Й и г и т :

— Юмуш асли бир баҳона,
Кишимши асли бир баҳона.

Ростин айтсам ул манзилда
Яшар бизнинг ёр-жонона.

Қ и з:

— Баҳонангиз насиб этсин,
Жононангиз насиб этсин.
Тезроқ топинг манзилини,
Паймонангиз насиб этсин.

Й игит:

— Унг кўзини кўриб турибман,
Чап кўзини кўриб турибман.
Нигоҳлар гавҳарида
Манзилини кўриб турибман.

Қ и з:

— Унг кўзида муҳри борми?
Чап кўзида меҳри борми?
Сиз бунчалик шайдо бўбсиз,
Манзилида сеҳри борми?

Й игит:

— Чап кўзим ҳам сиз ўзингиз,
Унг кўзим ҳам сиз ўзингиз.
Қилманг мени кўп овора,
Манзилим ҳам сиз ўзингиз.

Қ и з:

— Унг кўзингдан ўргулай.

Й и г и т :

— Чап кўзингдан ўргулай.

Қ и з в а й и г и т :

— Ишқ манзилин тониб берган
Ёр, ўзингдан ўргулай!

ҚАЛАМҚОШЛИ САНАМЛАРГА

Юзларин ёр чаяр эмиш шабнамларга,
Ўз ишқини ёяр эмиш оламларга.

Ошиқлигим — гуноҳимдир, айбим шулдир,
Илтимос, ёр, кулги этма одамларга.

Дил богидан гуллар тердим даста-даста,
Тарқатаман қаламқошли санамларга.

Ишқ шеваси — тансиқ калом, нондай азиз,
Бермас бардош алданган дил аламларга.

Шабнам ювган дудоқларга кўнса губор,
Шўхлиги деб, ёйгум уни кўкламларга.

Ўт қарашлар ишқ розини этсин изҳор,
Қандай яхши иш қолмаса қаламларга.

Юзларин ёр чаяр эмиш шабнамларга,
Ўз ишқини ёяр эмиш оламларга.

1981

О, ЕШЛИГИМ, ТАРК ЭТМА МЕНИ!

Ҳаётимнинг гўзал гулшани,
Юрагимнинг сўнмас гулхани,
Муҳаббатим учқур самани,
О, ёшлигим, тарк этма мени!

Юрагимда яшаркан орзу,
Кўзларимда ёнаркан ёғду,
Лабларимда куларкан кулгу,
О, ёшлигим, тарк этма мени!

Ҳароратдан яралар ҳаёт,
Ҳаёт бўлиб кулар муҳаббат,
Ҳаловатсиз дилда ҳарорат,
О, ёшлигим, тарк этма мени!

Йўлларимда юрагим олмос,
Йўлдошимдир ўтли эҳтирос,
Ихлос қўйиб этгум илтимос,
О, ёшлигим, тарк этма мени!

Истиқболга чорлайди йўллар,
Тақдир бўлиб қўллайди қўллар,
Йўлларингга тўшарман гуллар,
О, ёшлигим, тарк этма мени!

1976

ЗИЁДА ҲИНАР

Саҳнани айлаб чаман,
Зебо Зиёда Ҳинар.
Кўзларим қароғида,
Қаранг, Зиёда Ҳинар.
Зебо Зиёда Ҳинар.

Кўндан тушди камалак,
Учар мисли капалак,
Япроқлар чалар чапак,
Ҳаё, ибода ўйнар,
Зебо Зиёда ўйнар.

Рафторига эгди бош,
Зар зиё тараб қуёш,
Тақди нурдан тиллақош.
Нақшу жилода ўйнар,
Зебо Зиёда ўйнар.

Сочидан олмай кўзин,
Ўпиб ёноғин, юзин,
Шамол қувади изин,
Субҳи сабода ўйнар,
Зебо Зиёда ўйнар.

Элда эъзоз, мукаррам,
Эркалар қизин ўлкам,
Шайдойи буткул олам,
Донги дунёда ўйнар,
Зебо Зиёда ўйнар.

Нарзий, қани, чертгил соз,
Хиром этсин сарвиноз,
Умрига эш шўҳ нарвоз,
Ишқин навода ўйнар,
Зебо Зиёда ўйнар.

ДИЛ, ОЛ ОРОМ!

(Дилоромнинг қалб қўшиғи)

Дил, ол ором,
Қизинг — Дилором,
Толейидан куйлар тарона.
Тунлар бедор, кунлар беором.
Тингла, Ватан — бахтиёр она.

Бир газалхон хушбахт қизингман,
Пешонамни силадинг, элим,
Қалбда кулган тонг юлдузингман,
Эҳтиромдан таъзимда қўлим.

Гул-лолалар — ишқимдан элчи,
Қалб алёрим — юртимга нисор.
Мен баҳордан олай суюнчи,
Севгим айлаб оламга ошкор.

Орзуларим ўраб зиёга,
Довонлардан ошайин, дейман.
Қўшиқ бўлиб келдим дунёга,
Қўшиқ бўлиб яшайин, дейман!

1983

ГУЛЧЕХРА ҚИЗ ЎЙНАСИН

Қўшиқ айтай соз билан,
Гулчеҳра қиз ўйнасин...
Ибо билан, ноз билан,
Гулчеҳра қиз ўйнасин.

Ёқутдай ёниб лаби,
Эшилиб ипак каби,

Қувончга тўлиб қалби,
Гулчеҳра қиз ўйнасин.

Чаккасига гул тақиб,
Табассум-ла шўх боқиб,
Рақси-ла қалбни ёқиб,
Гулчеҳра қиз ўйнасин.

Гоҳ «Лазги»ю, «Гулноз»га,
Гоҳ «Роҳат»у, «Шаҳноз»га,
Ҳар мақому, ҳар созга,
Гулчеҳра қиз ўйнасин,

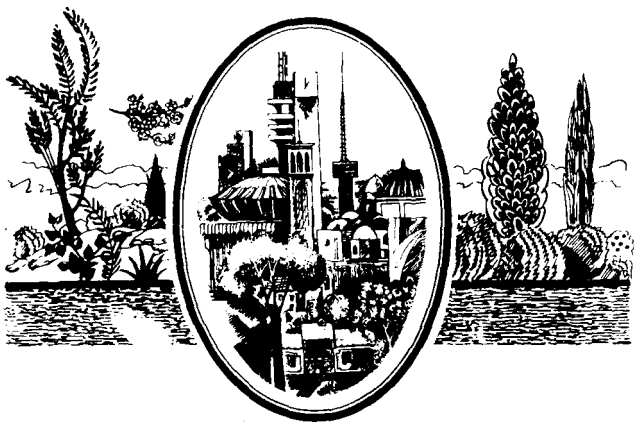
Оромижон даврамиз,
Шўху хандон даврамиз,
Дўст, қадрдон даврамиз
Гулчеҳра қиз ўйнасин.

Кўнгиллар роҳат этсин,
Юраклар эриб кетсин,
Меҳрини бериб кетсин,
Гулчеҳра қиз ўйнасин.

Торим сайрар қўлимда,
Нур поёндоз йўлимда,
Ҳурмати бор элимда,
Гулчеҳра қиз ўйнасин.

Ҳар рақсида бор мурод,
Бахти мангу ёр, мурод.
Сизга шайдо Нормурод,
Гулчеҳра қиз ўйнасин!

VIII

*Кирса уйга қалдирғоч,
Қувонгандан эшик оч.
Баҳор ва ишқ элчисин
Йўлларига гуллар соч.*

ШАШМАҚОМ

*Мақомимиз алломаси
Юнус Ражабийни эслаб...*

Тарихимга гувоҳдирсан, шашмақом,
Тақдиримдан огоҳдирсан, шашмақом.
Савобдирсан, гуноҳдирсан, шашмақом,
Тумордирсан, паноҳдирсан, шашмақом.

Шарқ мусиқам, санъатимнинг мактаби,
Она халқим нозик дили, хуш таъби,
Юнус бобом Ражабийнинг матлаби,
Саждагоҳсан, даргоҳдирсан, шашмақом!

Тоғ бошидан ўйнаб келган шалолам,
Ўй-армоним, қалб қувончим, дил нолам,
Давраларда ризқ улашган пиёлам,
Кўзгудирсан, нигоҳдирсан, шашмақом!

Меҳр булогим, қалб зиёсин офтоби,
Қуръонимдай мулки Турон китоби,
Ўзлигидан келажакка хитоби,
Дурдонамсан, Дутоҳдирсан, шашмақом!

Умр йўлим, куним, йилим, асримсан,
Остонамсан, қошонамсан, қасримсан,
Манзилимсан, висолимсан, фаслимсан,
Севгимдирсан, Сегоҳдирсан, шашмақом!

Самарқандсан, Бухоросан, Хивасан,
Кўҳна Шошим, шон-шуҳратим ёсан,

Чўққиларга елка тутган қоясан,
Чақмоқдирсан, Чоргоҳдирсан, шашмақом!

Оламларни ром айлаган мақомим,
Жонлар аро жон жойлаган каломим,
Нарзий сўзи — дил бойлаган илҳомим,
Элчимдирсан, Оллоҳдирсан, шашмақом!

19.IV.1992

ИНСОН

Бастакор Муҳаммаджон Мирзаевга

Қалб тўридан янграб қўшиқ, наво, Инсон,
Сенга олқиш, сенга мадҳу сано, Инсон!
Муҳаббатдан яралади бахтли ҳаёт,
Изларингга қуёш тўкар зиё, Инсон!

Истиқлолнинг шуъласидан гулгун диёр,
Ватан даҳосидан бахти расо, Инсон!
Фазода ҳам, заминда ҳам мўътабарсан,
Бағри осмон, меҳри жўшқин дарё, Инсон!

Дўстлик билан замона тинч, обод эллар,
Садоқатга эғизакдир вафо, Инсон!
Ўзбекистон — она юртим, номус-орим,
Жони унинг шавқатига фидо, Инсон!

Халқ бахтини ўйлаган ул асл одам,
Эл қалбида қолур улуғ сиймо, Инсон!
Қалб тўридан янграб қўшиқ, наво, Инсон,
Сенга олқиш, сенга мадҳу сано, Инсон!

1977

ДИЛ — ДИЛ ЭМАС ДИЛДОРСИЗ

Туроб Тўлага

Ҳаёт борми, дийдорсиз,
Дил — дил эмас дилдорсиз.
Шоир ишқи — жони у,
Яшай олмас ашъорсиз,
Ҳаёт борми, дийдорсиз.

Оғулар солиб гулга
Озор берманг булбулга.
Дардкаш булбул гирёни
Азоб берар кўнгилга,
Озор берманг булбулга.

Ёгду таратар қуёш,
Ишқи унда тиллақош.
Таслим бўлгани ёрнинг —
Кўксинг узра қўйса бош,
Ишқи унда тиллақош.

Жайрон кўзли ул зебо,
Менга бунча бепарво.
Васли насиб этарми,
Этсам ёрга илтижо,
Менга бунча бепарво.

Кўнгил зебони истар,
Севаман деб дил қистар.
Аҳду наймон — ишқ муҳри,
Бузганлар бўлур музтар,
Севаман деб дил қистар.

Кирса уйга қалдирғоч,
Қувонгандан бағринг оч.

Баҳор ва ишқ элчисин
Йўлларига гуллар соч!
Қувонгандан бағринг оч.

Вафосиз ёр — ёр эмас,
Қуйламаса тор эмас.
Ошиқлардан бир сўранг,
Тилмочга дил зор эмас,
Қуйламаса тор эмас!

Севги чертган созини,
Тингланг юрак розини,
Дил ториға жўр Нарзий,
Суюб ёрнинг нозини,
Тингланг юрак розини.

Ҳаёт борми, дийдорсиз,
Дил — дил эмас дилдорсиз.

АШЪОРИМДА ҚАЛБИМ БОР..

Мавжи бўлмаса дарё — дарё бўлармиди,
Авжи бўлмаса наво наво бўлармиди.

Вафё билан боқийдир, барҳаётдир муҳаббат,
Жонни куйдирмаса ёр, зебо бўлармиди.

Умр ишққа қурилмиш, сеvgи — олий саодат,
Дерлар: юлдузсиз само само бўлармиди.

Ақлу камолотиға таҳсин ўқир бу дунё,
Халқим зукко бўлмаса, доно бўлармиди.

Оламнинг рўшнолиги қуёш саҳоватидан,
Нурин сочмаса зиё зиё бўлармиди.

Гулзор гулсиз қолмагай, булбул бор-ку оламда,
Атиргулсиз гул, гулираъно бўлармиди.

Ашъоримда қалбим бор, иқболимни излайман,
Тоҳир бўлмаса Зухро Зухро бўлармиди.

Агар қалби ёнмаса ишқ кўйида Нарзийнинг,
Бу кўнгилда муҳаббат бино бўлармиди.

1983

СУБҲИДАМ ҚИЗИМАН

Муножот Йўлчиевага

Субҳидам шудрингга юваман юзим,
Ёғдудан оқ наҳор ғазал битганда,
Юртим жамолидан қамашар кўзим,
Қамоли, кўркини кўз-кўз этганда.

Нурафшон чамансан, гўзал диёрим,
Субҳидам қизиман, дилда гулёрим,
Қуйласам, ёзилар кўнгил хуморим,
Гул тутиб қўлимга тонглар отганда.

Ишқимни эркалар беғубор тонглар,
Қалбимда ошиён дилбар оҳанглар,
Иқбол қўшиғимдан осмон жаранглар,
Сабодек кўк сари ўрлаб кетганда.

Субҳидам шудрингга юваман юзим,
Ёгдудан оқ наҳор газал битганда.
Юртим жамолидан қамашар кўзим,
Қамоли, кўркини кўз-кўз этганда.

МАЛИКАМ

Малика Аҳмедовага

Сен қуёшнинг заминдаги ёгдусисан,
Сен халқимнинг ўлмас, асрий орзусисан,
Рухсорингга осмонда ой лолу ҳайрон,
Сен қалбимнинг пўртанали туйғусисан.

Шўх малагим, Малика,
Қамалагим, Малика.
Қанотинг ёзиб ўйна,
Қапалагим, Малика!

Сен кўнглимнинг жозибаси, дил эркаси,
Қароғида ардоқлайди гул ўлкаси.
Она юртим бокираси, дилбар қизи,
Сен — рақсимиз гултожиси, маликаси.

Н а қ о р а т:

Олам сархуш, сипқормайди гулгун бода,
Изларингдан бўса олар шўх шаббода.
Сен ўйнасанг, елка қоқар еру осмон,
Сайёралар бўйларингда шода-шода.

Н а қ о р а т:

Сен ўйнасанг, кўк айланар -- чархипалак,
Сен ўйнасанг, етти иқлим чалар чапак.
Ўт чақнайди қадамингдан, зебо санам,
Оромини йўқотади ошиқ юрак!

Н а қ о р а т:

1982

ШҲХ САБО

Тўхта, ҳей, тўхтагил, эй, сабо,
Қалбимдан оқмоқда шўх наво,
У мени айламиш маҳлиё,
Меҳри олов дилрабо.

Н а қ о р а т:

Дарё оқса ўйноқ мавжиман,
Соф вафо куйин қувноқ авжиман.
Чаманда гуллар зангори гилам,
Офтоб меҳридан ёруғ бу олам,
Чаманда гуллар зангори гилам.

Офтоб меҳридан чаман ўлкам —
кўркам

Ишқимни топарман кўзлардан,
Иқболим йўллардан изларман.
Келажак уфқини кўзларман,
Бахтиёр фарзанддирман.

Н а қ о р а т:

Тўхта, ҳей, тўхтагин, эй, сабо,
Қалбимдан оқмоқда шўх наво...

1976

ҲАЁТ ГУЛБОҒЛАРИДА

Қалдирғоч қанотлари
Қаромиди, оқмиди?
Олиб келган хатлари
Қувончмиди, оҳмиди?

Қанотида авайлаб
Кўкламни бошлаб келмиш.
Ишқ, вафони ардоқлаб,
Оламни бошлаб келмиш.

Кўлимдаги торимнинг
Овозин келтирибди.
Кўнглимдаги ёримнинг
Дил розин келтирибди.

Қалдирғоч — ишқдан элчи,
Йўлига гул тўшайлик.
Сўрар ёрдан суюнчи,
Юракдан олқишлайлик!

Инлар қуриб, мангу қол
Уйим нештоқларида.
Даврон сур, яша хушҳол,
Ҳаёт гўлбоғларида!

2. V. 1987.

САЙРА, БУЛБУЛ!

Бастакор Раҳматжон Турсуновга

Сайра, булбул, сайрагин, сайраганинг қолади,
Ййра, булбул, ййрагин, ййраганинг қолади.

Дутор чертиб мен сенга жўр бўлайин, булбулжон,
Биргалашиб куйлайлик, тингласин жумла жаҳон.

Сен гулзорда, мен боғда, нечун ишқдин тонамиз,
Чин юракдан ўртаниб, висол дея ёнамиз.

Икки дилхуш учрашдик айни баҳор — гул фасли,
Сенинг дардинг — гул ишқи, менинг дардим — ёр васли.

Жажжи юрагимизда катта муҳаббат йинҳон,
Севгимиз куйлай-куйлай, бўлиб қолдик газалхон.

Муҳаббатдан дарс бериб, олам қилсин имтиҳон,
Садоқатдан майлига иккимизни, булбулжон!

ЮРАК ВА ГИЖЖАК

*Истеъдодли гижжакчи
Абдуғошим Исмоиловга атаганим*

Умримга ёр, ҳамкоримсан, жон гижжак,
Созлар ичра сардоримсан, жон гижжак.

Гул ҳаётнинг куйчисиман бахтиёр,
Ҳаётимга хуморимсан, жон гижжак.

Тилга кирсанг жон киради жонсизга,
Жон риштаси, мадоримсан, жон гижжак.

Тонгда булбул гул ишқида газалхон,
Куйин тинглаб бедоримсан, жон гижжак!

Ёлғизликдан борлиқ мени асрасин,
Танҳоликда ночоримсан, жон гижжак!

Айтгил, нечун садоларинг нолакор,
Ишқ дардида беморимсан, жон гижжак!

Бир моҳирўй ишқи этмин девона,
Сен ҳам мендай хушторимсан, жон гижжак!

Зулумотни зиё қувмиш,
қучмиш бахту саодат,
Тақдир бўлиб диёримда
эрк ҳам хандон айлади.
Қўйла, Нарзий, ўз тилингда,
бор эътиқод, имонинг,
Шукур айтиб шу кунларга
онам хандон айлади!

6. III. 1991

ГУЛ НАВРЎЗ КЕЛДИ

Тонгни уйғотиб,
Дилга сўз келди.
Дилни куйлатиб,
Гул Наврўз келди!

Олам уйғонди,
Юрак тўлгонди,
Насибам бирлан
Ризқи рўз келди.

Шудрингдан маржон
Тақиб бўйнига,
Наҳору баҳор
Юзма-юз келди.

Висол ва ҳижрон
Азал ёнма-ён,
Қимга у эзгу,
Ё афсус келди.

Шафақдан бўса
Олиб, қаламқош,

Кулгу улашиб,
Қора кўз келди.

Наврўз рақсига
Ўйнаб беармон,
Нурдай эшилиб,
Дилафрўз келди.

Тонгни уйготиб,
Дилга сўз келди.
Дилни куйлатиб,
Гул Наврўз келди!

СУМАЛАК

Кўкда кулди камалак,
Наврўздан гул нишона.
Дошқозонда сумалак,
Ўчоқ бошида она.

Сумалак сузинг, она,
Пазандалар мисоли.
Сумалак бир баҳона,
Ғанимат ёр висоли.

Уйга кирди қалдирғоч,
Қанотида бөр баҳор,
Сокин мудрар қайрағоч,
Уйғотар уни наҳор.

Чуғурлашар қушчалар,
Баҳор ўзи таржимон.
Табиат найив чалар,
Висол, ҳижрон ёнма-ён.

Қирда ўсган қизгалдоқ,
Гул қизларда жамалак.
Уфққа очиб қучоқ,
Қувлашайлик капалак.

Улашайлик том оша,
Коса-коса сумалак.
Дунё қилсин томоша,
Қуёш тилло беланчак.

Сумалак сузинг, она,
Пазандалар мисоли.
Сумалак бир баҳона,
Ғанимат ёр висоли.

НАВРЎЗИ ОЛАМ

Уйғон, юрак, эшик чертар наврўзи олам,
Ўз элчисин юборибди диловар кўклам,
Тутмиш шоир ол қўлингга қуёшли қалам,
Чунки бугун юртим узра наврўзи олам.

Бобо қуёш меҳри билан бу дунё ёруғ,
Гул умрлар бўлсин буткул фироқдан фориғ,
Биз ошиқдан карамларин тутмасин дариғ,
Чунки бугун юртим узра наврўзи олам.

Пойқадами шарофатли, хайрли келсин,
Иларидан чақмоқ чақсин, сеҳрли келсин,
Ҳаёти гул, назокатли, сурурли келсин
Чунки бугун юртим узра наврўзи олам.

Тарқатайлик олам аро эзгу саломни,
Олқишлайлик оқиб келган ўтли илҳомни,

Кўтарайлик баҳор учун биллурий жомни,
Чунки бугун юртим узра наврўзи олам.

Қалб безовта, бахтин излаб ёнмоқда сийнам,
Илк севгимни топишликка кўмак бер, кўклам,
О, қайларда қолиб кетдинг, менинг фариштам,
Чунки бугун юртим узра наврўзи олам.

1981 — 1987

НАВРЎЗ МУБОРАК

Баҳорим, бахтим кўрсатмиш жамол,
Гул бўлиб келди биз кутган висол,
Қуёшдай қутлаб, қалбим, кутиб ол,
Наврўз муборак,
Наврўз муборак!

Майса, гулгунча юзида шабнам,
Анҳор, адирлар кўксида кўклам,
Борлиқ баҳори — ям-яшил олам,
Наврўз муборак,
Наврўз муборак!

Офтоб меҳридан кўкда камалак,
Тонгни уйғотар кулгу, бешқарсақ,
Дошқозонлардан тошар сумалак,
Наврўз муборак,
Наврўз муборак!

Учрашди тун-кун, хижрон на даркор,
Дил ишқдан гулгун, қаламқош дилдор,
Қалбларда учқун, ганимат дийдор,
Наврўз муборак,
Наврўз муборак!

Ер, эл уйғонди, мусаффо само,
Далага чорлар ҳамалий садо,
Хуш кўрдик азиз, жон Дехқонбобо,
Наврўз муборак,
Наврўз муборак!

1989, Ургут

ХУШТОРДИРМАН АТИРГУЛГА

Хушторман, хушторман атиргулларга,
Бўйлари оламга татир гулларга.
Севғилим чаманда ишқ розин куйлар,
Хонишин алишмам шўх булбулларга.

Қалбимнинг торими — севги созими,
Нозанин табассуми ширин нозими.
Гул тутиб йўлига мен пешвоз чиқсам,
Юрагим майлига гулим розими?!

Хуснига маҳлиё, гуллар ҳавасда,
Интизор кутаман, қучиб гулдаста.
Васлида ўртанур ошифта Нарзий,
Жонига бу жоним бўлсин пайваста!

Хушторман, хушторман атиргулларга,
Бўйлари оламга татир гулларга,
Севғилим чаманда ишқ розин куйлар,
Хонишин алишмам шўх булбулларга!

26. IV. 1991

АТИРГУЛИМ

О, атиргул, атиргулим,
Оламларга татир гулим.
Сархушдирман хушбўйингдан,
Таратади атиргулим.

Тўқ қизилми, ё оқ пушти,
Қирмизига кўзим тушди,
Ёноғимдан ранг олганми,
Ё гул ипқи ёрга тушди.

Биров пинҳон боғ оралар,
Гулзоримдан гул саралар.
Қолдирмайин бир нишона,
Гул «ўғри»си дил поралар.

Менсиз боғни кезган ким ул?
Хаёлимни бузган ким ул?
Ҳидлаб-ҳидлаб атиргулим,
Ошиқлигим сезган ким ул?

БОҒИШАМОЛ ШАМОЛИ

Боғишамол шамоли
Майин-майин эсади.
Ардоқлар ёр висоли
Қалб боғини безади.

Милт-милт ёнар юлдузлар
Самарқанд осмонида,
Чақнаб ўйнайди кўзлар
Чўлпоним армонида.

Чучмомахон, чучмома,
Бунча гулинг нопармон.
Ишқимдан ёзиб нома,
Бахтим излаб топарман.

Ўйнаб қочма, шўх сабо,
Ёр зулфи, қокилини.
Дарё ҳатто маҳлиё
Унутиб соҳилини.

Зарафшоннинг мавжига
Тўймай ташна боқурман.
Наволаринг авжида
Мен ишқ бўлиб оқурман.

Богишамол шамоли
Майин-майин эсади...

ДЕНГИЗ ПАРИСИ

Сув бўйида бир қизни кўрдим,
Хусн-кўркда тенгсизни кўрдим.

Сув париси бунчалар хушрўй,
Мен чўлпонни-юлдузни кўрдим.

Ўз қошига имлаб чорлади,
Ёр ёнида мен ўзни кўрдим.

Сийнасига қўйдим бошимни,
Ял-ял ёнган қундузни кўрдим.

Қучмоқ учун чўзсам қўлимни,
Қўйним аро денгизни кўрдим!

Ёр шаънига куй чалмоқ бўлсам,
Ошноқ қоғоз, қўбизни кўрдим.

Тушларимда илҳом парисин,
Ўнгимда, ёр, мен сизни кўрдим.

1983, Сочи.

ҚАЙГА КЕТДИНГ, БУЛБУЛЖОН!

Қайга кетдинг булбулжон,
булбулжон,
Безовтадир тирик жон,
ширин жон.
Сен келмасанг боғларга,
боғларга,
Ҳаёт бўлур зимистон,
зимистон!

Зог қўндими боғларга,
боғларга,
Кун қолдими зоғларга,
зоғларга.
Булбул куйин соғиниб,
соғиниб,
Мен кетай қаёқларга,
қаёқларга?!

Боғлар бўлмас булбулсиз,
булбулсиз,
Муҳаббат йўқ кўнгилсиз,
кўнгилсиз.
Хазон билмас гулзорим,
гулзорим,
Кўнглимда, ёр, бир гулсиз,
бир гулсиз!

Булбул дер хиёбонни,
хиёбонни,
Зоғ қўмсар биёбонни,
биёбонни.
Ошиқ кўнглим истагай,
истагай,
Жондан ширин жононни,
жононни!
Булбул ўрнин ҳеч қачон,
ҳеч қачон,
Босолмагай зағизгон,
зағизгон!
Булбул танҳо боғимда,
боғимда,
Дилимга жўр газалхон,
газалхон!

18. X. 1990. Қибрай.

ЕРИМНИ УЙҒОТИНГЛАР!

Тонгни кутсин қаршилаб,
Ўз бахтини олқишлаб,
Шўх-шўх ўйнаб саболар,
Ёримни уйғотинглар!

Чехраси нурли, файзли,
Уйқуси ширин, нозли.
Зулфин ўпиб зиёлар,
Ёримни уйғотинглар!

Чорбоғ унга интизор,
Кўйида қалбим зор-зор,
Ишқим бўлиб наволар,
Ёримни уйғотинглар!

Ешлик фасли — гул фасли,
Умр фасли — ишқ васли.
Суюб-суюб садолар,
Ёримни уйғотинглар!

Ҳаволанар беланчак,
Кўзин очмиш бойчечак.
Таратиб бўй раънолар,
Ёримни уйғотинглар!

Оламдан ўтмай танҳо,
Кемтик бўлмасин дунё,
Эй, донолар, зеболар,
Ёримни уйғотинглар.

1987

СЕВИБ ҚОЛДИМ ҚАЙСИ ЛОЛАНИ?

Лола излаб, лола термоққа
Чиқарканмиз югуриб, елиб,
Тоғ шамоли чоңқиллаб келиб,
Лола ҳидин урди димоққа.

Лолазор-мас, қиш-қизил гилам
Тоғ кўксида тўшалиб ётар,
Юраркансан дил яшнаб кетар.
Лолазорнинг ҳусни сен билан.

Лолазорлар ичра йўқолиб,
Кўнгилга хуш ёққанин тердинг,
Бир дастасин саралаб бердинг,
Қўлларингдан олдим уялиб.

Сен-ла кездим қирмиз далани,
Аммо шунга ҳайронман, ҳайрон,
Жавобини топиб бер, жонон:
Севиб қолдим қайси долани?

IX

Ут ёнса сув сўндиради,
Бу — аён,
Жон ёнса не ўчиради,
Эй жонон!!!

АСРАГИЛ

Хаёт гўзал севги билан, роз билан,
Санам сулув хаё билан, ноз билан,
Қалбим куйлар кўшиқ билан, соз билан,
Эй, муҳаббат, ишқли қалбни асрагил!

Меҳр бўлмаса ерда гиёҳ кўкармас,
Муштдай юрак огир юкни кўтармас,
Ишқ ташвиши ўзи етар, унга, бас,
Эй, муҳаббат, ишқли қалбни асрагил!

Дўпписин дол қўйган дилбар, бизнинг ёр,
Юзида хол кулган дилбар, бизнинг ёр,
Лабидан бол томган дилбар, бизнинг ёр,
Эй, муҳаббат, ишқли қалбни асрагил!

Ўт ёнса сув сўндиради, бу аён,
Жон ёнса не ўчиради, эй жонон,
Ошиққа онт ичиради аҳд-паймон,
Эй, муҳаббат, ишқли қалбни асрагил!

Булбул бўлиб гул кўйида жўш юрак,
Ишқни куйлаб мисли қўштор қўшюрак,
Нарзий, сўйла, ишқсиз дунё на керак,
Эй, муҳаббат, ишқли қалбни асрагил!

II. XII, 1990

ИШҚДАН ҲЕЧ ҚОЧИБ БЎЛМАС

Тўқнашганда кўзлар кўзга,
Тиллар келмай қолди сўзга.
Тополмадим чора ўзга,
Ишқингда, ёр, юрак банди,
Ташлаб кетолмасман энди!

О, бунчалар дунё тор-ей,
Ишқдан қочиб қайга борай,
Бир-бирига диллар зор-ей,
Юрагимни кимга ёрай,
Ишқингда, ёр, юрак банди,
Олис кетолмасман энди!

Васли висол — ширин орзу,
Шўх нигоҳлар — қалбга кўзгу,
Чеҳранг узра ёғар ёғду,
Кўзларингда борму жоду,
Ишқингда, ёр, юрак банди,
Ташлаб кетолмасман энди!

Ишқли дилда аччиқ рашк бор,
Севги сирин айлаб ошкор,
Қолсин кўнгил бўлиб ёдгор,
Ҳаёт фасли сўлмас, ишқ бор,
Ишқингда, ёр, юрак банди,
Олис кетолмасман энди!

21. IV. 1990

КУМУШБИБИ, ҚАЙДАСАН?

Отабекнинг қўшиғи

Хур, малаклар маскани, эй Марғилон,
Ер кўйида юрак ёнар, дил гирён.
Отабекни на савдога солди ишқ,
Алангада ўртанадур ширин жон.
Кумушбиби, Кумушбиби, қайдасан?

От ўйнатиб, чавандозинг борадур,
Қўш қанотинг, шўх парвозинг борадур.
Йўлларига гуллар тўша, дурлар соч,
Азиз ёринг — дил ҳамрозинг борадур.
Кумушбиби, Кумушбиби, қайдасан?

Дийдор бўлса, аччиқ фироқ бўлмаса,
Ишқ дарсида савол, сўроқ бўлмаса,
Қабулардек қалб талпинар, ёронлар,
Висол йўли бунча йироқ бўлмаса.
Кумушбиби, Кумушбиби, қайдасан?

Сайёд азал кўзлар гўзал оҳуни,
Билмас зинҳор нелар кутар оҳ уни,
Қун ботар-у, тонг отару, айтингиз.
Қим тинглагай Отабекнинг оҳини?!
Кумушбиби, Кумушбиби, қайдасан?

1990

СЕВГИЛИМСАН, СЕВГИМСАН!

Омон, омон, омон ёр,
Қандай зебо замон, ёр.
Баҳорим бор, бахтим бор,
Кўзи оху, чўлпон ёр.

На қорат:

Бағринг очиб, жүшиб кел,
Тоғ, дарадан ошиб кел.
Севгилимсан, севгимсан,
Соғинтирмай шошиб кел!

Қалбимнинг хитобисан,
Ишиқ битган китобисан.
Севги боғи сўлмагай,
Ҳаётим офтобисан!

На қорат:

Гул тутаман қўлингга,
Кўзларим тўрт йўлингга,
Изҳор айла дил розин,
Болни бойлаб тилингга!

На қорат:

Бағринг очиб, жүшиб кел,
Тоғ, дарадан ошиб кел.
Севгилимсан, севгимсан,
Соғинтирмай шошиб кел!

17. XII. 1991

ШЕЪР БИТИБ ОШИҚ ЮРАККА...

Учратиб қолдим сени
ёр, ногоҳ чорбоғда мен,
Жонга ўт тушди, малак,
ўтда хўб ёнмоқда мен.
Қалб бўлиб, оташ бўлиб,
ишиқ мени ўртар, нетай,

Олишар ишқ жон ила —
жонталаш, қийноқда мен.
Ишқ оқар дарё мисол,
бор азал қўш соҳили,
Зор кутар соҳилда ёр,
интиқиб қирғоқда мен.
Икки дил совчи эрур
бир-бирин севгисига,
Шеър битиб ошиқ юракка,
бахт тилаб овлоқда мен.
Наъра тортса ўтли қалб,
гулдирар еру фалак,
Розиман, кулдай куйиб,
ишқ учун чақмоқда мен.
Нарзий дер тонгай камол,
ишқ вафо гулбоғида,
Севгига содиқ бўлиб,
ишқ билан қолмоқда мен!

13. IV. 1990

ҚЎШЮРАК ҚЎШИГИ

Кулармикин гул ҳаёт,
гар бўлмасак иккимиз,
Дилга жўр бўлмас баёт,
гар бўлмасак иккимиз,
Орзулар бўлмас кушод,
гар бўлмасак иккимиз,
Ишқимиз қоқмас қанот,
гар бўлмасак иккимиз,
Менинг бахтим, баҳорим,
қўш юрагим, қўш торим!
Елғизланиб қолса жон,
бу ҳаётда кўн ёмон,

ИЛҲОМ ЧАШМАСИ

Соғинаман ҳар-қуни,
Кўрмасам ҳам кўрсам ҳам.
Яхши кўргим мен уни,
Кўрмасам ҳам, кўрсам ҳам.

Ишқ оташи кунчами,
Ишқ азоби шунчами,
Қалбга тушмиш учқуни,
Кўрмасам ҳам, кўрсам ҳам.

Кўз бўлурми киприксиз,
Дарё бўлмас кўприксиз,
Телба айлар тўлқини,
Кўрмасам ҳам, кўрсам ҳам.

Ҳовучлаб юрагимни,
Кутаман малагимни.
Ишқи умрим устунни,
Кўрмасам ҳам, кўрсам ҳам.

Ёрсиз менга дунё тор,
Васлига дил интизор.
Мен бир умр мафтуни,
Кўрмасам ҳам, кўрсам ҳам.

Мен соғиниб яшайман,
Ёниб-ёниб яшайман,
Нарзий асир, тутқуни,
Кўрмасам ҳам, кўрсам ҳам.

Соғинаман ҳар қуни,
Кўрмасам ҳам, кўрсам ҳам.
Яхши кўргим мен уни,
Кўрмасам ҳам, кўрсам ҳам.

Октябр, 1989

СЕНГА ТАЛПИНАМАН

Ложувард осмон юлдузим, дейди,
Зумрад япроқлар илдизим, дейди,
Ёруг бу олам кундузим, дейди,
Мен сенга талпинаман,
Ишқингда ёр, ёнаман!

Қуёш зиёси муҳаббатидир,
Ёрнинг вафоси саодатидир,
Юрак садоси садоқатидир,
Мен сенга талпинаман,
Ишқингда ёр, ёнаман!

Ишқ бўлиб учдим фазоларга мен,
Севгимдан сўйлаб саболарга мен,
Сени алишмам дунёларга мен,
Мен сенга талпинаман,
Ишқингда ёр, ёнаман!

Боқий борлиқнинг бокирасисан,
Бахтли ҳаётнинг хотирасисан,
Пок ишқ, садоқат асирасисан,
Мен сенга талпинаман,
Ишқингда ёр, ёнаман!

1986

КЎНГИЛ БОҒИ

Кўнглим ёришар, боқсам, субҳидам шабнам бўлса,
Гулнинг ашқими, айтинг, япроғида нам бўлса.

Кўнглим боғида яйрар, сайраб севикли булбул,
Истар, хониши ошиқ дардига малҳам бўлса.

Қалбида қуёш норлар, севги ўтида ёниб,
Ҳар кун кутару сезмас, ёнида бир дам бўлса.

Одобу назокатда ўз ишқин баён айлар,
Тенгини топиб бўлмас, бу ёруг олам бўлса.

Юз-кўзида нур чақнар, кулги ёнади лабда,
Ошиқ кўнгли равшандир маъшукдан қарам бўлса.

Севгимни куйга солдим, қалбимда ўзинг борсан,
Майлига жавоб ёзма, қалбингда алам бўлса.

Нарзий, сақла ёдингда, ким айтар бахтиёр деб,
Бу оламда гар хуштор, бир ошигинг кам бўлса.

ИЗЛАГАНИМ..

Танлаганим — севганим,
Сочи қора, майдадир,
Севгимни куйга солдим,
Бармоқларим найдадир.
Ул Ширинмас, Лайломас,
Кўнглимдаги дилором,
Бахтим каби изларман,
Излаганим қайдадир?!

Қўшиқ айтсам, сарвиноз
Қалбим созин торидир,
Оҳангимда инграган,
Ошиқ кўнглим зоридир,
Умрим ёрга тикканман,
Ихтиёрим қўлида,
Ошпоқ бўлса бошда соч,
Бу — ҳижроннинг коридир!

Боғлар, сизда бўлса ёр,
Сабо бўлиб келсинлар,
Тоғлар, сизда бўлса ёр,
Садо бўлиб келсинлар.
Сайёҳ бўлиб кезарман,
Ёр хажрида дунёни,
Орангизда бўлса ёр,
Ибо бўлиб келсинлар.

Гўзалимни ҳаётдан
Кўзлай-кўзлай топурман,
Чамаң унган изларин
Излай-излай топурман,
Яхши шият — давлатим,
Ошиқлигим — толеим,
Ошиқларга ишқимни
Сўзлай-сўзлай топурман.

*Танлаганим — севганим,
Сочи қора, майдадир...*

КЎЗИНГ ҚАРОҒИ МИСОЛ

Соғинсам, ёрим, ишқим,
Кўзу қошим учиргай.
Безовта айлаб жоним,
Ҳаловатим кўчиргай.

Ардоқласанг севгини,
Кўзинг қароғи мисол,
Қанот боғлаб қалбингга,
Самоларга учиргай.

Севги дарди — бедаво,
Ўз хажрида ёндириб,

Тиз чўктириб ошиқни,
Онт, қасамлар ичиргай.

Вафо бирлан тирик ул,
Хиёнатдан беғона.
Тақдир эшигин бузиб,
Аччиқ шароб ичиргай.

Ошиқ йўли — бахт йўли,
Бевафодан асрасин.
Ким кўрибди муҳаббат
Беҳаёни кечиргай?!

Ошиқнома ҳар сатрин
Ҳаётим де, эй, Нарзий,
Йўқса, юрак қаҳр-ла,
Ишқ дастхатин ўчиргай!

1983

МЕНГА ЁҚАСАН

Ё биласан, билдирмайсан ё,
Эй дилрабо, менга ёқасан.
Кўзга балки, илмайдирсан ё,
Гули раъно, менга ёқасан.

Сабабини қалбимдан сўра,
Яхши билар у мендан кўра,
Кулги ёнган лабимдан сўра,
Ишён, зебо, менга ёқасан.

Шафақимсан, наҳоримсан сен,
Қалб боғида баҳоримсан сен,
Муҳаббатим, ёдгоримсан сен,
Умри бақо, менга ёқасан.

Севги бахти — вифоданмасми,
Ҳаёт завқи — наводанмасми,
Рашиқ азоби — хатоданмасми,
Изла даво, менга ёқасан.

Ишқим мулки — дурдонадирсан,
Беҳаёга бегонадирсан,
Назокатда яғонадирсан,
Сен бебаҳо менга ёқасан.

Сен ўйнасанг, сайрайди созлар,
Рақсинг кўриб яйрайди кўзлар,
«Ёрингми?» деб сўрайди дўстлар,
Ўзинг танҳо, менга ёқасан.

ҲУЛҚАР КЎРИНДИ

Кўк тоқидан мўралаб,
Ҳулқар кўринди.
Юрагимни поралаб,
Дилбар кўринди.

Табиатнинг инъоми,
Ошиқ қалбим илҳоми,
Қўлида биллур жоми,
Заргар кўринди.

Уммонга чўкмиш ёғду,
Нурга ўралмиш орзу,
Денгиз тубидан инжу,
Гавҳар кўринди.

Ҳажрни қувсин висол,
Ёниб кел, қоши ҳилол,

Кўҳликда соҳибжамол,
Сарвар кўринди.

Само ҳам ўйга толмиш,
Ҳамроҳин ёдга олмиш,
Шамсирўй қайда қолмиш,
Қамар кўринди.

Ошиқ дили эзилар,
Сўз маржони тизилар,
Вафо хати ёзилар,
Дафтар кўринди.

Инсон умри бир сафар,
Сафар бўлсин бехатар,
Мурод ҳосил ҳар сафар,
Зафар кўринди.

Кўк тоқидан мўралаб
Ҳулкар кўринди.
Юрагимни поралаб
Дилбар кўринди.

ВАСЛИНГНИ КЎРИБ...

Термалар

Оқ терагу кўк терак,
Ошиқ ошиққа тирак.
Ёр хабарин эшитса,
Янроқдай титрар юрак.

Олма отдим отганга,
Хатлар битдим битганга.

Қошинг қоқиб нетарсан,
Ул бепарво ўтганга.

Нечун мени чоғладинг,
Юрак-бағрим доғладинг,
Бир калима сўз билан,
Дилни дилга боғладинг.

Шафақда қуёш кўрдим,
Қалбингда оташ кўрдим,
Васлинг кўриб, севинчдан,
Ёр кўзида ёш кўрдим.

Ахир, ошиқ умиди,
Сендан, гулюз, шулмиди?
Ўз ишқида кўйдирган,
Ёринг, шўхми, шуммиди?

Эзиб ҳижрон сим-сими,
Ўғирламиш эсимни.
Ошиқ юрак сўйласин,
Қайда севги тилсими?

Ишқ баёни — термалар,
Ошиқ кўнглим тирмалар.
Севганидан севгилим,
Менга узоқ термулар.

Оқ терагу кўк терак,
Ошиқ ошиққа тирак.
Ёр хабарин эшитса,
Япроқдай титрар юрак.

МАЙИН-МАЙИН

Чертингиз майин-майин,
Юракда дил торини.
Сизга сўйлар оҳиста,
Қалбингиз изҳорини.

Муҳаббатсиз ҳаёт йўқ,
Ишқингизни эъзозланг,
Алишмам минг фаслга,
Севгимиз баҳорини.

Умид билан яшайман,
Севгимга мен сизгиниб,
Муштоқ бўлиб кутарман,
Бахтимиз изҳорини.

Дўстлик — ҳаёт риштаси,
Кўнгилдан сув ичар ул,
Кўзларимда асарман,
Ошнолар дийдорини.

Севиб қолдим мен сени,
Севгимдан куйлар наво,
Наводан сезмадингму,
Юрагим иқрорини.

ГУЛДАСТА ТУТИНГ

Ошиқларнинг тўсманг йўлларин,
Севишганлар қадрига етинг.
Оғритмангиз тоза дилларин,
Ошиқларга гулдаста тутинг.

Қўл ушлашиб келса ошиқлар,
Пешвоз чиқинг истиқболига.
Дилдан куйланг дилбар қўшиқлар,
Омад тиланг бахт-иқболига.

Ошиқларга бермангиз ёзор,
Бузманг улар ҳаловатини.
Ошиқларни этманг интизор,
Синасинлар садоқатини.

Қурайлик бир навқирон шаҳар,
Ошиқларнинг ўзи қўйсин ном.
Олам бўйлаб кетсин хушхабар,
Суюнчига кўтарайлик жом.

Кўзлар сўзлар кўнгил розини,
Ўт нигоҳлар ёниб қадалар.
Юрак чалмиш севги созини,
Тўй муборак, азиз қудалар?!

Гавжум бўлсин никоҳ хонаси,
Келаверсин келин-куёвлар,
Шошиб қолсин ота-онаси,
Арз этишсин, майли, бировлар.

Ошиқларнинг дунёси бўлак,
Қалб амрига бўйсунар, холос.
Бошқаради пок орзу, юрак,
Ишқ йўлидан қолишмас бирнас.

Ошиқларнинг тўсманг йўлларин,
Севишганлар қадрига етинг!
Оғритмангиз тоза дилларин,
Ошиқларга гулдаста тутинг!

ОШИҚНОМА

Ишқингда ўртанар жон,
Эй жонгинам, нетай мен.
Юрагимга сен ишон,
Изҳори дил этай мен.

Иқболимиз битилмиш
Қайси ошиқномада,
Айтгил, дунё китобин,
Котиб бўлиб тутай мен.

Бунча ширин бўлмаса,
Висол дамлари, зебо,
Бир кўришга зор бўлиб,
Қайси йўлда кутай мен.

Умидим осмонида,
Юлдуз бўлиб чақнайсан,
Санам, борсан оламда,
Нечун ёлғиз ўтай мен.

Сенга етмоқ — муродим,
Ҳажрингда кўп ёндирма,
Йўқса, буюр қайларга,
Бошим олиб кетай мен?!

Вафо йўлида, эркам,
Айла ишқим имтиҳон,
Юрагимни гуллола
Қилиб сенга тутай мен.

Ишқимизни олқишлаб,
Бу ҳаёт бўстонида,
Нурдан ясаб зар қалам,
Бахтли дoston битай мен.

Барҳаётдир муҳаббат,
иффату ибо билан.
Тақдиримда дастхатинг,
қўйганмиз бирга имзо.
Бўлса тузат сўзларим,
хатосин имло билан.
Ишқим баён этарман,
дил билан, наво билан,
Олиб келдинг баҳорим,
бахтимни сабо билан.

БОҶИБ МЕНГА ҚИЁ-ҚИЁ

Малагим, оху кўз бирлан,
Мени ҳайрон этиб кетдинг.
Ўтли нозу қарашлар-ла,
Дилим вайрон этиб кетдинг.

Ул кўзмиди ёки чарос,
Чарос кўзга қўйдим ихлос.
Кўзлар ишқдан сўзлар холос,
Кўнглим сарсон этиб кетдинг.

Боқиб менга қиё-қиё,
Этдинг ўзингга маҳлиё.
Раҳминг келсин, эй, дилрабо,
Бағрим бирён этиб кетдинг.

Мафтунингман жамолингга,
Оласанми хаёлингга?
Қачон етгум висолингга,
Тилим бийрон этиб кетдинг.

Садоқатда яғонасан,
Ҳаёсизга бегонасан.

Эзгуликка дугонасан,
Ишқинг достон этиб кетдинг.

Малагим, оху кўз бирлан,
Мени ҳайрон этиб кетдинг.

МУҲАББАТ ДАСТХАТИ

Ғамза билан
Эй, сарвиноз,
Итоб этдинг сен.
Севаман деб
Қулоғимга,
Хитоб этдинг сен.

Ишқ боғига
Бир умрга
Қўнгилдир боғбон.
Шабнам қуйиб
Гул баргига,
Гулоб этдинг сен.

Тунлараро
Самоларда
Ёрқин Ой бўлиб,
Қундуслари
Қўлларимни
Офтоб этдинг сен.

Муҳаббат бу,
Сирли дунё,
Бордир дастхати,
Ишқ дарсини
Ўқий-ўқий,
Китоб этдинг сен.

Севги, вафо
Қулатгуси
Ҳижрон тоғини,
Висол тонгин
Улаб дилга
Савоб этдинг сен.

Оламаро
Ишқимизни
Айлаб ошкора,
Шайдо Нарзий
Гул кўнглини
Рубоб этдинг сен.

ШАБНАМ

Тонгда милтирар шабнам
Атиргул япрогида.
Мендай ёнарми гул ҳам
Ўз ёрин фиροгида.

Ё пинҳонми изтироб
Гул барги титрогида?
Севги сеҳрига шайдо,
Бахт кулар яногида.

Ошиқ кўнгил муҳайё,
Ҳар имо, сўрогида.
Парвона бўлай жоним,
Муҳаббат чарогида.

Ўтинчим бор: қолдирма
Ҳижронлар қийноғида.
Согинган ёрим меҳри
Юрагим ардоғида.

Ҳаёт бўлиб оқарман
Дарёлар ирмоғида.
Ишқин асарман мудом
Кўзларим қароғида.

МУҲАББАТ

Ҳаётимсан, қанотимсан, муҳаббат,
Енгиинангда интизоринг, хушторинг.
Ўйна-ўйна садо берсин қалб торинг,
Тўлин ойга чирой берар рухсоринг,
Кел-кел, келсин бизга дунё ҳаваси!

Суруримсан, гуруримсан, муҳаббат,
Тонг юлдузи бўлиб норлар иқболинг,
Назокатга мангу ошно камолинг,
Юрагимда армон васлинг, висолинг,
Кел-кел, келсин бизга дунё ҳаваси!

Наҳоримсан, баҳоримсан, муҳаббат,
Кўзларимда сўнмас ўт бўл, қароғ бўл,
Ўйларимда тараб зиё, чароғ бўл,
Ошиқ дилга садоқатли кўноғ бўл,
Кел-кел, келсин бизга дунё ҳаваси.

ТАШНА ҲИСЛАР

Ташна ҳислар ичра танҳо
кезганимда боғаро,
Дуч келдингу олиб кетдинг
ҳаловатим, дилрабо,
Наво билан салом йўллай,
олиб учсин шўх сабо,
Ҳаволансин диллар аро,
самоларда бу садо,

Нозик хулқу назокатда,
хусни жамолим менинг.

Дил дарчасин чертгин аста,
оташ меҳрим пайваста,
Висолингга ошифта дил,
бу ширин жон вобаста,
Қўлларингда камалакму,
қуёш тузган гулдаста,
Ишқи тушиб осмонда ой
боқмиш мамнун ҳавасда,
Ҳаёт боғим чаманзорим,
кўкда ҳилолим менинг,

Сайёралар сўроқлармиш
ўзлигин осмонларда,
Қолдирма, ёр, асло мени
шубҳаю гумонларда,
Кетмай яна бу оламдан
аламли армонларда,
Ишқимизни ардоқлайлик
кел, нурли бўстонларда,
Муҳаббатим, умрим нақши,
ўтли висолим менинг.

МУҲАББАТИНГ АРДОҚЛА!

Қора кўзли, эй дилрабо,
Муҳаббатинг ардоқла,
Изинг ўпар субҳи сабо,
Муҳаббатинг ардоқла.
Юрагингда берсин садо,
Муҳаббатинг ардоқла.
Қалбим қўшиб битдим наво,
Муҳаббатинг ардоқла!

Муҳаббат ҳам умр каби
Берилажак бир бора.
Бирга-бирга ахтарайлик
Ишқ дардига бир чора.
Шаҳло кўзлар гавҳаридай
Ардоқлайлик, нигора,
Номус каби ишқ бебаҳо,
Муҳаббатинг ардоқла!

Еру кўкка ишқ-вафодан,
Садоқатдан най чалар,
Қадр-қиммат, боқийлиги
Садоқат-ла ўлчанар.
Ҳаёт билан баробардир,
Бизга азиз шунчалар,
Ишқ аҳлига Нарзий мирзо,
Муҳаббатинг ардоқла!

15. III. 1987

ДИЛДОР САБАБ

Шафақ кулса ял-ял ёниб, наҳор сабаб,
Яшилликка бурканса юрт, баҳор сабаб.

Ёт ўлкадан изламадим бахтимни мен,
Толеимдан тонглар отар, диёр сабаб.

Яхшилар бор, дунё гўзал, умр ширин,
Дўстлик кўшки бўлса обод, дўст-ёр сабаб.

Меҳру вафо, садоқатга маҳтал олам,
Ҳаёт ишқи кўчса қалбга «ёр-ёр» сабаб.

Ишқ ҳажрида куйса агар ошиқ юрак,
Висол фаслин гулзорида, дийдор сабаб.

Дил дардини дил англаса наво янглиғ, —
Хуштор диллар таржимони — дутор сабаб.

Ғазалхон эл булбулни ҳам лол қолдирур,
Нарзий кўнгли жаҳон кезса, ашъор сабаб.

1986

ЕДИМДА

Шафақ бўлиб, наҳор бўлиб келдинг, сен,
Қўшиқ бўлиб, дутор бўлиб келдинг сен,
Ҳаёт бўлиб, баҳор бўлиб келдинг сен,
Чаккангга гул тақишларинг ёдимда.

Қуёш бўлиб, зиё бўлиб кулдинг, ёр,
Боғим ичра сабо бўлиб келдинг, ёр,
Юрагимни бир қарашда билдинг, ёр,
Ишқ ўтида ёқишларинг ёдимда.

Гул изларинг ювмиш шудринг эрталаб,
Менга атаб гуллар тердинг дасталаб,
Ҳидлаб, қўйдинг гулларингга аста лаб,
Гулдай ёниб боқинларинг ёдимда.

Тўлин ойим, кўк ҳилолим, қайдасан,
Ишқ ҳижрони, бол висолим, қайдасан,
Муҳаббатим, бахт-иқболим, қайдасан,
Эркаланиб ёқишларинг ёдимда.

1985

БАХТИЁР ЭТДИНГ

Азиз ёринг куришга бир ихтиёр этдинг,
Ширин ташриф ила, дилдор, бахтиёр этдинг.

Хижрон ўти ёндирарди қалбим, бурдалаб,
Бир қарашда шубҳаларим тору мор этдинг.

Бир мен эмас муҳаббатнинг асири, эркам,
Ошиқ зотин не балога гирифтор этдинг.

Дерлар: кўнгил талпинармиш кўнгилга мудом,
Ерга етмоқ саодатин умидвор этдинг.

Севишимни билсанг ҳамки, жайрон кўзлигим,
Йўлларингга мўлтиратиб, интизор этдинг.

Қуёш танҳо, ой ягона севгимиз мисол,
Ишқ фаслини боғим аро гулбахор этдинг.

Сен — давримнинг лобар қизи, бахтли фарзанди,
Эл меҳрини дилга боғлаб, қўшчинор этдинг.

Висол тонги отгай кулиб толе кўкида,
Нарзий каби толеингдан ифтихор этдинг.

1985

ЎЙНАБ КЕЛАР ОЛМАЛАР

Тошқин тошқин сой бўлса,
Осмон узра ой кулса,
Хилват гўша — жой бўлса,
Сен бўлсангу мен бўлсам,
Мен бўлсаму, сен бўлсанг!

Гулининг юзида шабнам,
тонгинг тиниқлигидир,
Нечун, айтгил, кўзингга
шабнам ичра ёш қўяй.

Маили менга Офтобой,
ёки бўлгин Юлдузхон,
Шамсиқамар бўлгин, ё
номингни Қуёш қўяй.

Бағритошлик бир бало,
тошбағир бўлма, дилдор,
Тогнинг тоши етарли,
нега тошга тош қўяй.

Ошиқ Нарзий кетмасин,
бу оламдан ноумид,
Рози бўлгин, маликам,
мен тизангга бош қўяй!

1985

ИЗЛАЙМАН

Мен ишқимни саболардан излайман,
Юрагимни наволардан излайман.

Қуёш каби таллинарман ишқ сари,
Офтоб меҳри зиёлардан излайман.

Аксу садо юракларда жўр овоз, —
Борлигини садолардан излайман.

Хаёт ўлмас яшар экан муҳаббат,
Садоқатни вафолардан излайман.

ХУШТОР АЙЛАДИНГ

Сен ўзингни дилдор айладинг,
Ошиқ қалбин ночор айладинг.

Бир қарашу хуш табассум-ла,
Мен шўрликни хуштор айладинг.

Йўлларингда кўзларим қолди,
Висолингга хумор айладинг.

Ишонмайман, бепарво, наҳот,
Умидларим бекор айладинг.

Севги дарди экан бераҳм,
Тунларимни бедор айладинг.

Висол тонггин оттир, эй санам,
Шайдо дилим зор-зор айладинг.

Қутишларим кетмас бенишон,
Ишқинг, қалбинг нисор айладинг.

Қалб нидосин тингла Нарзийнинг,
Қўш юракни қўш тор айладинг!

1986

ЕРНИНГ ЗУЛФИ

Не қилай, хато қилдим,
Ўзимга жафо қилдим.
Кўзи мени алдади,
Индамай нидо қилдим.

Нидом садосиз қолди,
Қалбим навосиз қолди.
Умидим саробмиди,
Кўкда зебосиз қолдим.

Қўлимда дутор бўлсин,
Енда Зулхумор бўлсин,
Бевафолик қилсам гар,
Зулфи менга дор бўлсин!

Зулфини аста силай,
Хуснига омад тилай.
Кўнмаса, ёр, шартимга
Дорига мен осилай!

1985

СЕВГИМНИ СЕГОҲ АЙЛАДИНГ

Ишқ элчиси — нигоҳ эмасму,
Ошиқликка гувоҳ эмасму.

Бир юракка сигар бир севги,
Ўзга севги гуноҳ эмасму.

Садоқату вафо зўр бойлик,
Кўнгил улуғ даргоҳ эмасму.

Ишқни бадном айлар хиёнат,
Таназулдан огоҳ эмасму.

Кўзни, ишқни асранг, ошиқлар,
Кирик кўзга паноҳ эмасму.

Севги асли куй, қўшиқ демак,
«Чўли ироқ», «Сегоҳ» эмасму.

Кўзлар, диллар туташган маҳал,
Ҳаёт муҳри — нигоҳ эмасму.

Ишқ элчиси — нигоҳ эмасму,
Ошиқликка гувоҳ эмасму?!

1985

ҒАЗАЛИМСАН, ҒУЗАЛИМ

Кулиб-кулиб, зулфинг ўйнаб, ёр этдинг,
Лаҳза-лаҳза соғинтириб, зор этдинг.
Бир кўришга кенг оламини тор этдинг,
Учма, кўнглим, йилтираган саробга,
Қўлди чўзма билмай ачкиқ шаробга.

Шўх кулгингдан шафақ ёнар, тонг отар,
Қуёш нури табассуминг тарқатар.
Сени кўрса юрак ғамни тарк этар,
Рашк этарман сени ўпган шамолдан,
Ёр, бенасиб этма ширин висолдан.

Гул умримнинг сен беҳазон фаслисан,
Ошиқ қалбим таронаси — васфисан,
Муҳаббатим гултожиси — васлисан,
Назокатдан сабоқ берар рухсоринг,
Йўллариңга зор-интизор ҳушторинг.

Кундуз офтоб, оқшомлар Ой ҳавасда,
Сайёралар тутар мамнун гулдаста,
Ишқимизга юрагимиз пайваста,
Нарзий қалбин тингла арзин, ғўзалим!
Сен — висолим, сен — иқболим, ғазалим!

1984

ИШҚИНГГА ТОЛЕ ТИЛАЙ

Севиб қолдим, айт, жоним, не қилойин мен,
Сўйла сен ҳам кўнглинг розин, билейин мен.

Зар зулфингга олтин қуёш ошифтадир,
Кокилингга гул шодасин улойин мен.

Субҳидамда боғлар аро бўй таратиб,
Шамол бўлиб сочларингни силойин мен.

Ердан сакраб, фалак ичра кўк тоқига,
Бошингдаги оқ дуррани илойин мен.

Чақмоқ бўлиб муҳаббатинг осмонида,
Ҳижрон тўнин пора-пора тилойин мен.

Йўлларингда поёндоздир туйғуларим,
Бошинг узра гулу нурни элойин мен.

Кўз тегмасин кўркам қадди камолингга,
Ишқимизга зафар, толе тилойин мен.

Табассум қил, кулгу улаш, эй, сарвиноз,
Васлинг кўриб офтоб мисол кулойин мен.

1985

ЧАМАН АЙЛАБ КЕЛ

Дилим боғин, дилдор, чаман айлаб кел,
Илдиз отиб, пойдор маскан айлаб кел.

Қуёш кулгусидан кўчирдим ёғду,
Умр йўлларини равшан айлаб кел.

Ҳаёт пойгасида голиб чиқмоққа,
Барчин, бойчиборим саман айлаб кел.

Хиёнат, ҳижроннинг уйига ўт қўй,
Висол фасларин гулшан айлаб кел.

Кўп мушкул чиқмоқлик вафо тахтига,
Садоқат кўшкида жон-тан айлаб кел.

Нарзий дер, ошиқлик — кўнгилнинг мулки,
Кўзда қол, гавҳарин ватан айлаб кел.

1984

ЎЙНАДИ

Қўлимда тор ўйнайди,
Бнимда ёр ўйнади.

Оқ тонг туйғуси билан,
Шафақ кулгуси билан.
Қуёш ёгдуси билан, —
Чўққида қор ўйнади.

Осмон кўрки — ҳилолим,
Ишқи билан хаёлим,
Тутқич бермай висолим,
Ҳижронда зор ўйнади.

Рақсига жони писор,
Меҳрини айлаб изҳор.
Карашма бирла нигор,
Ишқда иқроп ўйнади.

Ял-ял ёнди камалак,
Янроқлар чалди қарсак,

Ўзиндан чиқди юрак, —
Бағримда бор ўйнади.

Мастана ошиқ кўзлар,
Оламга ишқдан сўзлар,
Рақсга тушди юлдузлар,
Самода дор ўйнади!

Ўқлимда тор ўйнади,
Ёнимда ёр ўйнади...

1985

ЎАЛБИМ АРМОНДА ҚОЛДИ

Ўайга кетди юлдузим,
Ўзим осмонда қолди.
Ёниб ахтарар кўзим,
Ўалбим армонда қолди.

Усиз тордир бу дунё,
Ташласайди бир қиё,
Мени айлаб маҳлиё,
Ёрим қаёнда қолди.

Усиз тонглар отмагай,
Умид бўлиб кутмагай.
Ўалб газалин битмагай,
Хаёл ҳарёнда қолди.

Булутдай келди фироқ,
Ним хира тортди чироқ,
Дилни цимталар сўроқ,
Висол ҳижронда қолди.

Тун кетару тонг отар,
Ишқ юракни уйғотар,
Шафақ гулдаста тутар,
Севгим жононда қолди.

Қайга кетди юлдузим,
Кўзим осмонда қолди.
Ёниб ахтарар кўзим,
Қалбим армонда қолди.

1986

КУНИМ ҚОЛДИ МУҲАББАТГА

Муҳаббатга кун қолди,
Ўзинг қўлла, муҳаббат,
Йўлида кўзим тўлди,
Ўзинг йўлла, муҳаббат,
Висол, ҳижрон ёнма-ён,
Ўзинг танла, муҳаббат,
Иқболимни излайман,
Тонай сен-ла, муҳаббат!
Ёронлар-ей, ёронлар,
Эшитмадим деманглар!

Дарёлар сувларини
Баҳорлар тоширади,
Ўзанидан чиқариб,
Ҳаддидан оширади,
Телба қилиқлари бор
Жон борки — шоширади,
Сирин айтиб ошкора,
Айбини яширади,
Ёронлар-ей, ёронлар,
Эшитмадим деманглар!

Муҳаббат кўзи наҳот
Кўр экан, сўқир экан,
Ҳар ким ҳам ишқ ҳақида
Билганин тўқир экан,
Ишқ дарсини ошиқлар
Билганча ўқир экан,
Калхат бўлиб айрилиқ,
Васл кўзин чўқир экан,
Ёронлар-ей, ёронлар,
Эшитмадим деманглар!

Ишқ оташи балодир,
Дилу жонни куйдирар,
Ғарибми ёки гадо,
Шоҳу хонни куйдирар,
У ёшни ҳам таи олмас, —
Қари демас, ёш демас,
Ишқ ғазаби кўп даҳшат,
Жон жаҳонни куйдирар!
Ёронлар-ей, ёронлар,
Эшитмадим деманглар!

1986

СЕВГИНГДАНДИР СУРУРИМ

Тоққа чиқсанг, жонона,
Дўланаси — сеники,
Жон куйдирсанг мардона,
Жононаси — сеники.

Лаб очар тонгда гунча,
Нурли ҳаёт ишқида,
Олар тонгдан суюнчи,
Нишонаси — сеники.

Ёмон кўздан асрагай
Бисотин денгиз, уммон,
Ғаввос бўлсанг марварид,
Дурдонаси сеники.

Шабнамга юв юзларинг,
Сабога севгинг сўйла,
Ахду вафо, садоқат, —
Паймонаси — сеники.

Ишқда кетмас баҳона,
Муаллими вафодир,
Эшигин оч дил билан,
Остонаси — сеники.

Ёрга ишқим ҳавола,
Севгингдандир сурурим,
Юракдан куйлар Нарзий,
Тарониси — сеники!

1985

БИР БОР КЕЛАДИ БАҲОР

Боглар гуллайди бир бор,
Бир бор келади баҳор.
Сен — умримнинг баҳори,
Сен қайдасан, эй дилдор?!

Тонг наҳори бўлиб кел,
Ишқ баҳори бўлиб кел,
Меҳмон эмас, мезбон бўл,
Қалб гулзори бўлиб кел.

Ўқтин-ўқтин кутарман,
Сенга газал битарман.

Юрагимни боғ айлаб,
Қўллариңга тутарман.

Сен қуёшим, ойим бўл,
Манзилим бўл, жойим бўл.
Муҳаббатим хурмати
Ёнимда бўл, доим бўл!

1985

ОШИҚДА ТЎЗИМ БЎЛМАС

Суви тиниқ сой кўрдим,
Сой устида ой кўрдим.
Ўтлоқлари ям-яшил,
От ёнида той кўрдим.

Чўпон чалар найини,
Қўмсаб моҳларойини.
Найда изҳор этарми
Ошиқ кўнглини майлини.

Ойнинг ҳилоли бордир,
Сувнинг зилоли бордир.
Ой юзимни излайман,
Ёрнинг висоли бордир.

Ойдан кўз узиб бўлмас,
Ёрга кўз сузиб бўлмас.
Васлига етмагунча
Ошиқда тўзим бўлмас.

Сойни этаклаб кетгум,
Ойни этаклаб кетгум,
Ой ҳам, сой ҳам бир ёну
Ёрни этаклаб кетгум!

ФАСЛИ БАҲОР ЭСИНГДАМИ?

Биз учрашдик кўзи хумор,
Фасли баҳор, эсингдами?
Ишқимизга тўқиб ашъор,
Фасли баҳор, эсингдами?

Сен ҳам мендек суйганмидинг,
Қамалакни кийганмидинг,
Қапалакни қувганмидинг,
Фасли баҳор, эсингдами?

Кўз тутгандим йўлингга мен,
Гул тутгандим қўлингга мен,
Хат битгандим кўнглингга мен,
Фасли баҳор, эсингдами?

Шаршаралар шовилларди,
Шамол сирли шивирларди,
Юраклар ҳам жимирилларди,
Фасли баҳор, эсингдами?

Ишқ дегани — кўҳна дунё,
Дилдан дилга йўл бор, барно,
Юрагимда жўшар наво,
Фасли баҳор, эсингдами?

ИШҚ ОТАШИ

Сездим севгим ҳароратин оташда ҳам,
Севги бахтин ардоқлагум кўз-қошда ҳам.

Субҳидамда кутиб танҳо боғлар аро,
Гул саралаб шабнам кўрдим кўз ёшда ҳам.

Боғни қўйиб, сахро кездим васлинг излаб,
Ёр дарагин тополмадим тоғ-тошда ҳам.

Ишқ оташи юрагимни кул-кул қилур,
Бўлмас бунча ўт-аланга қуёшда ҳам.

Ошиқ кўнгил оқ тонгларда нур улашгай,
Ишқ қирови қолди мангу оқ бошда ҳам.

Севгинг, Нарзий, умринг йўли равшан айлар,
Ишқ қаримас, дил навқирон юз ёшда ҳам.

1986

ПАРИЗОД

Қайдан сени кўриб қолдим, паризод,
Бир кўришда суюб қолдим, паризод,
Охумидинг, фариштами, ё Лайло,
Ишқ кўйида қуйиб қолдим, паризод.

Ўгирладинг сен оромим ҳам тинчим,
Ёлғиз сенда умидларим, илинжим,
Ишқ дафтарим варақлабсан сўрамай,
О, қайдасан, қайга кетдинг, севинчим!

Шабнам бўлиб юзларингни ювайми?
Шамол бўлиб изларингни қувайми?
Пари бўлсанг, парилардай кулиб боқ,
Тумор қилиб ишқ жодусин туяйми?

Ойдин тунда ё оймидинг самода,
Тонг чўлпоним эмасмидинг мабода!
Бахтинг излаб, сўроқлайди, висолим,
Қўлдан қўймай, сиқоролмай ол бода.

Қайдан сени кўриб қолдим, паризод,
Бир кўришда суюб қолдим, паризод,
Охумидинг, фариштами, ё Лайло,
Ишқ кўйида куйиб қолдим, паризод!

1982

ХАЗИНАМ

Тоғлар кўрки — шалола,
Сочлари тола-тола.
Ўйнаб келади оҳу,
Ишқин айлаб ҳавола.

Ишқингда, ёр, ёнаман,
Тунлари тўлгонаман,
Кўз гавҳарим, дурдонам,
Бировдан қизгонаман.

Тун кетидан тонг отар,
Ишқ борлиқни уйғотар.
Суюнчи олиб офтоб,
Ғазалин кўкка битар.

Қалбим учар ой сари,
Сени сўраб, Ойнари.
Бир бўсага доғ қолиб,
Шамол боғда сарсари.

Ҳаётимсан, маҳбубам,
Муҳаббатим — хазинам.
Ўзи дунё севгимни
Дунёларга алишмам!

1986

МЕНИНГ СЕВАРИМ

Гўзаллар, тутинг сиз мени маъзур,
Зебодир, зебо, менинг севарим,
Ишқимни қўшиқ айласам арзир,
Наводир, наво, менинг севарим.

Чаманда гул мўл, менинг гулим ул,
Масканда йўл мўл, менинг йўлим ул,
Мададкор қўл мўл, менинг қўлим ул,
Ошиқ кўнгил мўл, менинг кўнглим ул,
Нидодир нидо, менинг севарим.

Муҳаббатимдир, қуёшлигимдир,
Садоқатимдир, шўх ёшлигимдир,
Саодатимдир, оташлигимдир,
Жўр овозлигим, дил эшлигимдир,
Шайдодир, шайдо, менинг севарим.

Адашса тунда чироқ тутгайман,
Фироқни қувиб, йироқ кетгайман,
Ишқида ёниб, муштоқ кутгайман,
Ерим васлида уйғоқ ўтгайман,
Вафодир, вафо, менинг севарим.

1984

СОГИНГАНМАН

Тонг чўлпони, кўзларингни согинганман,
Ой талашган юзларингни согинганман.

Давраларда бол томади лабларингдан,
Шаҳду шакар сўзларингни согинганман.

Гул унади, нур ёгилар қадамингдан,
Қалбга кўчган изларингни согинганман.

Қўлинг ҳалол, қалбинг тоза шабиам мисол,
Ширмойи нон, тузларингни соғинганман.

Гулзор кезсанг, шамол ўйнар кокилларинг,
Атир бўйи — исларингни соғинганман.

Сен борсанки, муяссардир саодатим,
Ўт карашма-нозларингни соғинганман.

Ҳижронни қув, висол бўлиб кел, дер Нарзий,
Севги тори-созларингни соғинганман.

1985

ОШИҚ АҲЛИ БИР ЗАРГАРДИР...

Суюб қолдим бир дилдорни,
Азиз дўстлар, чаман ичра,
Топиб беринг ул хушторни,
Кўзлар бўзлар чаман ичра.

Ўз ўзига ишонмайдир,
Ёр сўзига ишонмайдир,
Кўзда кўриб ўз ёрини,
Ўз кўзига ишонмайдир.

Ўз ишқини ошкор этмас,
Дилдор дардин изҳор этмас,
Сир сақлайди севгисини,
Ёр кўнглини баҳор этмас.

Тишлаганман қулогидан,
Куйдим ёрнинг фироғидан,
Қачон қалбим рўшно олар,
Уйда ёққан чироғидан.

Кўзда ишқим бир гавҳардир,
Ошиқлик ҳам бир ҳунардир,
Зар каддини заргар билар,
Ошиқ аҳли бир заргардир.

Ёрим асил зот наслидан,
Умидворман ёр васлидан.
Берсангиз ҳам бу дунёни,
Йўқ, кечмайман ишқ фаслидан!

1986

ЧАМАНДА ГУЛ

Гул уздим боғ оралаб,
Кўнгил қўйиб, саралаб,
Томдан боқдим мўралаб,
Келақолсанг-чи, эй, ёр.

Қўлда сара гулдаста,
Қалбим гулга пайваста,
Назар ташлаб оҳиста,
Ола қолсанг-чи, эй, ёр.

Ўйларимда ўзинг бор,
Куйларимда сўзинг бор,
Бўйларингга жон нисор,
Сезақолсанг-чи, эй, ёр.

Қалбим учар сен томон,
Меҳрим қўмсайди ҳамон,
Вафо боғин ёнма-ён,
Кеза қолсанг-чи, эй, ёр.

Кўзларим йўлингдадир,
Юрагим қўлингдадир,

Пинҳона дилим на дер,
Била қолсанг-чи, эй, ёр.

Севгимни солдим торга,
Ишқим тушмиш сен ёрга,
Бахтим билан сен бирга —
Кула қолсанг-чи, эй, ёр.

1974—1980

СЕВГИМ, СЕВГИЛИМ

Шамоллар, майин эсинг,
Тинглангиз юрагимни.
Ишқим-ла дунё кезинг,
Излайман малагимни.

Ҳар йилнинг тўрт фасли бор,
Йил саралар фаслини,
Ҳар дилнинг ўз васли бор,
Дил саралар васлини.

Сочлари ўрим-ўрим,
Ўрганин кўргим келур,
Қалам қошли ул ёрим,
Кўнглини сўргим келур.

Ёрнинг кўнгли кўп нозик,
Ўсма қўйиб келармиш,
Қошимга кўзи сузик,
Сурма қўйиб келармиш.

Қачон тушаркан йўлим,
Ёрдан ҳол сўролмаيمان,
Висолига зор кўнглим,
Мен ойлаб кўролмаيمان.

Йўлига совурайми
Турфа гуллар бўйини,
Ойни узиб берайми,
Дурга безаб бўйнини...

Олма гули нопармон
Гул тердим сарасидан.
Севгилимни тошарман,
Гўзаллар орасидан.

Шамоллар, майин эсинг,
Тинглангиз юрагимни.
Ишқим-ла дунё кезинг,
Излайман малагимни!

1981

ЭРКАМ

Сен борсанки, мунаввар олам.
Сен борсанки, диловар кўклам.
Сен борсанки, жон топар сийнам,
Эрка қизсан элимда, эркам,
Ишқинг, меҳринг дилимда, эркам!

Тошдан бўлсин бу азиз бошинг,
Чақнаб турсин севги қуёшинг,
Жон офати — қора кўз, қошинг,
Эрка қизсан, элимда, эркам,
Ишқинг, меҳринг дилимда, эркам!

Юрагимда оташ ёнади,
Қалблар қалбдан қуёшланади,
Қайси ошиқ лафздан тонади,
Эрка қизсан элимда, эркам,
Ишқинг, меҳринг дилимда, эркам!

Охулар ҳам, ширин сўзлигим,
Сени кўрса, жайрон кўзлигим,
Йўқотади борлиқ ўзлигин,
Эрка қизсан элимда, эркам,
Ишқинг, меҳринг дилимда, эркам!

Шаҳринг кесиб ўтар Наҳринай,
Қўлингни чўз, сен томон ўтай,
Юзларинг тут, бир тўйиб ўпай,
Эрка қизсан элимда, эркам,
Ишқинг, меҳринг дилимда, эркам.

Инсон ўтмас дунёдан якка,
Биз севмаймиз, ҳавас, эрмакка,
Бевафолик — ётдир юракка,
Эрка қизсан элимда, эркам,
Ишқинг, меҳринг дилимда, эркам.

1982

ПАРВОЗ АЙЛАДИ

Кўкда қалбим наво билан парвоз айлади,
Ишқимизни оламаро мумтоз айлади.

Субҳидамнинг шабнамига чайиб юзларин,
Қуёш кулиб, туйғумизни эъзоз айлади.

Чехралардан бўса олиб шайдо шамоллар,
Атиргуллар бўйларини парвоз айлади.

Ташна ҳислар ёр ҳажрида ўртанган маҳал,
Висолига зор қақшатиб, ёр ноз айлади.

Шому саҳар садоқатдан сўйлаб ошиқлар,
Меҳнатига муҳаббатни ҳамроз айлади.

Гулзораро гул дасталаб ёрига гулюз,
Гул меҳрини ҳаволатиб, шаҳноз айлади.

Муҳаббатнинг ўз йўли бор, кўнгилдан
Ишқин Нарзий ошкор айлаб овоз айлади. сўранг,

1977

ИШҚ АЙБДОРМАС

Жон малагим, қалбим мулки — дунёси сенсан,
Юрагимда ишқ қуёшин зиёси сенсан.

Кўнглим ўзи қалам тутди, ғазал битдим мен,
Илҳом қушим гул қаноти — навоси сенсан.

Табассуминг, ўт нигоҳинг жонга тутапди,
Ёниб куйган телба кўнглим адоси сенсан.

Назокатим, латофатим, бахтим, иффатим,
Муҳаббатим, гул умримнинг ибоси сенсан.

Райҳон бердинг, райҳон иси тутди оламни,
Гулшанаро секин эсан сабоси сенсан.

Ишқ айбдормас, жар сол, Нарзий, билсин бу
Нурли ҳаёт Тоҳири — мен, Зухроси — сенсан, дунё,

Жон малагим, қалбим мулки — дунёси сенсан,
Юрагимда ишқ қуёшин зиёси сенсан.

1982

ДИЛДОРАГА

Дилим торин чертган дилдор Дилдорадир,
Ёр ҳажрида бағрим зор-зор, дил порадир.

Ҳар шерюрак кашф этармиш ўз юлдузин,
Бошим узра чўлпоним ул сайёрадир.

Эй, чўлпоним, эй, йўлбоним, ўтинчим шул,
Айтгил, ёрга тезроқ қайси йўл борадир.

Висол бахти — толе, давлат бу оламда,
Далда сўраб ошиқ шўрлик ёлворадир.

Жон жўралар, ошиқликқа борми жазо,
Айрилиққа наҳот ёлғиз шул чорадир?!

Ишқ дегани — вафо демак, бузса биров,
Ишқ олдида бети шувут, қон-қорадир.

Ёр лафзини қасам деб бил, ошиқ Нарзий,
Ишқи йўқлар оро йўлда оворадир.

1982

ИШҚИМДАН ОГОҲ ОЛАМ

Сув оқар жилдир-жилдир,
Жилғадай чополмайман.
Хаёлим олмиш кимдир,
Ул ёрни тополмайман.

Бўй таратиб боғаро,
Бир гул бўлиб излайман,
Ўрнак олсин шуаро,
Булбул бўлиб бўзлайман.

Севги борки, ҳаёсизга
беғонасан, муҳаббат!

Битта тордан чиқмас садо,
қўшторим, дуторимсан,
Дил созиму дил розимга
дугонасан, муҳаббат.

Ҳижрон висол душманидир,
даф бўлсин рашк, хиёнат,
Ишқ аталган бўстониғга
кошонасан, муҳаббат.
Умрим бўйи ардоқлагум,
кўзим қароғи янглиғ,

Мен топинган — саждагоҳим —
остонасан, муҳаббат.

Ишқ сабоғин оламаро
қуйлаб ўтгин, эй, Нарзий,
Қалбада оташ, жонга туташ
таронасан, муҳаббат.

21. IV. 1989

ҚОРАКЎЗИМ

Қабул айла қалбим ҳаволасини,
Қоракўзим, ишқим гуллоласини.

Юрагимга қиёс айлангиз шодон,
Тоғнинг ўтли қалби — шалоласини.

Осмон чўлпонига эдим маҳлиё,
Тухфа айлади кўк ҳилоласини.

Лол, мастона тун ҳам, кўнглим париси,
Кўриб қора сочинг ҳар толасини.

Қўлимда лиммо-лим ишқ тутган шароб,
Авайла ишқимнинг пиёласини.

Муҳаббат йўлида фидойи жоним,
Эшит, ошиқ Нарзий, дил ноласини.

Қабул айла қалбим ҳаволасини,
Қорақўзим, ишқим гуллоласини.

1980

ОШИҚ ЮРАКЛАР КЕРАК!

Англай десак чин ҳақиқатни,
Афсоналар, эртақлар керак.
Асрай десак пок муҳаббатни
Мард ошиқлар — юраклар керак.

Бўлсин десак, баҳор, ёз меҳмон,
Қалдирғочлар, лайлақлар керак.
Десак эл тинч, тип-тиниқ осмон,
Ҳушёр посбон — сергақлар керак.

Бўлсин десак ҳаётда шодлик,
Ширин-шакар гўдақлар керак.
Кулсин десак ерда болалик,
Осмон узра варрақлар керак.

Пойдевор бор — уйлар сервиқор,
Бутун устун — тиргақлар керак.
Ютсин десак парвозда шунқор,
Учқур қанот — кўмақлар керак.

Фарқлаш учун зарни кесакдан,
Тилло бошлар, билаклар керак.
Ажратмоқ-чун унни кесакдан,
Нозик тўрли элаклар керак.

Чиқсин инсон толе тахтига,
Орзу, армон, истаклар керак.
Саодатманд аёл бахтига,
Садоқатли эркаклар керак!

10. VI. 1989

ТҮЙЛАР МУБОРАК

Висол кечаси — бахтли бу оқшом,
Кўнгил кўнгилдан сув ичар мудом,
Ишқ, муҳаббатдан жўр урар илҳом,
Тўйлар муборак,
Тўйлар муборак!

Салом, таъзимлар сизга ярашар,
Бўй-бастингизга дўстлар қарашар,
Саодат тилаб, тилак йўллашар,
Тўйлар муборак,
Тўйлар муборак!

Юрак юракка қўшилиб кетар,
Қўшиқ тарона эш бўлиб кетар,
Қуда, қудағай хеш бўлиб кетар.
Тўйлар муборак,
Тўйлар муборак!

Севишган кўзлар олисни кўзлар,
Ҳалол меҳнат-ла ўз бахтин излар,
Ҳаётдай кулар туйгулар, ҳислар,

Тўйлар муборак,
Тўйлар муборак!

Қутлар элу юрт, зебо замона,
Сизни кутади қутлуғ остана,
Ишқингиз қурган олтин кошона,
Тўйлар муборак,
Тўйлар муборак!

Гулдай очилсин чехра, баҳрингиз,
Қуёшдай балқсин севги, меҳрингиз,
Келин-куёвлар, қўша-қарингиз,
Тўйлар муборак,
Тўйлар муборак!

21. XII. 1986

ҲАЗАЛ ЕЗСАМ...

3. га

Нисон бир бор келар дунёга,
Умид билан боқдим самога,
Сизингандай қуёш зиёга,
Таваллудинг бўлсин муборак!

Дер улуғлар: дил дилга тутқун,
Майлига тун, майли бўлсин кун,
Севгига ким бўлмайди мафтун,
Таваллудинг бўлсин муборак!

Босган излар гулбаҳор бўлгай,
Гул умрга дил нисор бўлгай,
Ишқ боғига шеър ёдгор бўлгай,
Таваллудинг бўлсин муборак!

Гул баргида шабнамим менинг,
Кашфиётим — оламим менинг,
Газал ёзсам қаламим менинг,
Таваллудинг бўлсин муборак!

3. 1. 1988

Эй, ОШИҚ...

Эй, ошиқ, қалбингни жўрла,
Кўнглинг рози торни ўп
Гар келтирса сенга мужда,
Кўк лочини — сорни ўп!

Висол они муқаддасдир,
Ишқингни гавҳар билгин,
Вафодан бахт яралгандир,
Саодатли ёрни ўп.

Тиз чўктириб, ёлвортирар,
Куттирар қон йиғлатиб
Майлига бўлсин саломат,
Мард бўлу зор-зорни ўп.

Саробдан, ёр, изламагин
Еруғ йўлни, алдагай,
Төле тушмас ҳеч фалақдан,
Йўқни эмас, борни ўп.

Ишқ ўти кул-кул қилур
Сийналарни ёндириб,
Қондирар ташна дилингни, —
Олов лаб-ла қорни ўп.

Севгисин сотмиш, дея, ким,
Ишқ йўлида айбласа,

Битта бошинг садқа бўлсин,
Юксак сиртмоқ — дорни ўп.

Тортса сени севги доми,
Елғизланиб қолсанг гар,
Ёруғ олам торлик қилса,
Тоққа ялин, горни ўп.

Севиш бахтдир, севилмоқ — тахт
Ошиқлар диёрида,
Етгунг, албат, мурудинга,
Мурудингни — Норни ўп!

8. IV. 1987

ИШҚ БИЛАН ҲАЁТ КЎҲЛИК

Садқа жонингга, жоним,
Жоним қўйдим гаровга.
Ишқ бўлиб қайнар қоним,
Ишонмайман бировга,
Жоним қўйдим гаровга!

Ишқ бошқа, ҳавас бошқа,
Йўйманг ишқни эрмакка.
Ҳусн зеб тилла қошга,
Ишқ ярашар юракка,
Йўйманг ишқни эрмакка!

Севгида кетмас шўхлик,
Улуғлайлик вафони.
Ишқ билан ҳаёт кўхлик,
Кўрдим тугал дунёни,
Улуғлайлик вафони!

Юриб тоқдим иқболим
Ишқ аталган йўл билан.
Насиб этгай висолим,
Дил туташди дил билан,
Ишқ аталган йўл билан!

25. I. 1989

БАХТИМ, ИШҚИМ ҚАЙДАДИР?

Бахтим, ишқим қайдадир?
Мен излаган жойдадир!
Юлдузлардан излайман,
Қуёшми ё Ойдадир?

Якка боқдим, топмадим,
Тикка боқдим, топмадим.
Умид билан беармон
Кўкка боқдим, топмадим.

Яироқлардан сўрадим,
Чироқлардан сўрадим.
Атир бўйин таратган
Гулбоғлардан сўрадим.

Булбул толди хонишдан,
Қалб қочарми тонишдан,
Ишққа қасам ярашмас,
Дил тўхтамас ёнишдан.

Ишқим-ла бахтим бирга,
Бахтим айланди шеърга.
Ардоқласа ишқин ким, —
Бахтиёр бир умрга!

10. XII. 1986

МУҲАББАТ СОҒИНЧИ

Бошим кўкларга етар,
Сиз бўлсангиз ёнма-ён,
Қуёш гулдаста тутар,
Сиз бўлсангиз ёнма-ён.

Дарёнинг мавжи бўлак,
Ашулам авжи бўлак,
Севгим билан тонг отар,
Сиз бўлсангиз ёнма-ён.

Уфқ бети алвондир,
Дилга дил таржимондир,
Олам ёришиб кетар,
Сиз бўлсангиз ёнма-ён.

Қуш учарми қанотсиз,
Ҳаёт йўқ муҳаббатсиз.
Ишқ қўшигин қалб битар,
Сиз бўлсангиз ёнма-ён.

Пойгада тулпорим бор,
Чавандоз хушторим бор,
Оти манзилга элтар,
Сиз бўлсангиз ёнма-ён.

Юлдузлар маржон-маржон,
Ишқингизга садқа жон,
Нарзий муродга етар,
Сиз бўлсангиз ёнма-ён.

6. X. 1987

СОЗИМДА ИШҚ

Тингла, само, тингла, сабо,
Қалбда ишқ, созимда ишқ!
Ҳаётга мен ошиқ, шайдо,
Лабда ишқ, розимда ишқ!

Фаслларнинг фазилатин,
Борлиқдан сўранг такрор,
Юрт баҳори, куз наҳори,
Кумуш қиш, ёзимда ишқ!

Инсон яшар севги билан,
Вафо боғи-чаманзор,
Олтин қуёш, рангин ҳаёт,
Шўх кулгу, нозимда ишқ!

Тингла, само, тингла, сабо,
Қалбда ишқ, созимда ишқ...

7. IV. 1988

МУҲАББАТ ГУЛШАНИ

Муҳаббатингни гулшанлар дединг,
Пойимга гул, нур тўшалар, дединг.

Севгингизга эрк беринг, ошиқлар,
Ҳижрон ишқингиз кишанлар, дединг.

Ошиқободга айланар олам,
Қалбин қалбларга қўшсалар, дединг.

Муродинг йўлин тўсса ғаним гар,
Юракдаги доғ ўшалар, дединг.

Дилга дил зайнаб, ошиқлик бахтдир,
Иқболга иқбол қўшсалар, дединг.

Бол умримизга сочар огулар,
Азал-азалдан «пашша»лар, дединг.

Кўнгил дарёси қуримас асло,
Илҳом булоғи жўшсалар, дединг.

Умр чироғи сўнмагай, Нарзий,
Ошиқ висоли ўшалар, дединг.

15.VI.1987

ИШҚ ТАҚДИРДИР

Тонг отганда юзларимни чайдим шабнамга,
Қошларимни бўямайман қора қаламга.
Ишқ савдоси тушмиш бошга, айтинг, нетайин,
Муҳаббатим, ошиқлигим жар сол оламга!

Ёр керакдир, дўст керакдир, танҳолик нечун?
Висол керак ишқ аҳлига, жудолик нечун?
Ҳаёт бир бор, севги бир бор келур дунёга,
Ишқ йўлида бевафолик, хатолик нечун?

Тоғ ортидан ою қуёш балқиб келармиш,
Баҳор фасли кўкда чақмоқ чақиб келармиш.
Кўнгил борки муҳаббатга бўлгуси дучор,
Ишқ оташи юракларни ёқиб келармиш.

Ишқ тақдирдир, эртак деманг, афсона деманг,
Севгингизга толеимни бегона деманг.
Муҳаббат ҳеч ёш танламас, кўнгил совчидир,
Ошиқ элин дарвеш деманг, девона деманг!

1.V.1988

ҚИРҒОҚДАН СЎРА

Дединг: «Кутгил соҳилда, дўстим!»
Соҳил сирин тошлоқдан сўра.
Изтиробда қолдирдинг жоним,
Юрак мисол япроқдан сўра.

Сен ҳам мендай эдингми хуштор,
Тунни қувган чироқдан сўра.
Ошиқ қалбим билмоқчи бўлсанг,
Учрашувни овлоқдан сўра.

Ер дийдори шунча мушкулми,
Васл ганими — фироқдан сўра.
Ширин ҳаёт, умр лаззатин
Иссиқ бўса, қучоқдан сўра.

Сени кутдим тонггача бедор,
Ишонмасанг, қирғоқдан сўра.

1983

СЕВГИ СЕҲРИ

Инсон ишқи — ноёб дурдона,
Дилнинг дилга хуморидир бу!
Оламаро айлар афсона,
Гул ҳаётга нисоридир бу!

Куйга солдим севги сеҳрини,
Ерга бердим қалбим меҳрини,
Ҳаёт синар ишқнинг қадрини,
Шайдо кўнгил изҳоридир бу!

Ишқ бор инсон тирик аслида,
Толе излар ошиқ васлида,
Умр гўзал севги фаслида,
Хур ёшлигим баҳоридир бу!

Севги куйи — сеҳрли садо,
Севишганлар қалбида нидо,
Ишқ йўлида бу жоним фидо,
Ошиқлигим иқроридир бу!

Бериб ором, ҳаловатимни,
Айлаб вафо, садоқатимни,
Ёъозлагум муҳаббатимни,
Ошиқ Нарзий қалб торидир бу!

МУҲАББАТДАН ТУГИЛГАЙ

Ҳар юракда жўшқин наво
муҳаббатдан тугилгай,
Ишқ йўлида меҳру вафо
муҳаббатдан тугилгай.
Гулбаҳорда пичирлайди
табиат ҳам пинҳона,
Гулгун ҳаёт, нурли сафо
муҳаббатдан тугилгай.
Алвон-алвон чечакларда
шабнам кулар, тонг кулар.
Нигоҳларда оташ зиё
муҳаббатдан тугилгай.
Инсон яшар умид билан,
мангу йўлдош умидим,
Орзу, армон, чин муддао
муҳаббатдан тугилгай.

Дўстлик билан умр ширин,
 ҳаётнинг бор лаззати,
Асил дўстлик умри бақо
 муҳаббатдан туғилгай.
Чаманларда куйлаб ўтай
 толеимга тасанно,
Қалбим мулки — меҳригиё
 муҳаббатдан туғилгай.
Нарзий, буюк саодатдир
 эл ишқида ёнмоғини,
Келажакка имон, нидо
 муҳаббатдан туғилгай.

НУР ҚЎЙНИДА ДИЕРИМ

Қ и з:

Субҳидамнинг сабоси,
Шайдо кўнгил садоси.
Қувноқ дилим аллалар
Найнинг шўх-шўх навоси.

Гумбурлар тоғ дараси,
Яшил водий ораси.
Кўнгил қўйган ул ёрим
Йигитларнинг сараси.

Й и г и т:

Чаман водий — гул водий,
Юрагимда ёр ёди.
Даврим қизи, дилбарим,
Ўзинг умрим муроди.

Қ и з:

Наврўзим — гул баҳорим,
Нур қўйнида диёрим,
Бахтимизни куйлайлик,
Қўл ушлашиб кел, ёрим.

Й и г и т:

Тоғдан келар шалола,
Гул қўлингда гуллола.
Гулингни бер, жонгинам,
Сенга ишқим ҳавола.

Й и г и т в а қ и з:

Бахтимиз бут меҳнатдан,
Шарафли саодатдан.
Истиқболни кўзлаймиз,
Сўзлаймиз садоқатдан!!

1983

КЎЗЛАРИМГА ЗИЁ ОЛАМАН

Нур ёгилар ёноқларингдан,
Кўнглим ўсар ардоқларингдан.

Мавж уйғонар қалбимда мудом,
Ширин суҳбат, сўроқларингдан.

Ошиқ аҳли ўргансин буткул,
Ишқ бобида сабоқларингдан.

Оташ меҳринг билан яшайман,
Кўнглим қонсин булоқларингдан.

Кўзларимга зиё оламан,
Чўлда ёққан чироқларингдан.

Олам юзи бўлди мунаввар
Чаман-чаман чаноқларингдан.

1974

ЁДГОР АЙЛАБ

Кўнглимни ром айладинг
 ўзингни дучор айлаб,
Арзир битсам юз газал
 дилимни дутор айлаб.
Розиман бир умрга
 чаман-чаман боғларда
Ишқингда ёниб юрсам,
 гулбаҳорни бор айлаб.
Минг бир карашма бирла
 саҳнада офтоб кулгай,
Азиз бошлар устида
 камалакни ёр айлаб.
Гулнинг баргида шабнам,
 сабо ўйнар, нур ўйнар,
Атиргул бўй таратар
 қуёшни хумор айлаб.
Арзимас гумонлар деб,
 толеинг поймол этма,
Тарк этма гулзорингни,
 кенг оламни тор айлаб.
Асло ошиқ Нормурод
 яшамагай бемурод,
Бежавоб қолмас савол,
 хатимни тумор айлаб,
 шеъримни ёдгор айлаб.

1974

ТАБАССУМ ҚИЛ

Келди баҳор, табассум қил,
Кўзи хумор, табассум қил.

Тонг уйғонар шўх кулгудан,
Субҳи наҳор, табассум қил.

Дил торини, кел, чертайлик,
Қалбим дотор, табассум қил.

Уйма бунча қовоғингни,
Менман безор, табассум қил.

Ол чехраиңдан нур ёгилсин,
Янграр гулёр, табассум қил.

Қизил дурра бошингда тож,
Қир лолалар, табассум қил.

Наврўз бизни севиб қутлар,
Айтиб алёр, табассум қил.

Ишқ баҳори қалбда меҳмон,
Севгим тумор, табассум қил.

Жўровоздир ишққа, Нарзий,
Тўқиб, ашъор, табассум қил!

12.III.1989

ИШҚЛИ ҚАЛБНИ ВАФО БЕЗАР

Тонглар каби оқлигим ҳам,
Шабнам янглиғ поклигим ҳам,

Ишқ мулкида тоқлигим ҳам,

Борлигим ҳам, тўқлигим ҳам,
Назокатда якто, Зайнаб!

Шарорадай тошқиним — сен,
Кўзларимда ёлқиним — сен,
Осмон узра чақиним — сен,
Кўнглим ичра яқиним — сен,
Бир кулиб боқ, зебо Зайнаб.

Гул фасли бор — мавсумлик бор,
Қувноқлик бор, маъюслик бор,
Гўзалликка таслимлик бор,
Юрагимда таскинлик бор,
Этма мени адо, Зайнаб.

Ҳилол бўлсанг, ўроғиман,
Висол бўлсанг, фироғиман,
Гар кўз бўлсанг, қароғиман,
Қалб уйининг чароғиман,
Нигоҳимда зиё, Зайнаб!

Бу олам ҳам ифбатга зор,
Муҳаббатсиз умр бекор,
Ноз-фироқдан ошиқ безор.
Ишқли қалбни вафо безар,
Сен мен учун ибо, Зайнаб!

Дилдор ишқи шўх юзида,
Қарашмаю дил розида,
Ҳофиз бахти ўт созида,
Нарзий қалби баёзида,
Қўшиғимда садо, Зайнаб!

11.11.1989

БУНЧАЛАР СОГИНТИРДИНГ

Истар кўнгил, санамжон,
Бунчалар согинтирдинг!
Ором топмас танда жон,
Бунчалар согинтирдинг!

Севмоқ-севилмоқ бахти
Этгай насиб, айт, қачон,
Иккимизга эй, жонон,
Бунчалар согинтирдинг.

Юлдуз олислаб кетса
Ёгдуси хира тортгай,
Юлдуз-ла гўзал осмон,
Бунчалар согинтирдинг.

Муҳаббатнинг тулпори
Бунча чопқир бўлмаса,
Ишқ қурмиш қалбда ошён,
Бунчалар согинтирдинг.

Соғиниб талпинаман
Тўлқиндай соҳил сари,
Булбулман гулга гирён,
Бунчалар согинтирдинг.

Тунни тонгга улайман,
Тонготарни кундузга,
Нечун йўқ сендан нишон,
Бунчалар согинтирдинг.

Ким ёрин соғинмаса,
Бағри тош, деб айб қўйинг,
Телба кўнглим саргардон,
Бунчалар согинтирдинг.

Кўзга сурт гардин мудом,
 қутлуг, азиз остона бор.
Муқаддас бил ишқингни, ёр,
 саждалар қил, ошиқ Нарзий,
Садоқатга йўқдир завол,
 севги қурган кошона бор!

16.V.1987.

ЖАҲОН ИЧРА МЕН

Излаб-излаб сени, жоним,
 тошган эдим жаҳон ичра мен,
Бугун юрак изтиробда,
 ўртанурман ҳижрон ичра мен.

Севишимни билар эдинг,
 ишонардинг муҳаббатимга,
Сабаби не, билолмайин,
 қолдим буткул гумон ичра мен.

Муҳаббатнинг қотилидир
 ҳаёсизлик, хиёнат абад,
Арсатда куйиб адо
 бўлмасайдим ёлғон ичра мен.

Кўкда қуёш, тунлари ой,
 сайёралар уйғоқ гувоҳим,
Борлиқ аён кўзгу ичра,
 азоб чеккум зиндон ичра мен.

Тун ўтмоғи, тонг отмоғи,
 мушкул дунё ошиқ зотига,
Висол тонгни оттиролмай,
 олишурман виждон ичра мен.

Гавҳарин кўз йўқотса гар,
ёруғ жаҳон зимистон олам,
Қайси бош-ла, юрай омон,
танҳоликда замон ичра мен,

Нарзий, ишқинг қуёш айла,
гул-лолалар поёндоз бўлсин,
Кўргим келур сиз, ёримни,
ёнгинамда бўстон ичра мен!

6. VI. 1987

ИШОНСАНГИЗ

Ишонсангиз, ишқингизда, ёр, ёнаман,
Рашқим ёмон, ўзгалардан қизғонаман.
Тегрангизда ўргулурман шамол мисол,
Ўз ишқини ўтга солган парвонаман.

Соғинаман ўқтин-ўқтин, йўқлаб келинг,
Йўлингизда кўз нигорон, мастонаман.
Сизни ўйлаб тунларим ҳам ўтар бедор,
Висол тонгин оттиролмай тўлғонаман.

Висол бахти насиб айлар қачон, эркам,
Ишқ чашмидан қачон тўйиб, мен қонаман.
Табассуму кулгингиздан кўнглим равшан,
Бўлса, айтинг, неки шарт бор, ёр, кўнаман.

Толеимиз олқишлай деб гуллар тутиб,
Салом йўллаб қуёш билан уйғонаман.
Садоқатдан сўйла, Нарзий, саболарга
Ишқим-бахтим, ўз ишқимга ишонаман.

2. 07. 1987

КЎРГИМ КЕЛУР

Сени жондан, сулув пари, кўргим келур,
Қанча кўрмай, кўрган сари кўргим келур.

Бериб қўйдим чоғи буткул оромимни,
Қалб талпинар, кўз гавҳари кўргим келур.

Шабнам ювса юзларингни, қизғанурман,
Богимаро тонг сахари кўргим келур.

Дил доғланмиш, қалб боғланмиш ишқ кўйида,
Сабо, келтир ёр хабарин, кўргим келур.

Сен борсан, ёр, бу дунё ҳам зебо дунё,
Қайлардасан, дил каптари, кўргим келур.

Ошиқлардан суюнчи ол, ошиқ Нарзий,
Жон севарим, ишқ сарвари, кўргим келур!

24. V. 1987.

МУҲАББАТНИНГ ЎЗ ФАСЛИ БОР...

Кетолмасман сиздан олис,
Кўнгил бойланди, бойланди.
Биласизми буни, наргиз,
Кўнгил бойланди, бойланди.

Қайданам сиз дуч келдингиз,
Жонни олди ўт қарашлар.
Рафторингиз мисли товус,
Кўнгил бойланди, бойланди.

Кўнгил тори жуда нозик,
Чертинг қалбдан майин-майин,

Ишқ бахтидан куйлар холис,
Кўнгил бойланди, бойланди.

Ҳар ошиқни севги доми
Асир айлар бир умрга,
Ажратмасин толе ҳаргиз,
Кўнгил бойланди, бойланди.

Муҳаббатнинг ўз фасли бор,
Ўз васли бор, ошиқ Нарзий,
Ишқ тугёни — муқаддас ҳис,
Кўнгил бойланди, бойланди.

18.IX.1987

ВИСОЛ ОСТОНАСИ

Талпиниб яшайман
ширин жонларга,
Висол остонаси —
хушбахт онларга.

Ҳеч ким ошиқ дилга
беролмас фармон,
Муҳаббат баробар
гадо, қонларга.

Юракда ҳарорат
сўнмагай мангу,
Сут билан кирган ишқ
қайноқ қонларга.

Вафодан тахт ясаб,
ардоқлар бахтин,
Ишқли қалб учмагай
шуҳрат-шонларга.

Севги севишганлар
ноёб мулкидир.
Алишмас пок ишқин
тилло конларга.

Ишқ манзили, Нарзий,
шунча олиси,
Олиб кетди шамол
о, қаёнларга!

Талшиниб яшайман
ширин жонларга,
Висол остонаси —
хушбахт онларга!

9.X.1988.

СЕВГИМГА САЖДА АЙЛАБ...

Бир гўзалга бу жонимни илиндим мен,
Билиб билмай ишвасига илиндим мен.

Тигли экан ишқ гулининг тиканлари,
Юрагимга санчилди у — тилиндим мен.

Гул кўнгилда пинҳон эди муҳаббатим,
Сирим ошкор, бу оламга билиндим мен.

Хиёнатга юз ўгирсанг, ўзинг айбдор,
Дегин: «Ишқда абад сургун қилиндим мен!»

Вафодор бўл, қолма, Юрак, уволимга,
Ёр нозидан сархуш бўлиб севиנדим мен.

Ишқ қуёши дуч келибди, тик боқ, Нарзий,
Сажда айлаб соф севгимга сиғиндим мен!

1988

СОГИНДИМ МЕН, СОГИНДИНГМУ?

Жон дилбарим, кўзларингни соғиндим мен,
соғиндингму?

Тили шакар, сўзларингни соғиндим мен,
соғиндингму?

Ёр, кўйингда юрак ёнар вафо билан,
Мени бунча куйдирмасанг жафо билан,
Муҳаббатим йўлладим мен наво билан,
Богда қолган изларингни соғиндим мен,
соғиндингму?

Қалбим уйин чертиб кўргин оҳиста сан,
Сенга мангу жой топилур, о, истасанг,
Кўнгил яқин, аммо ўзинг олисдасан,
Тиниқ, ёқут кўзларингни соғиндим мен,
соғиндингму?

Тотли, ширин суҳбатингга хумордирман,
Табассуму шўх кулгинга хуштордирман,
Ошиқ дилим чертиб кўрсанг, дутордирман,
Ўша ўтли нозларингни соғиндим мен,
соғиндингму?

Қўлларингга қалб боғимдан гуллар тутаман,
Меҳрим билан ишқинг қўшиб газал битаман,
Кўзларим тўрт йўлларингга, жоним, кутаман,
Вафо тўла кўзларингни соғиндим мен,
соғиндингму?

Жон дилбарим, кўзларингни соғиндим мен,
соғиндингму?

Тили шакар, сўзларингни соғиндим мен,
соғиндингму?

МУНДАРИЖА

	Шоир чамани. <i>Асрор Самад</i>	5
I	Қўлда синмас торим бор	11
II	Меҳр тансиқ, оқибат тансиқ	35
III	Қўшчинор, Қўш дотор	53
IV	Ниятимга гувоҳ уфқлар	73
V	Яхшилик деб яшадим	83
VI	Менинг кўнглим сендадир	95
VII	Юрагимда яшаркан орзу	107
VIII	Кирса уйга қалдирғоч	123
IX	Ўт ёнса сув сўндиради	145

Адабий-бадий нашр

Нормурод НАРЗИЙ

ЧАМАН ИЧРА

(Қўшиқларим)

Маъсул муҳаррир *Насиба Ҳожимурод қизи*

Бадий мусаввир *Анатолий Бобров*

Техник муҳаррир *У Ким*

Мусахҳихлар: *М. Ҳошимова, К. Зиямуҳамедова*

ИБ № 5312

осмахонага 27.06.94 берилди. Босишга 28.03.95 рухсат этилди. Қоғоз бичими 70x90 1/32. № 1 босмахона қоғози. Оддий янги гарнитурда. Офсет босма.

Шартли босма табоғи 8,19. Жами 10000 нусха. 3021 рақамли буюртма.

Баҳоси шартнома асосида.

«Хаизина» ижодий илмий ишлаб чиқариш бирлашмаси, Тошкент — 700097.
Халқлар дўстлиги шоҳкўчаси, 28.

«Шарқ» нашриёт-матбаа концернининг босмахонаси.
Тошкент, Буюк Турон кўчаси, 41.